

December 2012
Issue : 60

செங்கதிர்

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

ஆய்வார்வலர் நா. நவநாயகமூர்த்தி

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

தலைக்கூடிய வேள்வியில்
கவ்விறழ் ஆகுதீ.

34

செவிலி வாசுதி குமாரேசுவரி

நிசுமதி க. கருகன்

வது திதழ்

நிசுமதி ஈ. ஜெகதாசலி

57

IMSO-2012

International Symposium Organized by Neeloham Foundation
neeloham.org / savanaham.org

60/=

டிசம்பர் 2012
விகிதம் : 60

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

✧ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

✧ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:113100138588996 - For bank deposit

அல்லது

✧ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

✧ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

இலட்சியர் இல்லறம் இலக்கியர் இல்லை

செங்கதிர்

தோற்றம் 30.01.2008

60

மார்கழி 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

5வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதிரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருஸ்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -
croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதிரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்

19, மேல்மாடித் தெரு,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Contact :

Senkathiron

T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,

Batticaloa,

Sri lanka.

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ அதிதிப்பக்கம் 03
- ◆ காசி ஆனந்தன் கதை 11
- ◆ வேதனையின் வெளிப்பாடு (மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை) - கலாபூஷணம் அ.மு.பாறுக் 12
- ◆ ‘மழைப் பழம்’ சிறுவர்களுக்கான வடமோடிக் கூத்தின் ஓர் அனுபவம் - துலையந்தினி 17
- ◆ ஈழ மகள் தேடுகிறாள். (தொடர் கவிதை) - புதுமைவாணன். 22
- ◆ பகிர்வு 23
- ◆ இயற்கை அனர்த்தங்களும் அது தொடர்பிலான எழுத்தாக்க முயற்சிகளும் 24
- ◆ சிலிர்ப்பு (குறாங்கதை) - வேல்அமுதன் 28
- ◆ வாழ்வே உயர்வாகும் (கவிதை) - தெமோதரை குறிஞ்சிவாணன் 29
- ◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 40 - பன்மொழிப் புலவர் த.கனகரெத்தினம் 30
- ◆ கதை கூறும் குறள் - 37 - கோத்திரன் 35
- ◆ சுதந்திரம் (கவிதை) - வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் 39
- ◆ மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல் - IX - செ.எதிர்மன்னசிங்கம் 40
- ◆ கொஞ்சம்... கொஞ்சம்... - வி.ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்) 41
- ◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 09 - அன்புமணி 44
- ◆ எதிர்கால முதியோரே (கவிதை) - திருக்கோவில் யோகா யோகேந்திரன் 50
- ◆ சின்னது சிரிப்பானது உண்மையானது - பாலமன்மடு கருணா 52
- ◆ விசுவாமித்திர பக்கம் 58
- ◆ பேராசிரியர் மௌனகுரு பக்கம் 62
- ◆ விளாசல் வீரக்குட்டி 64

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு

ஆசிரியர் பக்கம்

டிசம்பர் 10 சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினம் ஆகும். இன்று மனித உரிமைகள் பற்றியும் அவற்றின் மீறல்கள் பற்றியும் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன.

மனிதனை மனிதன் மதித்து வாழத்தெரிந்து கொண்டால் - உன்னைப்போல் உன் அயலவனையும் நேசித்தால் - உனது தாய் தந்தையர் மீதும் மனைவி பிள்ளைகள் மீதும் அன்பு செலுத்தத் தெரிந்த நீ ஏனையவர்களையும் மதிக்கத் தெரிந்தால் - உன் மொழி, இலக்கியம், மற்றும் பண்பாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்ட நீ ஏனைய இனத்தவர் களையும் ஏற்றுக்காண்டால் - நீ நம்பிக்கை வைத்துள்ள மதத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்ட நீ ஏனைய மத நம்பிக்கைகளையும் மதித்து நடந்தால் - பதவி வருகின்றபோது பணிவும் தொடர்ந்தால் - அதிகாரம் கைக்கு வரும்போது அன்பு மேலோங்கியிருந்தால் - மன்னிக்கத் தெரிந்த உள்ளம் இருந்தால்...

உனக்கு உணவு தேடுவது லௌகீக வாழ்க்கை (உலோகாயதம்) எனில், இன்னொருவனுக்காக உணவு தேடுவதே ஆன்மீகம் என மேல்நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் ஆன்மீகத்திற்கு விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆன்மீகவாதிகள் இதைக் கடைப்பிடித்தால் ...

அரசியல் என்பது ஒரு தத்துவம்; நெறி; சத்தியம் நிறைந்த மக்கள் பணி; மக்களுக்காகத் தன்னை ஒறுக்கின்ற ஓர் உன்னத தியாகம் என அரசியல் வாதிகள் உணர்ந்து கொண்டால்....

எழுத்து என்பது ஒரு ஊழியம்; ஒரு தவம்; அதன் இலக்கு மனிதநேய மேம்பாடே என எழுத்தாளர்கள் எண்ணிச் செயற்பட்டால் - எழுத்தாளர் களும், இலக்கியவாதிகளும், கலைஞர்களும் ஊடகவியலாளர்களும் இதனோடு இணங்கிக் கைகோர்த்துக் கொண்டால்..... மனித உரிமை மீறல்களுக்கு இடமேயிருக்காது.

- செங்கதிரோன்.

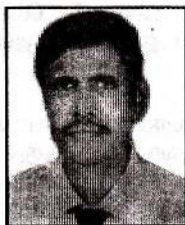
அன்பானவர்களே!

உங்களால் ஆயின்ற அன்பளிப்புகளை வழங்கி "செங்கதிரர்"

இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

- ஆசிரியர் -

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதிர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி, ஆய்வார்வலர் நாகமுத்து நவநாயகமூர்த்தி அவர்களாவார்.

ஆய்வுத்துறையில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தித் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, பண்பாடு, கலைகள் போன்ற துறைகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர். இதன் மூலம் ஆய்வறிஞரின் கவனத்தை ஈர்த்தவர். காலச்சேற்றில் புதைந்துபோன தமிழ்ப் பாரம் பரியங்களை - பண்பாட்டுக் கோலங்களை - தொன்மைச் சிறப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்து அவற்றைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தன் எழுத்துக்களால் அறிமுகப்படுத்தி வருபவர். (நூலாசிரியர் அறிமுகம் - அன்புமணி - ‘பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்’) கர்மவீரர்.

பல்கலைக்கழகம் செல்லாதவர். பட்டம் பெறாதவர், தமிழை மட்டும் கற்றுத் தமிழ் மொழியால் எழுதித் தமிழர்தம் சிந்தை கவர்ந்த செம்மல். காட்டாற்று வெள்ளம்போல் தன் உள்ளத்தில் கரைபுரண்டோடிவந்த உள்ளத்துணர்வுகள், சிந்தனைகள், எண்ணங்களைக் கட்டுரைகள், கவிமைகள், பாடல்கள், எனப் பல்வகை இலக்கிய வடிவங்களாக வடித்துத் தந்து தமிழர்தம் சிந்தை குளிர்வித்த தீரர். தமிழர்களுக்குத் தமிழே துணை என்ற முனைப்புடன் செயற்பட்டு வரும் இலக்கியச் செம்மல் இவராவார்.

வாழ்க்கைக்குறிப்பு:-

கடந்த கால்நூற்றாண்டு காலமாக எழுத்துத்துறையில் கட்டுரையாளர், ஆய்வாளர், கவிஞர், பாடலாசிரியர், நூலாசிரியர் எனப்பல்வேறு பரிணாமங்களில் மிளிர்ந்துவரும் இவர் திருக்கோவில் பிரதேசம், தம்பிலுவில் கிராமத்தில் திரு.மா.நாகமுத்து - த.சீவரெத்தினம் தம்பதியினருக்கு மூத்த புதல்வராக 10.04.1948 ல் பிறந்தார். தனது இளமைக்கல்வியை தம்பிலுவில் கிழக்குப் பாடசாலையிலும் (சரஸ்வதி வித்தியாலயம்) உயர் கல்வியைத் தம்பிலுவில் மகாவித்தியாலயத்திலும் தொடர்ந்தார். இவ்வேளை உயர்தர வகுப்பில் (A/L) மூன்றாண்டுகள் கல்வி பயின்று உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் தேர்வுப் பரீட்சையில் சித்தியெய்திய நிலையில் குடும்பச் சூழல் காரணமாகக் கல்வியை இடைநிறுத்திக் கொண்டார்.

1971ல் அக்கரைப்பற்று தெற்கு ப.நோ.கூ.சங்கத்தில் காசாளர் பதவியில் இணைந்து கொண்ட இவர் 1973ல் ஆலையடிவேம்பு பிரதேசம், பனங்காடு கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு.க.முத்துலிங்கம்(தபால்சேவகர்) - அன்னம்மா

தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வியான கங்கேஸ்வரியைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டார். இவர்களுக்கு மூன்று பிள்ளைச் செல்வங்கள் உள்ளனர். மூத்தமகன் வானதி திருமணமானவர்; கணவர் பெயர் உதயகுமார். இளைய மகன் கவிதா தற்போது பட்டதாரி பயிலுனர், மகன் பிரஸன்னா ஆசிரியராவார்.

பொறுமை, எளிமை, அடக்கம், பணிவு, அன்பு, கருணை போன்ற நற்பண்புகள் கொண்ட இவர் சத்திய விரதரும் ஆவார். சமத்துவம், சசோதரத்துவம் இவர் சார்ந்த நெறிமுறைகளாகும். நவநாயகமூர்த்தி பட்டம், பதவி, பாராட்டுக்கள், விருதுகள் ஆகியனவற்றை விரும்பாதவர். இவற்றை மதிக்கத் தெரிந்தவர். இரக்கம், ஈகை, கொண்ட இனிய பண்பாளர். மனிதநேயம் மிக்கவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வள்ளுவன் குறள் வழி வாழ்ந்து வருபவர். இவை புகழரைகள் அன்று.

எழுத்துத் துறையில்,

சிறுவயதில் மாணவராகவிருந்த காலத்தில் 'கண்ணன்', 'அம்புலிமாமா' போன்ற சிறுவர் சஞ்சிகைகளை வாசிக்கத் தொடங்கிய இவர் தனது பதினோராவது வயதில் 'கல்கி', 'ஆனந்தவிகடன்', 'கலைமகள்', 'கல்கண்டு' போன்ற இலக்கியச் சஞ்சிகைகளின் வாசகனாக விளங்கினார். அந்தனின் அவ்வப்போது வீரகேசரி, தினகரன் போன்ற நாளிதழ்களையும் படித்து வரலானார். 1961 - 1962 களில் உயர்கல்வி மாணவனாகவிருந்த காலத்தில் கல்கி, அகிலன், ஜெகதிர்பியன், தமிழ்வாணன், வாஸ்(ரஜனி) போன்ற நாவலாசிரியர்களின் படைப்புக்களையும் படித்துச் சுவைத்து வரலானார்.

1963ல் டாக்டர் மு.வரதராசனாரின் 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்ற நூலைப்படித்ததைத் தொடர்ந்து இவரது எழுத்துக்களால் கவரப்பட்டார். தொடர்ந்து 'கள்ளோ காவியமோ', 'வாடாமலர்', 'கரித்துண்டு', 'அல்லி', நெஞ்சில் ஒரு முள், செந்தாமரை, கயமை போன்ற நூல்கள் இவரது உள்ளத்தை ஈர்த்தன. டாக்டர். மு.வ.வின் எழுத்துக்களும், கருத்துக்களும் தனது வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றியமைத்தாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், மு.வ.வின் 'இலக்கிய வரலாறு', 'மொழிவரலாறு', 'அறமும் அரசியலும், 'அன்னைக்கு', 'தம்பிக்கு' போன்ற நூல்கள் தன் சிந்தனைக்கு உரமுட்டியவை என்று இவர் மொழிகின்றார்.

1966, 67களில் பல்துறை சார்ந்த இலக்கிய நூல்களை வாசிக்கும் வாசகர்களில் இவரும் ஒருவராக இனம் காணப்பட்டார். காந்திஜி, பாரதி, அரவிந்தர், சங்கரர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், புராணங்கள் (உரைநடை), இதிகாசங்கள், சமய வரலாற்று நூல்கள் புண்ணியதலங்கள் பற்றிய நூல்கள், நளவேண்பா, கலிங்கத்துப்பரணி போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், விவேகசிந்தாமணி, மேலும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகள், ஈழத்து நாளேடுகள், வாரமலர்கள் போன்றன இவரது இலக்கியப் பசிக்குத்தீனி போட்டு வந்தன எல்லாம்.

1971, 72களில் இவர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள், பயணக்கட்டுரைகள் வாசிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கியிருந்ததுடன் பல்துறைகள் சார்ந்த தேடல்,

சிந்தனை, தெளிவு என்ற உணர்வு இவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து டாக்டர் எம்.இராசமாணிக்கனார், திரு வையாபுரிப் பிள்ளை, இரா.சேதுப்பிள்ளை, முத்தமிழ்காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், திரு.ந.சி.கந்தையாப்பிள்ளை, ஆர்.சத்தியநாதையர், டாக்டர் கே.வி.ராமன், டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை, ஏ.எல்.எம்.பசாம் (வியத்தகு இந்தியா) ஆர்.நல்கண்டசாஸ்திரி, துரைஜெகநாதன், அறிஞர் கா.சுப்பிரமணியம் போன்ற அறிஞர்களின் நூல்களும்,

மற்றும் திரு.இராநாகசாமி. எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், ஆய்வாளர் நா.வானமாமலை, வரலாற்றுப் பேராசிரியர் த.கி.வெங்கடராமன், முதலியார் செ.இராசநாயகம், கலாநிதி சி.பத்மநாதன், திரு.வே.நடராசா, திரு.எஸ். எவ்.டி.சில்வா. எச்.டபிள்யூ.கொழிந்றன், திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை, கலாநிதி ஆ.வேலுப்பிள்ளை, ஐ.சி.மென்டிஸ், கா.இந்திரபாலா போன்ற ஆய்வறிஞர்களின் நூல்களும், சங்க இலக்கியங்களும் இவரது அறிவுத் தேடல் பசியைப் போக்கி வந்தன. இதற்குத் தம்பிலுவில் பொதுநூல் நிலையம் உறுதுணையாகவிருந்து வந்ததையும் நன்றியுடன் நவநாயகமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்காலகட்டத்தில் (1971 - 1986) 'கல்கி', 'குமுதம்', 'கலைமகள்', 'ஆனந்தவிகடன்', 'ஞானபூமி', 'தினமணி கதிர்' போன்ற கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகளின் நிரந்தர வாசகனாகவும் (சந்தாதாரர்) இருந்து வந்துள்ளார். இவ்வாறு பல்துறை சார்ந்த நூல்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியனவற்றை விருப்ப்டுப் படித்து வந்த சிறந்த வாசகனாக இவர் விளங்கியிருந்த காலத்தில் 1986ல் இவர் எழுத்துத்துறைக்குத் தள்ளப் பட்டார். தற்செயலாக நிகழ்ந்த விபத்தென்றே இதனைக் குறிப்பிட்டார். இதனை விளக்கமாகக் குறிப்பிடுமிடத்து இக்கட்டுரை விரிவு பெறும். ஆதலால் இதனை தவிர்க்கவேண்டியுள்ளது.

1986ல் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்த இவர் ஆய்வுத்துறையில் முழுமையாக ஈடுபட்டு தமிழியல் பற்றி(தமிழ்மொழி,இலக்கியம், சமயம், பண்பாடு, கலைகள், வரலாறு) எழுதத் தொடங்கினார். அன்று தொட்டு இன்று வரை ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இன்றுவரை நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் தேசிய நாளிதழ்களான வீரசேகரி, தினகரன், தினக்குரல், ஆகியவற்றிலும் தினக்கதிர் நாளிதழிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. மேலும் பிரதேச கலாசார விழாமலர்கள், சஞ்சிகைகள், சமயவிழா மற்றும் கலை இலக்கிய விழாமலர்கள் என்பவற்றிலும் இவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் ஏழு நூல்கள் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. நாடறிந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக மிளிர்ந்துவரும் நவநாயகமூர்த்தி இன்றும் தன்னைக் கல்வி கற்கும் மாணவனாகவே கருதிவருவதுடன் தன்னை ஒரு வாசகனாகவும் உணர்ந்து நூல்களைத்தேடி வாசிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளார். இவரது எழுத்துக்கள் காத்திரமானவை.

இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறு தொடர்பாக நாம் அறியாமல் இருந்த எத்தனையோ உண்மைகளை நமக்குச் சொல்கிறார். அவற்றிற்குத் தகுந்த ஆதாரங்களை அடிக்குறிப்பில் தருகிறார். அந்தவகையில் இவரது தேடலும் உழைப்பும் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன. ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் செய்யவேண்டிய வேலையை அன்பர் நவநாயகமுர்த்தி தன் தேடல்தாகத்தின் துணை கொண்டு செய்திருக்கிறார். இவ்வாறு இவரது நூலொன்றின் அணிந்துரையில் ('பண்டைய ஈழத் தமிழர்' - 1998) ஆய்வாளர் செல்வி க.தங்கவேலி அவர்கள் குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம்.

இதேவேளை இவர் தனது எண்ணம், செயல் ஆகியன பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாக ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கல்வித்துறையில் பட்டம் பெறுபவர்களாலேயே எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இவர்கள் ஆய்வு உத்திகளைக் கைக்கொண்டு அதற்கான சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் எழுதுகின்றனர். இவர்களுடன் கல்வித்துறை சாராத பிற துறைகளில் பணி புரிபவர்களும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றனர். இவர்கள் விசேட பட்டங்கள் பெறுவதற்காக எழுதி வருகின்றனர்.

'இவர்களில் நான் எப்பிரிவிலும் சாராதவன் என்பதைப் பணிவுடன் அறியத்தருகின்றேன். பல்கலைக்கழகப் பக்கமே செல்லாத எனது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆர்வம் என்ற உந்துசக்தியின் வெளிப்பாடுகள் என்றே கூறலாம்.' (என்னுரை - பண்டைய ஈழத்தமிழர் - 1998) எழுத்துத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஒரே நோக்குக் கொண்ட இருவரது கருத்துக்களுக்கும் காரணிகள் உள்ளன.

விசேட மலர்களில் பிரசுரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கட்டுரைகள் விபரம்

1. மண்முனையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த உலகநாச்சியார்
2. வேதகாலம் முதல் வரலாற்றுக் காலம் வரை வாழ்ந்த அகத்தியர்கள்
3. கி.பி. மூன்றாம், நாலாம் நூற்றாண்டுகளில் கிழக்கிலங்கையில் இந்து மதம்
4. பண்டைய ஈழக்குடியினரிடையே முருக வழிபாடு (கி.மு.700 - கி.பி 1ம் நூற்றாண்டு வரை)
5. தொன்மைமிகு தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியம் - தொல்லியல் ஆய்வுகளால் உறுதி
6. சங்கமன் கண்டிமலைப் பிள்ளையார் ஆலயம் - தோற்றம், வளர்ச்சி, வழிபாடு

பிரசுரமான மலர்கள்

- 'பார்த்தேன்' - தமிழ்மொழித்தின் விழாமலர் வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம். 1995
- 'மருதநிலா' - வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாமலர் 1996
- 'இந்துநதி' - இந்து மாணவர்மன்றம் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 2003/2004
- 'சுத்தானந்தம்' 50 - வவுனியா இந்து இளைஞர் மன்றம் பொன்விழா மலர் 2002
- 'கலைச்செல்வி' - வைரவிழாச் சிறப்பு மலர் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை மட்டக்களப்பு 2006/2007
- 'மஹாகும்பாபிஷேக மலர்' அருள் மிகு ஸ்ரீ சங்கமன்கண்டி காட்டுப் பிள்ளையார் ஆலயம். - 2009

7. ஆலையடிவேம்பு பிரதேச வரலாற்றுப் பின்னணி (ஒரு கண்ணோட்டம்)

‘ஏர்முனை’ மலர் - கலாசாரப் பேரவை ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலகம் - 1997

8. இலங்கை வரலாற்றில் பனங்காடும் பழைய ஐயனார் வழிபாடும்

‘ஏர்முனை’ மலர் - கலாசாரப் பேரவை ஆலையடி வேம்பு பிரதேச செயலகம் 1999

9. முருகக் கடவுள் உவந்திருக்கும் உகந்தையம்பதி

‘ஏர்முனை’ மலர் - கலாசாரப் பேரவை ஆலையடி வேம்பு பிரதேச செயலகம் 2001

10. அம்பாறை மாவட்டத்தில் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்று இந்து ஆலயங்கள் (ஒர் கண்ணோட்டம்)

‘வாழ்த்தொலிகள்’ - 2வது உலக இந்துமாநாடு அம்பாறை மாவட்ட பிராந்திய விழா மலர் - 2003

11. பண்டைத் திராவிடமும் திராவிட மொழிகளின் தோற்றமும்

‘தமிழ் இலக்கிய விழா சிறப்புமலர் 2010 - கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் காணி காணி அபிவிருத்தி போக்கு வரத்து அமைச்சு, கிழக்குமாகாணம்.

12. கிழக்கு இலங்கை கூத்து மரபு

‘கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள்’ (ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள்) - கல்வி அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்

13. இசையும் கலையும், வளர்த்த இணையற்ற கலைஞர் சங்கீத பூஷணம் திரு.சிகணபதிப் பிள்ளை அவர்கள்.

‘விளைநிலம்’ கலாசார விழாச் சிறப்பு மலர் 2011/2012 - கலாசார பேரவை பிரதேச செயலகம், திருக்கோவில்

14. வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியக்கலை, சங்ககாலம்

‘கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாச் சிறப்புமலர் - 2012’ - கிழக்குமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.

இவை தவிர, 1993, 94களில் திருக்கோவில் பிரதேசம் தம்பிலுவிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘திருஒளி’ சஞ்சிகை பருவ இதழ்களிலும் தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுல சிறப்பு மலர்களிலும் இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல பிரசுரமாகி வந்துள்ளன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

வெளிவந்த நூல்கள்:-

1. தமிழரும் முருக வழிபாடும்(1994)
2. தொல்லியல் சிந்தனைகள்(1995)
3. பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்(1996)
4. பண்டைய ஈழத்தமிழர்(1998)
5. தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு(1999)
6. ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுச் சுவடுகள்(2002)
7. பழந்தமிழர் நடுகற்பண்பாடு(2011)

வெளிவரவுள்ள நூல்கள்:-

1. திருக்கோவில் பிரதேச இலக்கிய வரலாறு (அடுத்த வருடம் நடுப்பகுதியில் வெளிவரும்)
2. ஈழத்தில் பத்தினி வழிபாடும், கண்ணகையம்மன் வழிபாடும் (ஆய்வு)
3. திருக்கோவில் பிரதேசக் கலைகள் (ஆய்வு)

பெற்ற விருதுகளும் பாராட்டுக்களும்:-

1. 'ஆய்வார்வலர்' - அகில இலங்கை சபரிமலை சாஸ்தா பீடமும் இந்து சமய கலாசார சங்கமும் திணைந்து கொழும்பில் 14.03.1993ல் நடத்திய விழாவில் முன்னாள் ஜனாதிபதி மேதகு ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்ட விருது.
2. 'சிறந்த இந்துசமய நூலாசிரியர்' - கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு இந்து சமய கலாசார திணைக்களம் 30.11.1996 - 01.12.1996 ஆகிய திகதிகளில் கொழும்பில் நடாத்திய அருள்நெறி விழாவில் இவரைப் பாராட்டி விருதும் ஐயாயிரம் ரூபாய் அன்பளிப்பும் வழங்கப்பட்டன.
3. சாகித்தியமண்டலப் பரிசு 1999 - வடக்கு கிழக்குமாகாண இலக்கிய விழா, திருகோணமலை - வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் 1999ம் ஆண்டு வெளியான நூல்களில் சமய இலக்கியத்துறையில் சிறந்ததென 'தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு' தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்ட சான்றிதழ். பணப்பரிசும் வழங்கப்பட்டது.
4. இலக்கிய நூல் பரிசு 2000 - 29.07.2000 ஆம் திகதி கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அருள்நெறி விழாவின்போது 1999ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட 'தம்பிலுவில் கண்ணகிவழிபாடு' என்னும் இந்துசமய நூலாசிரியரான இவரைப்பாராட்டிச் சான்றிதழும் அன்பளிப்பும் வழங்கப்பட்டன.
5. தொல்லியலாளர் - ஆலையடிவேம்பு பிரதேச கலாசாரவிழா 1997. தொல்லியல்துறை ஆர்வம் காரணமாக வழங்கப்பட்டது.
6. பாராட்டுப்பத்திரம் (சேவைகளைப்பாராட்டி விழா) - 30.11.1996, 01.12.1996 ஆகிய திகதிகளில் இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களம் நடாத்திய அருள்நெறிவிழா - 1996ல் இந்துசமயகலாசார மேம்பாட்டிற்கு அரும்பணியாற்றிவரும் இவரைச் சிறந்த இந்துசமய நூல் எழுத்தாளராகக் கௌரவிக்கப்பட்டமைமையப் பாராட்டி தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் வழங்கிய சான்றிதழ்.
7. முதலமைச்சர் விருது(வரலாற்றாய்வு) - கிழக்குமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், காணி, காணி அபிவிருத்தி போக்குவரத்து அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள விருதும், பணப்பரிசும், கௌரவிப்பும்.
8. கலாபூஷணம் - 2010 (அரச உயர் விருதும், அன்பளிப்பும்) - கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட 2010 டிசம்பர் 15ம் திகதி நடைபெற்ற கலாபூஷணம் அரச விருது வழங்கும் விழாவில் வழங்கப்பட்டன.

9. 'பழந்தமிழர் நடுகற்பண்பாடு', நூல் அறிமுக விழா(கௌரவிப்பும், பாராட்டும்) - மட/பொதுநூலக வாசகர் வட்ட அனுசரணையுடன் பொது நூலக மண்டபத்தில் 27.08.2011 ல் மட/செங்கதிர் இலக்கிய வட்டம் நடாத்திய 'பழந்தமிழர் நடுகற்பண்பாடு' நூல் அறிமுக விழாவில் முத்த எழுத் தாளர் அன்புமணி இரா.நாகலிங்கம் அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் ஆய்வாளர் செல்வி.க.தங்கெஸ்வரி, செந்திரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன் ஆகியோரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றார்.

10. 'ரத்னதீப' விருது (வரலாற்றாய்வு) - மலையக கலை கலாசார கழகம், கண்டி, சிறிலங்கா 17.01.2012ல் ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலக கலாசாரமண்டபத்தில் நடாத்திய எம்.ஜி.ஆர் நினைவு விழாவில் வழங்கப்பட்டது.

11. இலக்கிய நூல் பரிசு 2011 - கிழக்குமாகாண கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட இலக்கிய நூல் பரிசுத் தேர்வில் பல்துறையில் பரிசுபெற்ற 'பழந்தமிழர் நடுகற்பண்பாடு' நூலின் ஆசிரியரான இவரைப்பாராட்டி சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டதுடன் பண்பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

பாடல் கவிதை:-

சிறுவயதுப் பருவத்தில், மாணவனாகவிருந்து வந்த காலத்திலேயே (1954 - 1958) இசைமீதும், இசைப்பாடல்கள் மீதும் இவருக்கு அலாதிப்பிரியம் ஏற்பட்டிருந்தது. இதற்குக் காரணகர்த்தாவாகவிருந்தவர் இவரது தந்தையாரேயாவார் என்று நவநாயகமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். இவரது தந்தையார் ஒரு நாட்டுக்கூத்துக்கலைஞர். நல்ல குரல்வளம் மிக்கவர். பல கூத்துக்களில் பாத்திரங்கள் ஏற்று ஆடியவர். மதனதுரந்திரன்(1936) குசலன்(1945) சயிந்தவன் நாடகம்(1946) காமதேனு பர்வதம் (1956) என்பன இவருக்குப் புகழ்சேர்த்த கூத்துக்களாகும்.

சிறந்த விவசாயியான இவரது தந்தையார் ஓய்வுவேளைகளில் வீட்டிலிருக்கும் சமயங்களில் தான் பங்கேற்று ஆடிய நாட்டுக்கூத்துப் பாடல்களை ஆர்வமுடன் பாடுவாராம். மேலும் இசைப்பிரியரான இவர் தனக்குப் பிடித்த இசைவாணர்களான எம்.கே.தியாகபாகவதர்., ரி.ஆர்.மகாலிங்கம், இசைச் சித்தர் சிதம்பரம் ஜெயராமன் ஆகியோரின் சினிமாப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள் (வயல்பாடல், ஊஞ்சல் பாடல்) ஆகியவற்றை உணர்ச்சி பொங்கப்பாடி வந்துள்ளார். இவற்றையெல்லாம் அக்காலத்தில் (1954 - 1958) கேட்டுணர்ந்து உவகையுற்று வந்ததின் பயனாகவே இவருக்கு இசைப்பாடல்கள் மீது ஆர்வமும், விருப்பும் ஏற்படலாயிற்று எனலாம்.

இதனைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேசத்தில் நிலவிவந்த செழுமை மிக்க கலை, இலக்கியச் சூழல் அனுபவம் (கூத்து, இசைநடனம், கொம்புவிளையாடல்), அக்காலத்தில் தம்பிழுவில் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்று வந்தவேளை 1959 - 1961 வரை சங்கீத பூஷணம் திரு.சி.கணபதிப் பிள்ளையவர்களிடம் கற்ற அடிப்படை இசைக்கல்வி, பாரதி பாடல்கள் மீது கொண்ட காதல், அக்காலத்தில் ஆர்வமுடன் படித்துச் சுவைத்த

கவிமணிதேசிகவிநாயகம்பிள்ளை (மலரும் மாலையும்), நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை(அவளும் அவனும்) ஆகியோரின் பாடல்கள், கவிதைகள் என்பன இவரது இசை ஆர்வத்திற்கு மேலும் வளம் சேர்த்திருந்தன. இவ்வேளை இவருக்கு வயது பதினமூன்றாகும்.

தொடர்ந்து தம்பிலுவில் மகாவித்தியாலயத்தில் உயர்கல்வி கற்கும் மாணவனாகவிருந்து கம்பராமாயணம் (சுந்தரகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம்), நளவேண்பாவும், திருமுறைப்பாடல்களும் கற்று வந்த அந்தக் காலத்தில் சிலப்பதிகாரம், திருப்பாவை, விவேகசிந்தாமணி, கலிங்கத்துப் பரணி போன்ற இலக்கியங்களையும் படித்துச் சுவைத்து உள்ளம் தெளிந்திருந்தார். இக்காலத்தில் இலக்கியச்சுவையும் (கவிச்சுவை) கற்பனை வளமும், கருத்துச் செறிவும் மிக்க திரைஇசைப்பாடல்களையும் கேட்டு மகிழ்ந்து வந்த இவருக்கு பட்டுக்கோட்டைக்கல்யாணசுந்தரம், மருதகாசி, கண்ணதாசன், கா.மு.ஷெரீப், வாலி, கவிஞர் சுரதா. மாயவநாதன், ஆலங்குடிசோமு போன்ற பாடலாசிரியர்களின் கருத்தாழம் மிக்க பாடல்கள் பெருவிருந்தாக இருந்து வந்தன.

அத்துடன் இசைமேதைகளான சி.ஆர்.சுப்பிரமணியன், எஸ்.வி.வெங்கிடராமன், ஜி.ராமநாதன், கண்டசலா, தட்சணாமூர்த்தி, T.R.பாப்பா, ஆதிநாராயணராவ், சலபதிராவ், சுதர்சனம், எம்.எஸ்.சுப்பையா நாயுடு, ஏ.எம்.ராஜா, இரட்டையர்களை விஸ்வநாதன் - ராமமூர்த்தி ஆகியோரின் இசைக் கோலங்கள் இவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டிருந்தன. இவ்வாறு சிறுவயது முதல் இசைப்பாடல்கள் மீதும் இசை மீதும் இவர் கொண்டிருந்த பேரார்வமே பிற்காலத்தில் நினைத்தவுடன் இசைப்பாடல்கள் எழுதவும் கவிதைகள் (மரபுக்) புனைவவும் வழிகோலியது எனலாம்.

1973ம் ஆண்டு தொடக்கம் பாடல்கள் எழுதத் தொடங்கிய இவர் இன்று வரை முன்னூறுக்கும் அதிகமான பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். 1989ம் ஆண்டு தொடக்கம் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இவரது மெல்லிசைப்பாடல்கள் இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையிலும் தென்றல் வானொலியிலும் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. இவற்றில் சுமார் எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை ஒலிப்பதிவு செய்து சேகரித்துப் (1991 - 2004) பாதுகாத்து வருவதுடன் அவ்வப்போது இவற்றைக் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்து வருகின்றார்.

இசையமைப்பாளர்களான ஏ.மகேந்திரன். மோகனரங்கன், ரி.ஆர்.லத்தீப், கே.எம்.ஷவாஹிர், சரத்விக்கிரம, கணேஷ்ராஜ், பயாஸ் ரட்ணம் ஆகியோரின் இசையில் முத்தமிழு, கலாவதி சின்னச்சாமி, ஜெகதேவி விக்னேஸ்வரன், பவானி, சுலோச்சனா, டொமினிகாஜோஜ், சி.ஜி.பாலநாதன், பாஹிர், நிலுக்சி, நிலாமதி, ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, முருகேசு, எஸ்.வி.ஆர்.கணபதிப்பிள்ளை, பரீஸ், கலைக்கமல், டோனிஹசன், ஜெயபாரதிதாசன், ஜெயலெட்சுமி, கணேஸ்வரன், அருட்செல்வி, நூர்ஜஹான் மலு, ரி.எம்.சமீம், கோகிலா போன்ற முன்னணிப்பாடல் கலைஞர்கள் இவரது பாடல்களைப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

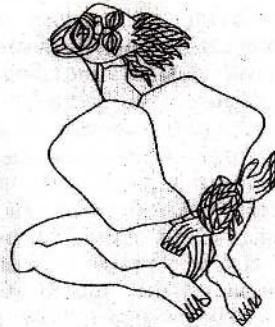
மேலும் 1990 ம் ஆண்டு தொடக்கம் ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட இவரது பாடல்கள் ஒளிபரப்பாகியுள்ளன. (பொக்கல், நவராத்திரி சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள், ஒளித்தென்றல், சிம்பொனி,

மல்லிகை) இராந்திராஜ சர்மா, ரவிச்சந்தர், கணேஷ்ராஜ், சரஸ்மீன் போன்றோரின் இசையில் கோகிலா தெய்வநாயகம், அருட்செல்வி, கலாவதி சின்னச்சாமி, கருணாநிதி, ஹுசைன்பாபு, சலீம், நியாஸ், ஆகியோர் பாடல்களைப் பாடியிருந்தனர்.

1990 ஆண்டு தொடக்கம் அவ்வப்போது தனது எண்ணங்கள், கருத்துக்களைக் கவிதைவடிவில் எழுதி வந்துள்ளார். இவரது ஏராளமான கவிதைகள் வானதி, பனங்காடு வானதி, கவிதா ஆகிய புனை பெயர்களிலும் இவரது சொந்தப் பெயரிலும் வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், சங்கமம், தினமுரசு, ஆகிய செய்திப்பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

- ந.பிரசன்னா
பனங்காடு

உரிமை

மழை.

தவளைகள் மகிழ்ச்சியோடு உரக்கக் குரலெழுப்பின. குளத்தில் இருந்த ஆமை தவளைகளைப் பார்த்துச் சொன்னது:-

“இப்படிக்கத்துகிறீர்களே - உங்கள் குரலை கேட்டுப் பாம்பு உங்களைப் பிடித்துவிட்டால் உங்கள் நிலை என்ன ஆவது?”

தவளைகள் சிரித்தன.

“நாங்கள் கொஞ்சமும் கவலைப்படமாட்டோம்” என்றது கூட்டத்தில் ஒரு தவளை.

இன்னொரு தவளை சொன்னது:-

“மூச்சை இழக்கலாம்
பேச்சை இழக்கலாமா?”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

'வேதனையின் வெளிப்பாடு'

ஆங்கில வடிவம்:-*Vijaya Jeyasooriya*
"Beggars and Choosers"

The island Saturday magazine

December . 12 - 2009 . page - 02

தமிழ் வடிவம்:- கலாபூஷணம் அ.மு. பாறாங்க
(புன்னகை வேந்தன்)

பகல் பொழுது முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்பதை அடையாளப்படுத்தும் நோக்குடன் மேற்குத்திசைப் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான் ஆதவன். அரச சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய குணதாசன் கிராமத்தின் கடைத்தெருவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவரின் மனதை வலியும் துயரங்களும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. காரியாலய ஊழியர்கள் தமது கடமைகளை முடித்துக் கொண்டு வீடு நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பாடசாலைப் பிள்ளைகளும் வகுப்புக்களை முடித்துக் கொண்டு வீடு நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதே வேளை. குணதாசனைக் கண்ட அனைவரும் புன்முறுவல் செய்தவண்ணம் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அவரும் அதனை அங்கீகாரம் செய்தவராகத் தலையசைப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு சென்றார். அவர் அந்தக் கிராமத்தில் பிரபல்யமான, கண்ணியமான மனிதராக மதிக்கப்பட்டு வந்தார். 'குணதாசன் ஐயா தங்கமான மனிதன். ஆனால் அவரின் மனைவியோ: உண்மையாகச் சொல்லப் போனால் அடங்காப்பிடாரி, றாங்கித் தனமான பொம்புள்' என்னும் அபிப்பிராயம் அந்தக் கிராமத்தில் வேர்விட்டு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது - மேலோங்கியிருந்தது.

அவரும் தனது மனைவியின் மூர்க்கத்தனமான நோக்கும் போக்கும் பற்றி வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவளின் நடைமுறைகள் அவலட்சணமாக இருந்தன. அருவருப்பையும் வெறுப்பையும் கக்கின. ஆசிரிய சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னர் வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும் தொழிலை அவள் செய்து வந்தாள்.

அதற்கமைவாக அவளிடம் கணிசமான அளவுக்குப் பணமும் இருந்தது. அதேவேளை சாதுவான கணவரின் அபிப்பிராயங்கள் வழிகாட்டலைத் துச்சமாகவும் கேவலமாகவும் புறக்கணித்து வந்தாள்.

ஆசிரிய வாழ்க்கையிலும் அவள் நல்ல பெயரை ஈட்டிக்கொள்ளவில்லை. உபாத்தியாயினி மங்காதேவி என்றால் அனைவருமே பெட்டிப் பாம்பாக அடங்கிப் போனார்கள். மமதையும் திமிரும் அகந்தையும் மங்காதேவியின் வாழ்க்கையில் அரியணை ஏறியிருந்தன. பாடசாலைக்கும் உரிய வேளைக்குப் போகாமல் தாமதமாகியே போய் வந்தாள். பாடசாலைப் பிள்ளைகள் தனது வீட்டுக்கு வந்தாலும் அவர்களிடம் வேலை வாங்கினாள். அதட்டினாள். மிரட்டினாள்.

“குணதாசன் ஐயா! நான் உண்மைதான் சொல்லுறன். கோள் சொல்லல்ல” ஒரு நாள் ஜெயசேனன் என்னும் காரியாலய நண்பர் இவ்வாறு சொன்னார் குணதாசனிடம்.

“நீங்க என்ன சொல்லுறயள் ஜெயசேனன்? நாம் இரண்டு பேரும் நண்பர்கள். தைரியமாகச் சொல்லுங்க. தயக்கம் தேவையில்லை” என்று சொன்னார் குணதாசன்.

“உங்கட பெண்சாதி.....” சொல்லத் தயங்கினார் ஜெயசேனன்.

காரியாலய அறையில் பைல்களைத் தேடும் பணியில் கவனம் கொண்டிருந்த குணதாசனுக்கு தனது நண்பரின் முகத்தை எதிர்நோக்கு வதற்குச் சங்கடமாக இருந்தது. நண்பர் பேசப்போவது நிச்சயமாக குணதாசனுக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

அவரின் இல்லத்தரசியைப் பற்றி அல்லவா நண்பர் பேசப்போகிறார்.

“உங்களின் பெண்சாதி நேற்று பாடசாலை அதிபருடன் பாரதூரமான வாக்குவாதம் பண்ணியிருக்கிறா” ஜெயசேனன் சொன்னார்.

“இது ஆச்சரியமில்லையே” புன்னகையுடன் சொன்னார் குணதாசன். “அப்படியெண்டால் உங்களுக்கத் தெரியும் என்ன நடந்ததெண்டு” “அவ லேட்டாகி பாடசாலைக்குப் போயிருக்கிறா”

“ஆமா - அப்படியேதான் - நேரவரவுக் குறிப்பில் 7.30 மணிக்கு கையொப்பம் வெச்சதாக எழுதியிருக்கிறா. ஆனால் 8 மணியோட வரவுக் குறிப்பில் பிறிற்சிபல் சிவப்பு அடையாளக் கோடு போட்டுவிட்டார்.”

“இப்போது பாடசாலைக்குப் புதிய பிறிற்சிபல் வந்திருக்கிறார். ஆனால் பழைய அதிபர் இருந்தபோது இந்த விவகாரம் நீண்ட காலமாக நடந்து வந்திருக்குது” குணதாசன் விளக்கமாகச் சொன்னார். மேலும் சொன்னார்,

— “என்ன டீச்சர்! நேத்திரவெல்லாம் தெருவிலயா நிண்டு கொண்டிருந்திங்க - அதனால்தான் லேட்டாகி வாரிங்களா?” எண்டு அவவிடம் கேட்டிருக்கிறார் அதிபர் -

“எண்ட பெண்சாதி அவ்வாறு நடந்து கொண்டது எனக்கும் அவமானம் தான்” - சுற்றிலும் கண்ணோட்டம் விட்டவாறு சொன்னார் குணதாசன் - மேலும் சொன்னார் - “ஜெயா , இது பற்றி யாரிடமும் சொல்லாதிங்க”

“நான் எவரிடமும் இது குறித்து வாய் திறக்க மாட்டன். ஆனால் நீங்க அதிபரைக் கண்டு இது தொடர்பாகக் கதைச்சிருக்கலாம். அவருக்கும் வாய்க் கொழுப்பு அதிகம் போல இருக்குது” ஜெயசேனன் பரிந்து பேசினார் விசுவாசமான நண்பரிடம்.

“ஜெயா! நான் ஏன் போய் அவரிடம் கதைக்கவேணும்! நானும் ஏச்சு வாங்க வேண்டிவரும். மொத்தமாகச் சொல்லப் போனால் அவ லேட்டாகிப் போனது தவறுதான். ஆகையினால் அவரிடம் போய்க் கதைச்சு மனைவியைப் பாதுகாப்பதில் அர்த்தமேயில்லை” - இதுபற்றி அன்றைய நாளில் மனைவியிடமும் கதைத்திருக்கிறார் குணதாசன். ஆனால் அவ

“எனது சொந்தப்பிரச்சினை இது. இதை நானே சமாளித்துக் கொள்ளுவன். இதுக்காகக் கூச்சல் போடத் தேவையில்லை. எவருக்கும் அடங்கிப் போகத் தயாராகவும் இல்லை” என்று காட்டமாகச் சொன்னா.

கணவன் மனைவியான இருவருமே அந்த வீட்டில் முரண்பட்ட மனப் பாங்குடனேயே வசிக்கிறார்கள். வேறுயாரும் அங்கில்லை. அரச சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய பிறகு அவளின் நோக்கிலும் போக்கிலும் பாரிய மாற்றங்கள் - ஜீரணிக்க முடியாத மாற்றங்கள் உருவாகியிருந்தன. அவளும் ஆசிரிய சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிப் பென்சன் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தாள். அவர்களுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் இருந்தார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் இருவருமே பெற்றாரின் உருப்படியான பிள்ளைகளாக இருக்கவில்லை. வேலை வாய்ப்பில்லாத வாலிபனோடு ஓடிப்போய்விட்டாள் மகள். மகனோ புரோக்கர் தொழில் மூலம் பித்தலாட்டங்களையும்; பிரச்சினைகளையும் விலை கொடுத்து வாங்கியிருந்தான். மொத்தமாகச் சொல்லப்போனால் இரண்டு பிள்ளைகளாலும் எந்தவிதமான பலாபலனையும் அவர்களால் பெற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. இது அவ்வாறிருக்க - நம்பிக்கை மோசடி செய்யும் மகனைத்தேடி வீட்டுக்கு வருவோரின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகியிருந்தது. வந்தவர்கள் அனைவருமே மகனைப் பற்றிக் குற்றப்பத்திரிகை வாசிப்பவர்களாகவும் மோசடி பண்ணிவிட்டதாகவுமே பிரலாபித்தார்கள்.

“ராஸ்கல் எங்கட கண்ணில அவன் இன்னும் படல்ல. ஒளிச்சுத்திரியுறான். கண்ணில்பட்டதும் திறமான பாடம் படிப்பிக்காம அவனை விடமாட்டம். மனிசனா அவன்? கீழ்சாதிப்பயல்,” இவ்வாறாக அங்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் மகனைப்பற்றி அவலட்சணமாகச் சொல்லி விட்டுக் காறித் துப்பிவிட்டுப் போனார்கள். அவரின் உள்ளம் துயரங்களால் நொந்துபோய் வெந்துபோய் புண்ணாகிப் போயிருந்தது.

ஒருநாள் வீடு யுத்தகளமாக மாறியிருந்தது - அன்று ஒரு பெண்மணி வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள். அவள் மங்காதேவியிடம் வட்டிக்குப் பணம் வாங்கியிருந்தாள். கடந்தமாத வட்டிப்பண முரண்பாடு தொடர்பாக மங்காவுடன் வாய்த்தர்க்கம் செய்துகொண்டிருந்தாள்.

“நீ ஒரு பாடசாலை ரீச்சர். என்னைவிட கணக்குப்பாடம் அதிகமா தெரிஞ்ச நீ இப்படியா கள்ளக்கணக்குப் போட்டு வட்டிப்பணம் சேக்கிறது” எச்சில் தெறிக்கும் விதமாக முர்க்கமாக அந்தப் பெண்மணி தர்க்கம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாள்.

“ஆ! அப்படியா! நான் ஒரு டீச்சர் எண்டபடியினாலதான் சரியான கணக்குப்போட்டு வட்டி எடுத்திருக்கிறன்.” எதிர் வாதம் செய்தாள் மங்காதேவி.

“வட்டிப்பணம் எடுத்தவகையில் எனக்கு நீ றிசீட்டும் தரவில்லை. இப்ப பெரிய ஞானிபோல, மேதாவிபோல பேசுகிறாய்.” அட்டகாசமாகப் பேசினாள் அந்தப் பெண்மணி மங்காவை நோக்கி.

“ஏய்! ருசீ தா எண்டு கேட்டு எப்ப நீ என்னிடத்தில் கேட்டிருக்காய். அப்படிக்கேட்டிருந்தா நான் தந்திருப்பன் உனக்கு”

“ஆமா! ஆமா! நீ படிச்ச முடிச்ச உத்தியோகம் பாக்கிற மகாராணி. இப்படித்தான் பேசுவாய் - எங்களைப்போல வறிய சனங்களின் காசைக் களவாடிப்பணம் சேர்த்துப்போட்டிருக்கிறா” காரசாரமாக ஏசினை அந்தப் பெண்மணி. அமளியும் சண்டையும் உச்சமாகிக் கொண்டு போவதனால் மனம் நொந்தார் குணதாசன் ஐயா. இடையில் குறுக்கிட்டு அமைதியை உண்டாக்கினார்.

“இந்த மனிசன் சொல்லுறதற்காக நான் இத்தோட நிப்பாட்டிக்கிறன். இவர் உன்னைப்போல ரெண்டாம் நம்பர் ஆளில்ல. நீ மிச்சம் கவனமாயிருக்கணும். தூ! ஒரு படிச்ச பொம்புளயா?” சினம் கொண்ட வேங்கைபோல பாய்ந்து சொல்லிவிட்டு வெளியேறினாள் அந்த மாது. கடைசியாக வெளியேறும் போது “கிராம சேவகரிடம் முறைப்பாடு கொடுத்து இதுக்கு நீதி கெடக்காம விடவே மாட்டேன்” என்று வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிட்டு வெளியேறினாள். குணதாசன் ஐயா நிலை குலைந்தவராகக் காணப்பட்டார். ஆத்திரம் மேலோங்கியிருந்த மனைவி மங்காதேவியை நெருங்கி “ஏன் இப்படி எல்லாம் நடந்து கொள்கிறாய்” என்று சீறிச்சினந்தார். அவளோ சினம் கொண்ட பெண் புலியாகச் சீறினாள். மேலும் அவளிடம் ஆவேசம் அதிகரித்தது.

“உங்களுக்கு ஒண்டுமே தெரியாது. உங்களுக்குக் கணக்குப்பாக்கிற வேலையும் தெரியாது. நான் சரியாக தெளிவாகத்தான் கணக்குப் பார்த்து எழுதி வெச்சிருக்கிறன். அவள்தான் கள்ளப்புத்திக்காரி! கபடக்காரி! என்னை அவளால் மிரட்ட ஏலுமோ. அவள் சரி எண்டு சொன்னா நீங்க அவளோட போய் இருங்க. நீங்க எனக்குப் புத்திபுகட்ட வேண்டிய அவசியமில்ல” கணவரைப் பார்த்து நீசத்தனமாகப் பேசினாள் மங்காதேவி.

மேலும் வெறுப்படைந்த அவர் மன அமைதி இழந்தவராகக் காணப்பட்டார். மனைவியின் அருவருப்பான வார்த்தைகள் திரைப்படம் போல மனதுக்குள் உலாவந்தன. அடுத்த வினாடி வீதியில் இறங்கி கடைபஸாரை நோக்கி நடைபோட்டார் குணதாசன்.

மனைவி நடந்து கொண்டவிதம் அவரின் மன அமைதியை நிர்மூலமாக்கி யிருந்தது. இவ்வாறான கசப்புணர்வு உச்சம் கொண்ட நிலையில் யாரை யாவது சந்திக்க நேர்ந்தால் எதைத்தான் கதைக்க முடியும்....? இவ்வாறு எண்ணம் கொண்டவராக கடைத்தொகுதிகள் அடங்கிய பெரிய ஐங்களை அடைந்த வேளையில், மங்கிய குரலில் “ஐயா” என்றழைக்கும் ஓசை கேட்டது. குரல் வந்த திசையில் அவ்தானித்தபோது அங்கே - ஒரு பிச்சைக்காரன் பெரிய மரத்தின்கீழ் இருந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் நாயொன்றும் இருந்து கொண்டிருந்தது. நெருங்கி வந்து பார்த்தபோது - என்ன ஆச்சரியம் - அவர் கண்களால் நம்ப முடியவில்லை. அந்தப் பிச்சைக்காரன் வேறுயாருமல்ல. பாடசாலைக் காலத்தில் தன்னோடு படித்த டானியல் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். தன்னை அடையாளம் கண்டவனாக அவன் புன்னகை செய்தான்.

“என்னைத் தெரிகிறதா குணதாசன் ஐயா” வினயமாகக் கேட்டான் அவன்.

“ஆமா! டானியல், உன்னைத் தெரியும். ஞாபகமிருக்கிறது. நாமிருவரும் ஒரே வகுப்பில் பாடசாலையில் படித்தவர்களல்லவா”

“வயல் வெளியைத் தாண்டியுள்ள நிழல்வாகை மரத்துக்கு அப்பாலுள்ள சிறிய வீட்டில் வாழ்ந்தவன் அல்லவா நீ” என்று ஞாபகமீட்டல் செய்து கொண்டு அவனிருந்த இடத்தில் காணப்பட்ட மரக்கட்டையில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார் குணதாசன்.

பாடசாலை நாட்களை இராமீட்டல் செய்தபோது..... அதிக சதைப் பற்றில்லாத மெலிந்த உடல்தலை கொண்ட மாணவனாக வகுப்பின் கடைசி வரிசையில் உட்கார்ந்திருப்பான் டானியல். ஐந்தாம் வகுப்போடு கல்வியை முடித்துத் கொண்டான். பின்னர் லொறிகளில் வரும் சாமான்களைக் கடைகளுக்கு ஏற்றி இறக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தான். “நமது வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஹோமாவைத்தான் கல்யாணம் செய்தன். எங்களுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. ஹோமாவும் அண்மையில் செத்துப் போயிட்டா.” டானியல் தன்னைப் பற்றிப் பேசினான்.

“அது சரி! ஏன் இப்படிப் பிச்சைக்காரன் கோலம்....?” குணதாசன் கேட்டார் அவனைப் பார்த்து. உடனே டானியல் தனது அழுக்கடைந்த சாரத்தை உயர்த்தி ஊனமாகி விட்ட தனது காலைக் காண்பித்தான். வாத நோயினால் அவனது கால் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருந்தது.

“எனக்கு எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. அதனால்தான் இப்படி.....” இதைச் செவிமடுத்த குணதாசன் அனுதாபம் கொண்டார். பச்சாத்தாபம் கொண்டார்.

“அது சரி - இந்த வருமானம் கட்டுப்படியாகுதா?”

“ஆமா! சில மனிதர்கள் இரங்கி சாப்பாடு தருவார்கள். என்னுடைய இந்த நாயும் என்னேடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கு” என்று சொன்னவாறு நாயை அன்போடு தடவிக் கொடுத்தான். அதுவும் அதற்கு அங்கீகாரமாக வாலை ஆட்டி வந்தனம் தெரிவித்தது.

“அப்படியெண்டா உனக்கு பிரச்சினைகள் இல்ல?”

“எனக்குப் பிரச்சினை, வேகமாக நடக்க முடியாது. அவ்வளவுதான்” டானியல் சொன்னான். அவன் கொடுத்த பதிலால் தனிமை உணர்வின் தாக்கம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. வாழ்க்கை நிர்மூலமாகிவிட்டதையும் உணர்த்தியது. அவர் தனது பார்வையைத் தூரத்திலுள்ள பாதையில் ஓடவிட்டார். பரந்துபட்ட வயல்வெளியில் விவசாயிகள் மண்வெட்டியோடு வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் தனிமைத் துயரை உணர்ந்தார். ஆதரவற்ற நிலைமையை ஆழமாக உணர்ந்தார். டானியலோடு தானும் பிச்சைக்காரனாகத் தெருவெல்லாம் நடந்து போக வேண்டும் என்று அவர் விருப்பம் கொண்டார். மனைவி - அவளின் அட்டகாசம், ஆதிக்கம், அவலச்சணமான வார்த்தைகள், குடும்பவாழ்வுக் கொவ்வாத கேவலமான நடப்புகள் யாவும் குணதாசனின் மனதை விவங்கு போட்டு இறுக்கியிருந்தன.

‘மழைப்பழம்’ - சிறுவர்களுக்கான வடமோடிக் கூத்தின் ஓர் அனுபவம்

- துஸ்யந்தினி

2ம் வருட சிறப்புக்கற்கை, நாடகமும் அரங்கியலும்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

1.சட்டங்கொடுத்தல்	நிகழ்வு:- திகதி - 07.02.2012 இடம் - ஏட்டண்ணாவியார், திரு.செ.சிவநாயகம் அவர்களது இல்ல முன்றல், சீலாமுனை, மட்டக்களப்பு
2.சதங்கை அணி விழா:-	திகதி - 07.07.2012 இடம் - ஏட்டண்ணாவியார், திரு.செ.சிவநாயகம் அவர்களது இல்ல முன்றல், சீலாமுனை, மட்டக்களப்பு
3.அரங்கேற்றம்:-	திகதி 14.07.2012 இடம் - மட்டக்களப்பு, அமிர்தகழி, மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம்
4.2 ^{ஆம்} களரி:-	திகதி - 16.07.2012 இடம் - மட்டக்களப்பு, அமிர்தகழி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம்

கூத்து என்பது ஓர் தமிழ்ப் பாரம்பரியக் கலையாக உள்ளது. ஆனால் தற்போதைய இளைஞர்கள் மத்தியில் ஓர் அரிய கலையாகவும், அறியாத கலையாகவும் உள்ளது. தமிழர்களுக்கே தங்களுடைய பாரம்பரியக் கலை என்னவென்று தெரியாத நிலை உள்ளது. இருப்பினும் இன்றும் சில கிராமங்களில் பயில் நிலையிலும், உன்னதமான நிலையிலும் உள்ளது. முன்னைய காலங்களில் கூத்தே பொழுது போக்குச் சாதனமாகவும், மக்கள் ஒன்றிணையும் ஒரு களமாகவும் காணப்பட்டது. இத்தகைய கூத்தில் மக்கள் பார்வையாளராகவும், பங்காளராகவும் திகழ்ந்தனர். இத்தன்மை இன்றும் சில கிராமங்களில் காணப்படுகின்றது.

கூத்தானது இன்றைய கல்வித் திட்டத்தில் பாடசாலை மட்டம் தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை கலைப்பிரிவின் கீழ் நாடக அரங்கியல் பாடத்தின் உள்ளடக்கத்தில் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடக அரங்கியல் பாடத்தினை சிறப்புக் கற்கையாகப் மாணவர்களாகிய எங்களுக்கு வடமோடிக் கூத்து ஒரு பாட நெறியாக உள்ளது. இது வருடா வருடம் புத்தகப்படிப்பாகக்

பயிலும் 2ம் வருட ஒரு பாட நெறியாக

கற்பிக்கப் படுவதோடு, விரிவுரையாளர்களினால் ஆட்டப்பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்வருடத்தில் நுண்கலைத் துறைத் தலைவரான திரு.சி. ஜெயசங்கர் அவர்களினால், அவர்களின் வேண்டுகோளிற்கு அமைய வடமோடிச் கூத்தின் ஆட்டப்பயிற்சியினைப் பயிலச் சீலாமுனைக் கிராமத்திற்குச் சென்றோம். எங்களுக்கு இக்கூத்துப் பயிற்சியானது தலைவரின் மூலம் அக்கிராமத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

இக்கிராமத்தில் வடமோடி ஆட்டப்பயிற்சிக்காகச் சென்ற எங்களுக்கு திரு.சி.ஜெயசங்கர் அவர்கள் நாங்கள் முழுமையாக ஒரு கூத்தினையே பழகி அரங்கேற்ற வேண்டும் என்று அவரால் மொழிபெயர்த்து எழுதப்பட்ட 'கிரிஜா' என்கின்ற சிறுவர்களுக்கான கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'மழைப்பழம்' என்ற பெயரில் கூத்தாக வடமோடிப் பாணியில் ஏட்டு அண்ணாவியாரான திரு.செ. சிவநாயகம் அவர்களைக் கொண்டு ஏட்டு வடிவில் கூத்தாக எழுதி அமைக்கப்பட்டு அதனை பழக வழிவகுத்தார். இதற்குச் சீலாமுனை வடமோடி அண்ணாவியார் திரு.சி.ஞானசேகரம் அண்ணாவியாரினை நியமித்துக் கூத்துப் பயிற்சியினைத் தொடக்கி வைத்தார். இவர்களோடு இணைந்தாக முத்த கூத்துக் கலைஞர் திரு.சி.விஜேந்திரன் சீலாமுனைக் கலைக்கழக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இப்பயிற்சியினைப் பயிற்றுவித்தனர்.

இக்கூத்து ஒரு வடமோடிச் சிறுவர் கூத்து. இதற்கான பாடல்கள் திரு.செ. சிவநாயகம் அவர்களினால் அவர்களின் இல்லத்தில் இடம் பெற்றது. இதற்காக நாங்கள் பல்கலைக்கழகப் பாடங்களுக்கும் செல்வதோடு இக்கூத்துப் பயிற்சிக்கும் செல்வதுண்டு. இதன் காரணமாக நாங்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு உள்ளாகினோம். பல தடவைகள் மனம் சலித்தும் உள்ளோம். இருப்பினும் தலைவரின் வேண்டுகோளிற்கு அமைய மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சி பெறச் செல்வதுண்டு. இப்பயிற்சிக்கு நுண்கலைத்துறைத் தலைவரோடு இணைந்து எங்களுக்கு உறுதுணையாக இப்பாடத்திற்கான பொறுப்பு விரிவுரையாளரான திருமதி. ச.துஷ்யநதி அவர்கள் செயற்பட்டார். இவரும் மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் எங்களோடு இக்கூத்துப் பயிற்சிக்காகப் பங்காற்றினார்.

இப்பயிற்சிக்காக நாடக அரங்கியல் சிறப்புக் கற்கை பயிலும் எங்களோடு நுண்கலை சிறப்புக் கற்கை மாணவர்களும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இக்கூத்தில் பங்கேற்ற மாணவர்களில் ஒருவரைத் தவிர அனைவரும் பெண்களாகவே காணப்பட்டனர். இச்சமயத்தில் எங்களுடன் இணைந்து சீலாமுனைக் கலை கழக உறுப்பினர்கள் எங்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தது மாத்திரமின்றி கூத்தில் பங்கேற்று ஆற்றுகை செய்தனர். இவர்கள் எங்களுக்கான இப்பயிற்சிக்குத் தங்களது முழுமையான ஒத்துழைப்பினை வழங்கினர். எங்களை இக்கூத்து அரங்கேற்றத்திற்கு இவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. இப்பயிற்சியின் போது சீலாமுனைக் கிராமத்தவர்கள், கலைக்கழக உறுப்பினர்கள் எங்கள் பாடல் ஆடல்களில் பங்கெடுத்ததோடு குறைநிறைகளைக் கூறிச், சரியாகக் கற்றும் தந்தார்கள்.

இப்பயிற்சியானது விடுமுறை நாட்களிலும் இடம் பெற்றதனால் மிகுந்த சிரமம் ஏற்பட்டது. அத்தோடு இதில் அனேகர் பெண்கள் ஆகையால் பல்வேறு மன உளைச்சல்களும் ஏற்பட்டன. பல நாட்கள் பயிற்சி பெறச் செல்வதும் பின்பு தடைகள் ஏற்படும் போது மனம் சோர்வதும் பின்பு தலைவர், விரிவுரையாளரின் ஆலோசனைக்கு அமைய மீண்டும் செல்வதுமாக இடம் பெற்றது. இருப்பினும் இக்கிராமத்தில் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அனேகர் கூத்தின்பால் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தினையும் அனுபவத்தினையும் பார்த்தபோது எங்களுக்கும் கூத்தின்பால் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. நாங்களும் இவர்களைப் போல் பாடவேண்டும் ஆடவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

இப்பயிற்சியினைப் பரீட்சைக்காக மட்டுமின்றி ஒரு கூத்தினைப் பற்றியும் அது நிகழும் சூழல், அமைவிடம், அதில் காணப்படும் கலையுணர்வு, சிரமங்கள் என்பவை அனைத்தையும் கற்கும் ஒரு அனுபவப் பாடமாகவும் அமைந்தது. பயிற்சி மட்டுமல்லாது அக்கிராமிய சூழல், அக்கிராமப்பண்பு, அம்மக்களின் கலையுணர்வு, ஒற்றுமை என அனைத்தையும் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கூத்தில் சட்டம் கொடுத்தல் முதல் அரங்கேற்றம் வரை எவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுகின்றது என்பதனை அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து கொண்டோம். இக்கூத்தானது அடிப்படையில் ஒரு சிறுவர் கூத்தாக இருந்தாலும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கருத்தமைவு பெண் பிள்ளையின் துணிச்சலைக் காட்டுவதோடு ஆண்களைப் போல் பெண்களுக்கும் சமஉரிமை பேணப்பட வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தி உள்ளது. இங்கு பிரதான பாத்திரம் ஒரு பெண்பிள்ளை. இப்பாத்திரம் புத்தி சாதுரியமும், துணிச்சலும் அடங்கியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இக்கூத்தில் வரும் பாடல்களையும் மேற் குறிப்பிட்டவாறே அமைத்துள்ளார் ஏட்டண்ணாவியார் செ. சிவநாயகம் அவர்கள். இவர் அடிப்படையில் சிறுவர் கதையினை கருவாகக் கொண்டு கூத்தினை அமைத்தாலும், பாடல்களில் பல இடங்களில் பெண்களுக்கு சமஉரிமை வேண்டும் என்று பாடல் வரிகளை அமைத்துள்ளார்.

முன்னைய காலங்களில் பெண்கள் கூத்து ஆடக்கூடாது என்ற வழக்கம் காணப்பட்டது. ஆனால் சமீப காலங்களில் இக்கிராமத்தில் பெண்கூத்துக் கலைஞர்களும் உருவாகியுள்ளனர். இங்கு பெண்கள் மீளுருவாக்கக் கூத்துக்களில் ஆடிவருகின்றனர். இம்மீளுருவாக்கக் கூத்தானது, பாரம்பரிய த்தில் காணப்பட்ட சில ஆண் ஆதிக்க நிலை, பெண்களை இழிவாக பேசுதல், சாதி வேற்றுமை என்பவற்றை அகற்றி அவற்றினை மாற்றி தற்கால சமூகத்திற்கு ஏற்றவாறு இயற்றி நிவர்த்தி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய மீள் உருவாக்கக் கூத்தானது பெண்களுக்கு முக்கிய அந்தஸ்து வழங்குவதனால் பெண்கள் இக்கூத்தில் பங்குகொடுப்பது அவசியமாகும். இக்கிராமத்தில் இவ்வகையில் பெண்கள் பங்கேற்று வருகின்றமை

குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெண்கள் தற்போது சிறந்த கூத்துக்கலைஞர்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்களில் சிலர் சீலாமுனைக் கலைக் கழக உறுப்பினர்களாக உள்ளதனால் எங்களது கூத்திலும் பங்கேற்றும், கற்றும் தந்துள்ளனர். இக்கூத்தில் பங்கு பற்றிய அனேகர் பெண்களாதலால் ஆரம்பத்தில் கூத்தாடப் பழகும் போது மிகுந்த வெட்கமும், சபைக் கூச்சமாகவும் இருந்தது. இருப்பினும் சீலாமுனைக் கலைக்கழகத்தில் எம்போன்ற இளைஞர், யுவதிகள் இக்கூத்தில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு எங்களையும் அவர்கள் பால் இழுத்தது. இவர்கள் மிக அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் ஆடிக் கற்றுத் தந்தனர்.

இவ்வாறு இக்கூத்தினை சுமார் 6 மாத காலமாக மேற்கொண்டோம். நாங்கள் பெண்பிள்ளைகளானமையால் வெளியிடத் திற்குத் தினமும் ஆட்டப் பயிற்சிக்குச் செல்வது எங்களது சமூகத்தினரிடையே பல கேள்விகளை எழுப்பியது. இருப்பினும் சீலாமுனைக் கிராம மக்கள் நாங்கள் அங்கு சென்று பயிற்சி பெறுவதை வரவேற்றனர். நாங்கள் பயிற்சியில் இருக்கும்போதே வீதியில் செல்லும் அக்கிராம மக்கள் வந்து பார்வையிட்டு அவர்களும் கலந்து கொள்வது உண்டு. இவையெல்லாம் எங்களுக்கு ஒரு புதுவித அனுபவத்தைத் தந்தது. இக்கிராமத்தில் நாங்கள் கூத்துப் பழகுவது மட்டுமின்றி அக்கிராமத்தின் இயற்கைச்சூழல், கூத்து நடைபெறும் வெளிகள் அனைத்தினையும் கற்றுக் கொண்டோம். இவை அனைத்திற்கும் எங்களுக்குச் சீலாமுனைக் கலைக்கழக உறுப்பினர்கள் பெரிதும் உதவினர்.

புத்தகப் படிப்பாக மட்டுமின்றி அனுபவ ரீதியாகக் கற்கும் போதே ஒரு கற்கையின் பெறுமதியினை உணர முடிகின்றது. இந்த வகையில் கூத்தின் பெறுமதியினையும் அதற்குள்ள வரவேற்பினையும் இக்கிராமத்தில் நாங்கள் அனுபவ ரீதியாகக் கண்டு கொண்டோம். இது எங்கள் வாழ்வில் மறக்க முடியாத ஓர் அனுபவமாக உள்ளது.

கூத்து என்பது ஆடல் பாடல் நடப்பு என்பனவற்றை உள்ளடக்கியதால் இம்மூன்று விடயங்களிலும் பயிற்சியும், திறனையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பாக இது அமைந்தது. இதற்குமுதல் இத்தகைய அரங்கேற்றங்களில் கலந்து கொள்ளாத எங்களுக்கு இது ஒரு படிப்பினையினை உண்டு பண்ணியது. எங்களில் சிலருக்கு ஆடல் பாடல் என்பன ஆரம்பத்தில் சரிவர அமையவில்லை. நாங்கள் எவ்வாறு அரங்கேற்றம் செய்வது என்கின்ற பயம் மனதில் ஏற்பட்டது. ஆனால் எங்களது நுண்கலைத்துறைத் தலைவரின் ஊக்குவிப்பாலும், ஏட்டண்ணாவி, கலைக்கழக உறுப்பினர்களின் பயிற்சியினாலும், எங்களது விரிவுரையாளரின் ஊக்குவிப்பினாலும்

நாங்கள் கூத்தினைச் சரிவரச் செய்து முடித்தோம். பல முறை மனம் தளர்ந்த போதும் எங்களுக்குப் பல்வேறு வகையில் ஊக்குவிப்பு அளித்தனர். இந்தப் பயிற்சி எங்களது தனிப்பட்ட திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும் ஒரு களமாக அமைந்தது.

இந்த வகையில் இவ்வாறான வாய்ப்பு பெண்களுக்கு அமைவது குறைவு. அனேக பெண்கள் வீட்டினுள்ளே முடங்கித் தங்களது திறமைகளை அடக்கி வாழ்கின்றனர். எனவே இத்தகைய நிலை நீங்கிப் பெண்களும் தங்கள் திறமைகளை வெளிக் கொணர வேண்டும். இக்கூத்துப் பயிற்சிக்கு நாங்கள் ஆரம்பத்தில் செல்லும் போது நாங்கள் அனேகமானோர் பெண்களே என்ற அச்சம், இவ்வாறு பரிச்சயமற்ற கிராமத்திற்குச் செல்கின்றோமே என்ற பதட்டம் ஏற்பட்டது. தனியாகச் செல்வதற்கும் அஞ்சினோம். ஆனால் காலப்போக்கில் எங்களுக்குள் மனோதையம் ஏற்பட்டது. பின்பு தனிமையாகச் செல்லவும் தயக்கம் ஏற்படவில்லை. முன்பிருந்த நிலையினை விட இவ்வனுபவத்திற்குப் பின்பு ஒரு துணிச்சல் ஏற்பட்டது. கூத்துப் பயிற்சியில் இருக்கும் போதே வயது முதிர்ந்த நடக்க முடியாத முதியோர்களும் ஆர்வமாக எங்களுடன் கலந்து கொண்ட போது எங்களுக்குள்ளும் ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு நாங்கள் இக்கூத்தினைச் சரிவரப் பழகிச் சிவநாயகம் அவர்களின் இல்ல முன்றலில் சதங்கை அணி விழா நடத்தினோம். அன்று எங்களை கிராமமக்கள், விரிவுரையாளர்கள், மூத்த கூத்துக் கலைஞர்கள் எனப் பலர் பாராட்டி மேலும் ஊக்குவிப்பு அளித்தனர். அத்தோடு பல குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி நாங்களும் குறைகளின்றி ஆட ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இத்தகைய ஊக்குவிப்புக்களே எங்களை மாமாங்கத்தில் சிறப்பாக அரங்கேற்றம் செய்ய வழிவகுத்தது. எங்களோடு இணைந்து சீலாமுனைக் கலைகழக உறுப்பினர்கள் ஆடியதினால் கூத்து இன்னும் முழுமை பெற்றது.

இவ்வாறு அரங்கேற்றம் செய்த பின்பு எங்களுக்கு அரங்கேற்றத்திற்கு முன்பு இருந்த மனோநிலையினை விட பின்பு நல்ல மனோபக்குவம் ஏற்பட்டது. அரங்கேற்றம் செல்லும்போது பெண்களாகிய எங்களுக்கு பயமாகவும் கூச்சமாகவும் இருந்தது. ஆனால் சரிவர ஆடி எல்லோரும் பாராட்டியபோது அந்த அரங்கேற்றத்தின் சிறப்பு எங்களுக்கே விளங்கியது. பெண்களினால் கூத்து ஆடுவது

என்பது கடினமான காரியம் - அது பெண்களின் இயலாமை என பெண்களை - அவர்களின் திறமைகளை பாரம்பரிய சமுதாயம் அடக்கி விட்டது. எனவே இத்தகைய செயற்பாடு பெண்களும், ஆண்களுக்குச் சரிநிகராகத் தங்கள் திறமைகளை வெளிக்காட்ட முடியும் என்பதனை வலியுறுத்துமுகமாக அமைந்தது. எங்களது கூத்தின் கதைக் கருவும் இதனை வலியுறுத்துவதாகவே அமைந்தது. எனவே இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளில் பெண்கள் கலந்து கொள்வதென்பது பெண்நிலைவாத சமுதாயத்திற்கு ஒரு ஊன்றுகோலாகவும் அமையும் எனலாம். ■

தொடர் கவிதை...

ஈழ மகள் தேடுகிறாள் - 04

அக்காவின் அலறல்

(ஈழமகள் தேடுகிறாள் தொடர்ச்சி.....)

ஓடிப் பிடிச்ச நாய்
ஒளிஞ்ச ஆடம் எல்லாம்
ஒன்றுசுட ஆங்கு ஆல்லை
ஒளிஞ்செங்க போய்டிச்சோ!

பல்லாங்குழி போல - ஆங்கு
பல குழி ஆய்டிச்சு
ஆருக்கின்ற சுவர்கள் சூட
ஆடிபல தாங்கிடிச்சு.

நீழல்தந்து நின்ற மரம் - அன்று
நீயும் நானும் ஆடிய மரம்
நெருப்பிலே நன்று கருகிடிச்சு -
கறுப்பு
நீழல்போல கட்டையாக்கிடிச்சு.

பனங்காசி சில்லுப் பூட்டி - நாய்
பாதையெல்லாம் ஓடிவந்தோம்.
அன்று
போதைவந்த காலனால்
ஆன்று பாதைகள் மாறிடிச்சு

தலைபறந்த மரம்போல - தரண்
தனியுடலைத் தாங்கிடிச்சு
தனித்துக் கிடக்கும் முண்டத்தல்
தங்கை உன்னை எங்கே தேட?

- புதுமை வாணன் -

உயிரோடு உள்ளாளோ -
அவள்
உள்ள ஆடம் தேடுகிறேன்.
உருக்குலைந்த உடலை
எல்லாம்
ஊர்ந்து நான் தேடுகிறேன்.

சின்னவளைத் தேடித் தேடி
சீக்குண்டு போய்டிச்சு,
சீக்கக் கிடக்கும் முள்போல்
சீத்திரவதைபடும் எனத்தயாம்,

சூடு பிர்ந்த பறவைபோல
தேடி அலைகிறேன் உறவை.
என்றபடி அடங்கும் முள்
ஓடி நீ வந்துவிடு.

தொடரும்.....

பகிர்வு

எழுத்தாளர்களே / கலைஞர்களே / ஊடகவியலாளர்களே / இலக்கிய ஆர்வலர்களே!
நீங்கள் படித்ததை-பாடித்ததை-கேட்டதை-அறிந்ததை ஆங்கே பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்

கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் இதைக் கூறுவது பொருத்தமென்று எண்ணுகிறேன்.

பாலஸ்தீனக் கவிஞர் 'பத்வா துங்கான்' ஒரு கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் இயேசுநாதரை விளித்துப் பாடினார்...

**“ஏசு நாதரே
இவ்வாண்டு
ஜெருசலமே சிலுவையில்
அறையப்பட்டு விட்டது.**

.....
**ஜெருசலத்தின் அவலம் போக
ஒரு மெழுகுவர்த்தியும்
உயர்த்தப்படவில்லை
ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரும்
சிந்தப்படவில்லை”**

‘பாலஸ்தீனத்தையும், ஜெருசலத்தையும் இஸ்ரவேல் நாட்டவர் உரியவர் கையில் ஒப்படைப்பதற்கு இதைவிடவும் வார்த்தை தேவையா? மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் வேள்விக் கவிதை’ என்கிறார் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து.

இந்தக் கவிதையில் ‘ஜெருசலம்’ என்பதற்குப் பதிலாகத் ‘தமிழினம்’ என என்மனம் பதிலீடு பண்ணிப்பார்க்கிறது.

- சண்.தங்கராஜா

12/1, பழைய கல்முனை வீதி
கல்லடி.

மட்டக்களப்பு.

நன்றி:- கவிப்பேரரசு வைரமுத்துவின், ‘பல்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகளின் தாம் பெற்ற இன்பம்’ எனும் கட்டுரை.

இயற்கை அனர்த்தங்களும் அத்து தொடர்பிலான எழுத்தாக்க முயற்சிகளும்

இவ்வருடம் 15.01.2012 ஞாயிற்றுக்கிழமை சாய்ந்தமருது அல் - ஹிலால் வித்தியாலயத்தில் கலாபூஷணம் கே.எம்.ஏ.அஸீஸ் அவர்கள் எழுதிய 'கடற்கோள் அனர்த்த கண்ணீர் காவியம்' என்ற நூல் வெளியீடும் இறுவட்டு வெளியீடும் வைபவமும் நடை பெற்றது. மேற்படி நிகழ்வில் கலாபூஷணம். ஏ.பீர்.முகம்மது அவர்கள் தலைமை வகித்து உரையாற்றினார். அவ்வூரையின் உள்ளடக்க முக்கியத்துவம் கருதி செவ்விதாக்கம் செய்யப்பட்டு இங்கு பிரசுரம் பெறுகிறது.

- ஆசிரியர்.

அண்மைக் காலமாகத் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் செறிந்து வாழும் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் அடிக்கடி நூல் வெளியீடுகள் இடம்பெறுவதும் கனதியான முறையில் அவை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு அதிகமானோர் அழைக்கப்பட்டுச் சமூகமளித்திருப்பதும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மேலும் கலாபூஷணம் கே.எம்.ஏ.அஸீஸ் அவர்கள் 'கடற்கோள் அனர்த்த கண்ணீர் காவியம்' என்ற தனது நூலோடு அதனை இறுவட்டில் வெளியிட்டிருப்பது எதிர்கால ஆவணப்படுத்தலை இலகுவாக்கியுள்ளது என்ற செய்தியும் மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்கியுள்ளது. அதேநேரம் தலைமையுரை என்ற அங்கீகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நீண்ட உரையொன்றின் மூலம் உங்களைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தவும் விரும்பவில்லை. சாராம்சமாகச் சிலவற்றை மட்டும் சொல்ல விழைகிறேன்.

இயற்கை அனர்த்தம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது. இறைவன் உலகைப் படைத்த நாளிலிருந்து அனர்த்தங்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்டபடியேயுள்ளன. இரவு - பகல், ஆண் - பெண், கோடை - குளிர், கறுப்பு - வெள்ளை என்று இறைவனின் படைப்புகள் முரண்நிலைகளில் உள்ளபோது ஆக்கம் - அழிவு என்பதும் இறைவனின் திட்டப்படியே இடம்பெற்று வருகின்றன. 2004 ஆம் ஆண்டில்தான் சனாமி பற்றி அனுபவத்தில் நாம் அறிந்து கொண்டோம். ஆனால் 'கடல் கொண்ட குமரிக் கண்டம்' பற்றிப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே படித்துத் தெரிந்து கொண்டோம்.

கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறாவளி, வெள்ளம், சனாமி, ஆகிய இயற்கை அனர்த்தங்கள் எமக்கு அனுபவங்களைத் தந்துள்ளன. இந்த அனர்த்தங்களின்போது வெளியான இரண்டு காவியங்கள் பற்றியே இங்கு பேச விரும்புகிறேன். கிழக்கு மாகாணத்தில் குறாவளி அனர்த்தம் 1845, 1907, 1911, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நான்கு தடவைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. 1845 ஆண்டு ஏற்பட்ட குறாவளி பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. 1907ம் ஆண்டுச் குறாவளி 'பெரிய புயல்' என்றும் 1911ம் ஆண்டுச் குறாவளி 'சிறிய புயல்' என்றும் சொல்லப்பட்டது. 'சிறிய புயல்' பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. 1978ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட குறாவளி பற்றி நாம் நேரடி அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளோம்.

1907.03.09 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு ஏற்பட்ட சூறாவளி பாரிய அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தியது. 64 பேர் உயிழந்தனர். சுமார் 38 இலட்சம் ரூபா இழப்பு ஏற்பட்டது. அன்றைய காலகட்டத்தில் தொழிலாளி ஒருவரின் ஒருநாள் கூலி இருபத்தைந்து சதம் எனின் ஏற்பட்ட இழப்பினைக் கணக்குப் போட்டுப் பாருங்கள். இந்தச் சூறாவளிபற்றி 'புயற்பாட்டு' என்ற தலைப்பில் வாய்மொழி இலக்கியமொன்று பின்வருமாறு விளக்குகின்றது.

**அரிதான கல்லடி காத்தமா நகரும்
அருகாயிருக்கின்ற நாவற்குடாவும்
மண்முனைப் பற்றுமுதல் மற்றுமுளவூரும்
மகிழும் மாஞ்சோலை வாரிக்கடல் நீரும்
களுதாவளை கல்லாறு கண்டியக்கட்டும்
கல்முனை கரவாகு சாய்ந்தமருதாரும்
காரைதீவு முதல் நிந்தவூர் தானும்
ஒலுவில்லு உப்போடை கோளாவில்லு.**

என்று மேற்படி அனர்த்தத்தினால் பாதிப்புற்ற பிரதேசங்கள் பற்றி இங்கு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1907ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இந்தச் சூறாவளி பற்றி ஷெய்கு மதார் புலவர் என்பவரும் 'புயற்காவியம்' ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இவர் அக்கரைப் பற்றைச் சேர்ந்தவர். கண்ணில்லாதவர். வரகவி என்று அழைக்கப்பட்டவர் இப்புயற்காவியத்தில் மரங்களுக்கு ஏற்பட்ட அழிவுகள் பற்றி பின்வருமாறு பாடப்பட்டுள்ளது.

**“சோலைதரு பனை தென்னை கதலிகழு கன்னாசி
சொல்லரிய மாபலா முந்திரி முருங்கை
ஆலரசு பூவரசு புளியமரமும் வம்மி
அனல் வாகை சமுளை விளா பாலையின மரங்கள்”**

இவ்வாறு அழிவடைந்த மரங்களைப்பற்றிப் பாடியுள்ளார். மேலும் ஒரு பாடலில்,

**“சொன்னமரன்றியே மாடாடு கோழிகள்
சொல்லுகினி வாத்துத்தாரா கொக்குவக்கா
அன்னங்கள் கானான் வயற்கோழி ஊர்க்கோழி
ஆலா குளுப்பையிவையோடு வெகுபறவை”**

என்று பாடியுள்ளார். இங்கு அழிந்துபோன பறவையினங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதுபோன்ற இருபத்தைந்து செய்யுள்களைக் கொண்டதாக இந்தப் 'புயற்காவியம்' அமைந்துள்ளது. இந்தப் புயற்காவியத்தின் ஊடாக நாம் அன்றைய சூழ்நிலை பற்றித் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. நமது பிரதேசத்தில் தற்போது காணக் கிடைக்காத மரங்கள் பற்றியும் பறவைகள் பிராணிகள் பற்றியும் இந்தக் காவியத்தின் ஊடாக நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

முஸ்லிம் புலவர்களைப் போன்றே தமிழ்ப்புலவர்களும் 1907ம் ஆண்டின் குறாவளி பற்றிப் பாடியுள்ளனர். செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த புலவர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 22 செய்யுள்களைக் கொண்ட 'புலலங்காரம்' ஒன்றைப் பாடியுள்ளார்.

வெள்ள அனர்த்தம் பற்றிய காவியம் ஒன்றுபற்றியும் பேச விரும்புகின்றேன். 26.12.1957 இல் இலங்கை முழுவதும் வெள்ளப் பிரளயம் ஏற்பட்டது. இந்தத் திகதியிலும் கூட ஒரு அரிதான தொடர்பிருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அதாவது 1957 இல் இடம்பெற்ற வெள்ளமும் 2004 இடம் பெற்ற சனாமி அனர்த்தமும் டிசம்பர் இல்தான் இடம்பெற்றுள்ளது. பத்து நாட்களாகப் பெய்த பதினான்கு அங்குல மழை காரணமாக நாடு முழுவதும் பெரும் வெள்ளம் ஏற்பட்டது.

“26.12.1957 இல் இலங்கைத் தீவை மூழ்கடித்த ஏகப் பெரும் வெள்ளப் பிரளயக் காவியம்” என்ற தலைப்பில் திருகோணமலையில் பிறந்து ஒலுவில் பிரதேசத்தில் திருமணம் செய்து மனைவி பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வந்த புலவர் அப்துஸ்ஸமது ஆலிம் அவர்கள் இதனை இயற்றியுள்ளார். 17.01.1958 இக்காவியத்தின் முதலாவது பதிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 27.01.1959 இலும் மூன்றாவது பதிப்பு 1963 இலும் வெளியாகியுள்ளது. மேற்படி புலவர் ஒரு நடமாடும் புத்தக வியாபாரி. 44 செய்யுள்களைக் கொண்ட இக்காவியம் வெள்ள அனர்த்தம் பற்றிய முழுவிபரத்தையும் இலகு மொழியில் தெளிவாகச் சொல்கின்றது.

**“மூழ்கிய வெள்ளமதில் சுவர்களும் இடிந்து
மேலான கோப்பிசமும் தானே சரிந்து
ஆள்கின்ற அவ்வீட்டு மக்களெல்லாரும்
அத்தலைந்து திரிகிறாராம் இருக்க வீடுதேடி”**

**“வீடிழந்து சுவர்விழுந்து இறங்குவதோர் கூட்டம்
வீடுவீடாய்ப் புகுந்துகள வெடுப்பதுவோர் கூட்டம்
ஆடுமாடு களையறுத்துப் புசிப்பதொரு கூட்டம்
என்றுமுள்ள கள்வருக்கோ அன்று கொண்டாட்டம்”**

**“கொடுத்தார் கூப்பனுக்கு இரண்டுபடி அரிசி
குறையாமல் தேயிலை சீனி கால் றாத்தல்
அடுக்காக கிழங்குகள் வெங்காயம் பருப்பு
அத்தனையும் அகதிகட்கு மொத்தமாய்ச் சேர்த்தார்”**

ஒரு செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதிச் சொல்தான் அடுத்த செய்யுளின் ஆரம்பச் சொல்லாக அமையுமாறு இக்காவியத்தைப் படைத்திருந்தார். இவ்வாறே தமிழ்ப்புலவரான செட்டிபாளையம் க.உ.சின்னவப்புலவர் 'பெருங்காற்று மழை அம்மாளை' என்ற தலைப்பில் இப் பெரு வெள்ளம் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

1978 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட குறாவளி பற்றிப் பலர் கவிதை ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஏயாரெம் ஸலீம் (புயல் செய்த பேரழிவு), இதே ஊரைச் சேர்ந்த கே.எல். அலியார் (புயல் காற்று சேதக்காவியம்), மருதமுனையைச் சேர்ந்த உதுமாலெப்பை அப்துல் மஜீது (பெரும் புயற் காவியம்), ஏறாவூரைச் சேர்ந்த மு.மு.மு.இஸ்மாயில் (புயல் சுழல் காவியம்) வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த எம்.எம்.முஸ்தபா (குறாவளிச் சஞ்சலக் காவியம்) ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

முஸ்லீம்களைப் போலவே தமிழ்ப்புலவர்களும் 1978ம் ஆண்டின் குறாவளி பற்றிக் காவியங்களையும் அம்மாணகளையும் பாடியுள்ளனர். மு.காகபதி (கோட்டைக்கல்லாறு), கா.கனகசபை (களுவாஞ்சிக் குடி), க.அம்பிகாபதி (மண்டூர்), மா.பொன்னன் (மண்டூர்), மா.சிதம்பரப்பிள்ளை (கன்னன்குடா), சி.நாகமணி (ஏறாவூர்), தா.ஆறுமுகம் (செங்கலடி), மூ.முத்துலிங்கம் (களுவங்கேணி), கே.வி.முர்த்தி (சந்திவெளி), வ.வேலுப்பிள்ளை (சித்தாண்டி), மா.பிள்ளையான் (சித்தாண்டி), செல்வி.செல்வமாணிக்கம் பொன்னையா (சித்தாண்டி), கோ.புள்ளமுத்து (முறக்கொட்டாஞ்சேனை) ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

அனர்த்தங்கள் தொடர்பான இன்னும் பல காவியங்களையும் அம்மாணகளையும் வேறு ஆக்கங்களையும் வேறுஞ்சிலர் செய்திருக்கக் கூடும். அவை அச்சேறாமல் இருந்திருக்கவும் வாய்ப்புண்டு, அவற்றை இங்கு எடுத்துக்கூறுதல் அவையடக்கமாகாது. எடுத்துக்காட்டுக்காகவே குறாவளி, வெள்ள அனர்த்தம் பற்றிக் கூறினேன்.

இந்த அனர்த்தங்களையும் அது தொடர்பான ஆக்கங்களையும் மறந்து இப்போது சுனாமி அனர்த்தக் காவியத்துக்கு வந்திருக்கிறோம். எமது பிரதேசத்தை 2004 இல் சுனாமி தாக்கியபோது அதன் அனுபவங்களையும் தகவல்களையும் கொண்டதாக அதிகமான நூல்களும் கட்டுரைகளும் ஆக்கங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. நாம் கூடியிருக்கும் சாய்ந்தமருது என்னும் இந்த ஊரிலிருந்துகூட கலாபூஷணம் அலியார் முசம்மில் அவர்கள் 'கடலே உனக்குக் கருணை இல்லையா?' என்ற கவிதை நூலையும் கவிஞர் ஏ.பீர்முகம்மது அவர்கள் 'கடல் ஒருநாள் எங்கள் ஊருக்குள் வந்தது' என்ற சிறுவர் கவிதை நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளனர். பதச் சோறாகவே இதனை எடுத்துக் காட்டினேன். தற்போது கலாபூஷணம் அல்ஹாஜ் கே.எம்.ஏ.அஸீஸ் அவர்கள் எழுதிய 'கடற்கோள் அனர்த்த கண்ணீர் காவியம்' என்ற நூலினையும் அதுதொடர்பான இறுவட்டினையும் வெளியிட்டுள்ளார். இன்று நூலோடு சேர்த்து அது தொடர்பான இறுவட்டும் வெளியிடப்படுகின்றது. அவரது இந்நூல் எமது வரலாற்றில் நிகழ்ந்துபோன ஒரு அனர்த்தம் பற்றி அனுபவத்தோடு பேசுகின்றது. இந்நூலினூடாக கே.எம்.ஏ.அஸீஸ் அவர்கள் எம்மோடு வரலாற்றில் வாழ்கின்றார். இவர்போலும் இன்னும் பலராலும் இதுபோலும் பல நூல்களும் காவியங்களும் கிடைக்கப்பெற எல்லோரும் பிரார்த்திப்போம். மீண்டும் இன்னுமொரு விழாவில் சந்திப்போம். நன்றி.

உயர் அதிகாரி கந்தசாமி ஐயாவுக்குக் காலம் கடந்த தகாத ஓராசை.

நாற்பத்தைந்து வயதுவரை கட்டைப் பிரமச்சாரியாகக் காலம் கடத்தியவருக்குச் செளந்தரி இடமாற்றமாகி, அவரது அலுவலகத்திற்கு வந்த நாளில் இருந்து மெல்ல மெல்லக் கல்யாண ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டது.

சௌந்தரியின் செளந்தரியம் - இதமான பேச்சு - இனிமையான குரல் - நளிமான நடை - நாகரிகமான உடை ஐயாவின் ஆசைக்குத் தூயமிட்டன.

அவளுக்கு வயது இருபத்தொன்பதுதான். கூச்சமின்றி ஐயா செளந்தரியிடம், “என்னைக் கல்யாணம் கட்டுவியா?” எனக் கேட்டுவிட்டார். “வீட்டில் விசாரித்துச் சொல்லு” என்றவள், வீட்டில் “வயது வித்தியாசத்திற்குச் சம்மதிக்கினமில்லை ஐயா” எனச் சொல்லி மழுப்பினாள்.

அதற்குப் பிறகு ஐயாவுக்கு அடக்க முடியாத வெறி. என்ன விலை கொடுத்தும் செளந்தரியை வாங்குவது எனத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட ஆரம்பித்துவிட்டார்.

வேறிடத்தில் செளந்தரிக்குக் கல்யாணம் பொருந்திவரும்வேளை துரிதமாகச் செயற்பட்டார். இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லிக் கெடுத்துவிட்டார்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நூற்றுக்கணக்கான கல்யாணம் செளந்தரிக்குப் பொருந்தி வந்தன. ஆனால் எதுவும் எடுபடவில்லை.

இந்நிலையில் அவள் தவிர்க்கமுடியாமல் தானே கல்யாணக்களத்தில் இறங்கினாள்.

தமது குடும்பபொருத்துணரைத் தனிமையில் சந்தித்து ஒத்துழைக்கும்படி வேண்டினாள் ஒத்துழைப்புக்கு மேலதிக சன்மானம் தருவதாக வாக்களித்தாள்.

முக்கிய முதல் வேலையாகப் பொருத்துனரின் உதவியுடன் தனது கல்யாண ஓட்டை உடைசலைக் கண்டுபிடித்தாள்.

அடுத்து உள்நாட்டு மணமகன் விவரக்கோவையுள் சுழியோடி நல்ல சாதகம் ஒன்றினைத் தெரிந்து எடுத்தாள். குடும்பச்சோதிடரும் பொருத்தமென அறிக்கை வழங்கியநிலையில், பொருத்துணரைக் கொண்டு சம்மந்தப்பட்ட மணமகனைப் பம்பலப்பட்டி பிள்ளையார்கோவில் முன்றலில் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்வித்தாள்.

மணமகனுக்குச் செளந்தரி தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டு, தனது இக்கட்டான பிரச்சினையையும் முறையிட்டாள். “சௌந்தரி, என்னை மறுக்காதே. ஏற்றுக்கொள். உன்னை மகாராணி மாதிரி வைத்திருப்பன்” என ஒரு தடவையல்ல, ஓராயிரம் தடவை சொல்லிய கந்தசாமி ஐயாவின் பசப்புரையைத் தனது கையடக்கத் தொலைபேசியில் இருந்து போட்டுக் காண்பித்துத், தனது பிரச்சினையை வெற்றிகரமாக நிரூபித்தாள்.

சௌந்தரியின் துணிச்சலும் - சாதுரியமும் - செளந்தரியமும் மணமகனை வெகுவாகக் கவரந்தன.

வாழ்வே உயர்வாகும்.

இலைக்குள் வெ(ய்)யிலாடி சருகாவ கைப்போல்
இன்னவள் காய்கின்றார்! - அட
மலைக்குள் தன்னுடல் ஆவி கொடுத்திடர்
மன்றை மாய்கின்றார்! - அவர்
தலைக்குள் ஒன்றுமே இல்லையோ? நாளுமே
கைந்து உழைக்கின்றார்! - ஏனோ
வலைக்குள் எகய்யட்ட மீனைப்போ லடிமையாய்
பயந்தே மலைக்கின்றார்?

அலைக்குள் சுழியோடி கடல்முத்து எடுத்தேதான்
வாழ்பவர் யோலமிங்கே - தினம்
மலைக்குள் குளிர் என்றும் பாராமல் கொழுந்து
கொய்விரே மாதிரிங்கே - முன்கைய
நிலைக்குள் ளேயேதான் இன்ன வுடல்முக
வாட்ட முறுகின்றார்! - இங்க
மலைக்குள் உழைத்தந்த மலைக்குள் ளேயேதான்
மாண்டி உவோபிறந்தார்?

விலைக்குள் எடங்கிடும் கடைச்சரக் காயிங்கே
வீணாய்தான் தாமுவதோ? - அட
துளைக்குள் வாழ்ந்திடும் பெருச்சாளி யோல்வரால்
சுரண்டவே வாழுவதோ? - இந்த
நிலைக்குள் அவரிங்கு எந்நாளும் வாழ்விரேல்
நித்தம் தயாராகும்! - இந்த
மலைக்குள் உழைப்புடன் பகுத்துணர் வோடுய்தால்
வாழ்வே உயர்வாகும்!

- தெமோதரை குறிஞ்சிவாணன்
சாகாமம், திருக்கோவில்

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 40

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம்
வாழ்க்கை நிலை பற்றிய தமிழ்ச் சொற்கள்

ஒரு நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை அறிவதில் மக்கள் ஆர்வம் காட்டுவதில் வியப்பில்லை. ஒரு நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை அறியப் புத்தகங்கள், செய்யுள்கள், சாதனங்கள், தொல்பொருள்கள் உதவுகின்றன. ஒரு நாட்டின் மொழி அல்லது சொற்களும் அந் நாட்டின் வரலாற்றை அறிய உதவலாம். பழங்கால மக்களின் கூட்டரவு நிலை, அரசியல் நிலை என்பவற்றின் நினைவுச் சின்னங்களை இன்று வழங்கும் சொற்கள் சிலவற்றிலே காணமுடியும். ஒவ்வொரு நாட்டாரின் உள்நூறு வாழ்க்கையும் அவரது மொழியிற் பெயராவெழுத்திற் பொறிக்கப் படுகிறது என ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். நாட்டு வரலாறு, பழக்க வழக்கம், ஒழுக்க விதிகள் ஆகியவற்றைப் பொருள் வழக்கற்ற சொற்களினின்றும் வெளிப்படுத்த ஆசிரியர் மிகத் தவறியவராவர் என்று ஜோன் கிரகம் (John Graham) என்னும் ஆங்கில ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்

எனவே, பண்டைத் தமிழ் வாழ்க்கை நிலையைப் பற்றி இன்றுள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றிலிருந்து அறிய முயன்று பார்ப்போம்.

‘பொழில்’ என்ற சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம். பொழில் என்பது சோலை, பொழிதல், திரளுதல், பொழித்தல், திரட்டுதல் மரங்களின் பொழிப்பு அல்லது தொகுப்பு பொழில். ஒரு நாட்டின் சொற்பொருளை தொகுத்துக் கூறும் உரையைப் பொழிப்புரை என்போம்.

பண்டைக் காலத்தில் மண்ணுலகமும் அதன் கண்டங்களும் நாடுகளும் பொழில் என்னும் பொதுப் பெயர் பெற்றன.

மணிமேகலையில் ‘பொழில்’ என்பது (இந்து) நேயத்தைக் குறித்தது.

‘நாவலந் தண்பொழில் நண்ணார் நடுக்குற’ என வருவதைக் காண்க.

தொல்காப்பியத்தில் அச்சொல் (தமிழ்) நாட்டைக் குறித்தது.

‘வண்புகழ் முவர் தண்பொழில் வரைப்பின்’ என வருவதைக் காணலாம்.

பிற்காலத்தில் முவர் தண்பொழில் என்பது தென்னாட்டை அல்லது தமிழ்நாட்டை மட்டும் குறித்தது.

சீலை, சேலை என்ற சொற்களின் வரலாற்றை எடுத்துக் கொள்வோம். பண்டைக் காலத்தில் மக்கள் தழையுடை அணிந்தனர். தழை கொண்டு சேறல், தழையெதிர்தல் எனக் குறிஞ்சி நிலையில் அகப்பொருள் துறைகள் பேசப்படுகின்றன. மக்கள் தழையுடை, பின் மரவரியாடை அணிந்தனர்.

மரவுரிக்குச் 'சீரை' என்று பெயர். திருமுருகாற்றுப்படையில் 'சீரை தையிய உடுக்கையர்' என்று பாடப்படுகிறது.

சீரை என்ற பெயரே சீலை, சேலை எனத் திரிந்து இன்று பருத்தியாடையைச் சீலை, சேலை என்கின்றோம்.

இனி, ஆடடித்தல், கோழியடித்தல் என்ற சொற்களின் வரலாற்றைப் பார்ப்போம். புலால் உண்பவர்கள் ஆடு, கோழி முதலிய பிராணிகளைக் கொல்கின்றனர். அவ்வாறு கொல்வதை ஆடு கொல்லுதல், கோழி கொல்லுதல் என்றல்லவா கூறல் வேண்டும். மக்கள் பண்டைக் காலத்தில் விலங்குகளையும் பறவைகளையும் கல்லாலும் 'வணரி' எனும் வளைதடியாலும் அடித்துக் கொன்றதை இச்சொல் வழக்குகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தாயம் என்ற சொல் தாய்வழிப் பெறுவதைக் குறிக்கும். தாய் வழியே பழந்தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்தது. இதற்கு இத் தாயம் என்ற சொல்லே சான்று. மகள் பெறுவது மருமகனுக்கே உரித்தாகும். மகள்வழித் தாயம், மருமக்கள் தாயம் எனப்படும். மருமக்கள் தாயம் இன்றும் மலையாள நாட்டில் வழங்கி வருகிறது. சேர, சோழ பாண்டிய நாடுகளில் மக்கள் தாயமே வழங்கி வந்தது. உடன் பிறந்தாளின் ஆண் மக்கள் அடைவதனையே மருமக்கள் தாயம் என்பர். மருமக்கள் தாயமே பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்ததென்பதை இச்சொல் எடுத்துக் காட்டுகின்றதன்றோ!

த.சிவஞானரஞ்சன் கொழும்பு - 15

தெற்கதிர்-35

தங்களின் 'செங்கதிர்' 56ம், 57ம் இதழ்கள் சில வார வித்தியாசத்தில் அன்மையில் கிடைத்தது.

தமிழ்ச்சஞ்சிகை வரலாற்றிலும், கிழக்கு மாகாண சஞ்சிகை வரலாற்றிலும் கடந்த ஐந்து வருடங்களாகக் கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு பல்கலைத் திங்களிதழாகச் 'செங்கதிர்' பல்வேறு படைப்பாளிகளின் தரமான படைப்புகளுடன் தரமாக காலதேவைக்கேற்ப ஒழுங்காக வெளிவருவது உங்களின் நீண்டகால இலக்கிய இலட்சியத்தில் கடும் உழைப்பும், நற்சிந்தனையும், மனித நேயமும், மக்களின் ஆசீர்வாதமும் ஆகும்.

மக்கள் இலக்கிய சமுதாயத்தில் 'செங்கதிர்' வருவதற்கு முன்பே 'செங்கதிரோன்' நாலாபக்கமும் பல்வேறு சமூகப்பணிகள் மேற்கொண்டமையே 'செங்கதிர்' வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது என நினைக்கிறேன்.

இன்றைய மாதாந்த சஞ்சிகையில் முன்னிலை வகிப்பது 'செங்கதிர்'. இது விரைவில் சாதனை சாதிக்கும்.

இன்றைய ஆடம்பர உலகில் அமைதியாக ஐம்பத்தேழு இதழ்கள் வெளிவந்தமையே சிறப்பாகும். இப்போ வீட்டிலிருப்பதால் வாசிப்பு அதிகம். 'செங்கதிர்' மூலம் அன்றைய இன்றைய கிழக்கு மாகாண பல்வேறு தகவல்களை அறிய முடிவதையிட்டு மகிழ்ச்சி.

தங்களுக்குப் பாராட்டும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக. நன்றி!

வெற்றிகர-36

கலாநிதி. கோணாமலை கோணேசர்,
மண்டூர்.

‘கதை கூறும் குறள்’ என்னும் தொடரில் சிறந்த தமிழ்த் தொண்டாற்றிய சி.வை. தமோதரனார் பற்றிய அரிய தகவல்களைத் தந்துள்ளீர்கள். இது மிகவும் பயன் உள்ள செயலாகும். எனது பாராட்டுக்கள். வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்கள் தொடர்பாக சில குறிப்புகளைத் தர விரும்புகிறேன்.

“அதி.வண.பிறன்சில் கிங்ஸ்பரி ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆளுமையாளர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் கல்லூரியாகத் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் அதன் முதல் தமிழ்ப் பேராசானாகப் பணியாற்றிவர். இவரே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்னும் முதலாம் தகமையாளர்” என்று செவ்விரி 55 இல் 46ஆம் பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது சரியான கூற்றல்ல. இலங்கையில் பல்கலைக்கழக கல்வி தொடர்பாக கீழே தரப்படும் கருத்துக்கள் வாசகர்களுக்குப் பயன் தரலாம்.

இலங்கை மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்காக இந்தியா போன்ற வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. எனவே 1906ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சங்கம் (Ceylon University Association) சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களின் முயற்சியில் ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. இலங்கை மாணவர்களின் துரித உயர் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இலங்கையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படல் வேண்டியது அவசியம் என இச் சங்கம் குரல் எழுப்பியது. இதன் பலனாக 1921ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி நிறுவப்பெற்றது. இதில் தாமோதரனாரின் மூத்த மகனான தமிழறிஞர் வணக்கத்துக்குரிய பிறன்சில் கிங்ஸ்பரி தமிழ் விரிவுரையாளராகப் (Lecturer in Tamil) பணியாற்றினார். இதில் படித்த மாணவர்கள் லண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பட்டப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார்கள். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி பரீட்சை நிலையமாக இயங்கியது. கல்லூரி அதிபராக மார்ஸ் என்ற பேரறிஞர் பணியாற்றினார். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை பல்கலைக் கழகமாகத் தரம் உயர்த்தல் வேண்டும் என்னும் கோரிக்கை வைக்கப் பட்டது. சகல வசதிகளும் உள்ள இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதற்குப் பேரதேனியாவில் நிலம் வாங்கப் பெற்றிருந்தாலும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பெறவில்லை. கொழும்பில் அமைந்திருந்த இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி அதிபராக சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் (Sir Ivor Jennings) 1941ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றார். இதன் பின் 1942ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமாக உயர்த்தப்பட்டது. இதன் பயனாக உப வேந்தரும் போராசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி அதிபராக பணியாற்றியவரும் அரசியல், சட்டம், யாப்பு ஆகியவற்றில் நிபுணருமான ஆங்கிலேயர் சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் (Sir Ivor Jennings)

உப வேந்தராக நியமிக்கப்பட்டார். தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் (Professor of Tamil) பணியாற்றுவதற்கு ஏற்கனவே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியாகப் பணியாற்றி இலங்கைக்குப் பெருமை தேடித்தந்த சுவாமி விபுலாநந்தர் அழைக்கப்பட்டார். சுவாமி விபுலாநந்தர் 1943ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றார். இறக்கும் வரை அதாவது 1947 யூலை வரை பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பேரதேனியாவில் விடுதிபோடு பல சகல துறைகளும் அடங்கிய பல்கலைக்கழகமாக நிர்மாணிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக பேரதேனியாவில் விடுதி வசதி கொண்ட பிரமாண்டமான பல்கலைக் கழகம் அமைக்கும் வேலைகள் ஆரம்பமாகின. 1949ஆம் ஆண்டு சட்டம், விவசாயம், மிருக வைத்தியம் ஆகிய துறைகள் கொழும்பில் இருந்து பேரதேனியாவுக்கு மாற்றப்பெற்றன. 1952ஆம் ஆண்டு கலைத் துறை, கீழ்த்திய கற்கைத் துறை ஆகியவையும் பிரதான நூலகம், நிர்வாகம் ஆகியவையும் மாற்றப்பட்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக இயங்கத்தொடங்கியது. 1952இல் நிர்வாகம் தொடங்கினாலும் 1954இலேதான் இது உத்தியோக பூர்வமாக எலிசபெத் மகாராணியின் கணவர் டியூக் ஓப் எடின்பரோவினால் (Duke of Edinburgh) திறந்துவைக்கப்பெற்றது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகங்களாக பேரதேனியாவும் கொழும்பும் இயங்கின. இதன் தமிழ்ப் பேராசிரியராக பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை பணியாற்றினார். பேரதேனிய பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் தொடர்ந்து பல கற்கைத் துறைகள் தாபிக்கப்பெற்று 1967இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேரதேனியா என்றும் கொழும்பு வளாகம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு என்றும் அழைக்கப்பெற்றன. பின்னர் 1972இல் பேரதேனியா பல்கலைக் கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் எனத் தனித்து இயங்கத் தொடங்கின.

1921 இல் தாபிக்கப்பெற்ற இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே தான் வணக்கத்துக்குரிய பிறன்சிஸ் கிங்ஸ்பரி தமிழ் விவுரையாளராகப் (Lecturer in Tamil) பணியாற்றினார். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர்கள் விரிவுரையாளர் (Lecturer) என்னும் பதவி வகித்தார்கள். இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாளர் (Lecturer), சிரேட்ட விரிவுரையாளர் (Senior Lecturer), துணைப் பேராசிரியர் (Associate Professor), பேராசிரியர் (Professor), முத்த பேராசிரியர் (Senior Professor) என பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் நியமனம் பெற்று பதவி வகிக்கிறார்கள். அமெரிக்கா, ஐப்பான் ஆகிய நாடுகளில் பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பேராசிரியர் (Professor) என்று அழைக்கப்பெறுகிறார்கள். இந்தியாவிலோ (அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம்) அல்லது இலங்கையிலோ (இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்) முதன் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் (Professor of Tamil) என்று நியமனம் பெற்றவர் சுவாமி விபுலாநந்தரே.

“1943 - இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் (முதல்) தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்” - சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா நினைவு மலர் (ப.196)

நாட்டிய நாடகம்

2012 ற்கான அகில இலங்கை ரீதியாக கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரியில் யூலை மாதம் நடைபெற்ற தமிழ்த்தினப் போட்டியில், மட/புனித சிசிலியா பெண்கள் பாடசாலையில் இருந்து சென்ற நாட்டிய நாடகம் முதலிடத்தைப் பெற்றுச் சாதனை படைத்துள்ளது.

கதை :-

“அகந்தை கொண்டிருந்த தாருகாவன முனிவர்களின் கர்வத்தைச் சிவன் அழித்து ஊழித்தாண்டவமாடி அவர்களை சரணாகதி அடைய வைத்த கதை”

நடன அமைப்பு மற்றும் நட்டுவாங்கம் -

செல்வி. வாசுகி குணரெட்ணம்
(M.A in Bharathanatyam)

பக்கப் பாட்டு - திருமதி. சு.குருபரன், திருமதி. பா.ஜெகநாதன்

பக்க வாத்தியம் - மிருதங்கம்:- திரு. குகன் நல்லலிங்கம்

வயலின்:- செல்வி சரஸ்வதி சுப்ரமணியம்

உதவியாளர்கள் - செல்வி . துவாரகா கிருபாகரன்

செல்வி . ஹர்ஷா

பங்கு பற்றியோர்:- செல்விகள். கிருத்திகா பிரபாகரன், சுலக்மி நவநீதலிங்கம், விதுஷா விக்னேஸ்வரன், சக்தியாயினி யோகேந்திரன், நாரணி குருபரன், மதுராங்கி உதயகுமார், ஜெரோணிகா பெனடிக் ஜெகநாதன், தாணியா டிலிஷியா டானியல், சிவாதினி வாசுதேவன், யூடி மதுஷிகா மனோகிதராஜ், நிவேதா அசோக்குமார், கிரேஷினி ஸ்வாம்பிள்ளை.

- கோத்தரன்

ஒரு அறிவியல் மேதை - 'இசை ஒளி' ஆய்வு!

பௌதிகவியல் என்பது ஆங்கிலத்தில் physics என அழைக்கப்படுகிறது. இயல்பு நிலையின் தாக்கம் பற்றிய விஞ்ஞானம் - The Science of the forces of nature - என மேலதிக விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மனிதனின் அறிவுக்கு எட்டிய பூமி உருண்டையானது என முதலில் எடுத்துரைத்த 'கலிலியோ' போன்ற சிந்தனையாளர்களை அவர்கள் ஆய்வில் தொடர அன்றைய மதம் என்ற 'வக்கிரம்' வழிவிடவில்லை. பழியும் வாங்கிக் கொண்டது. எனினும் பின்னய காலங்களில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான விழிப்புணர்வுகள், அதனால் மக்கள் அடைந்த அனுகூலங்கள் என்பன வற்றுடன் மதம் மண்டியிட்டுக் கொண்டதுடன் வசதிகளை ஏற்றுக் கொண்டும் விட்டது.

வெட்பம், வெளிச்சம், மின்வலு, ஒளி என்பன பௌதிகத்தின் வெளிப்பாடுகள். பூமியின் ஈர்ப்புதனை நமக்குப் புரிய வைத்த சேர். ஐசக் நியூட்டன் (1687), மின்ஒளியைத் தன் உழைப்பால் குமிழ்களுக்குள் குறுக்கி வைத்து விளக்கேற்றிவைத்த 'தாமஸ் அல்வா எடிசன்' (1879), கோள்கள் பற்றிய கோட்பாட்டினை துல்லியமாக வெளிக்கொணர்ந்த 'அல்பேட் ஜன்ஸ்லின்' (1905), - (இவரே "உலகின் மிகக் பெரிய தத்துவமும் கலைத்துவமும் நடராசர் சிலை வடிவம்தான்" என்றவர்) - எரிவாயுவை எமக்கு அளித்த 'பண்ஸ்சன்' (1855), ரேடியம் தந்த மடம் கியூரி (1903) - (இவர் இரண்டு தடவைகள் நோபல் விருதினைப் பெற்றவர்) - உருக்கு உலோகம் உருவாக்கிய 'பெசேமர்' (1858) என்று எத்தனையோ விஞ்ஞான வித்தகர்கள் தோன்றி அறிவு உலகத்துக்கும் மானிட உயர்வுக்கும் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்; அர்ப்பணித்தும் கொண்டார்கள். 'விஞ்ஞான மேதை' என்ப பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பலரும் ஏற்றுக் கொண்ட 'ஜன்ஸ்லின்' (1879 - 1955) பிறந்து ஒன்பது ஆண்டுகளின் பின்னால் (1888 - 1970) நம்முடைய தமிழினத்தில் ஒரு பௌதிக மேதை தோன்றியிருந்தார். 1921ல் ஜன்ஸ்லின் பெற்ற நோபல் விருதினை இவரும் 1930ல் பெற்றுக் கொண்டார். ஆக இருவரது பிறப்புக்கும் விருதுக்கும் சரியாக ஒன்பது ஆண்டுகள் இடைவெளி இருப்பது ஒரு விநோதமான ஒற்றுமை எனலாம். பௌதிகத்துக்கான நோபல் விருதினை ஆசியாவிலும் இந்தியாவிலும் முதலில் பெற்றவர் இவர். (இவருக்கு முன் இந்தியாவில் நோபல் விருதினைப் பெற்றிருந்த குருதேவர் இரவீந்திரனாத் தாகூர்; அது இலக்கியத்துக்காக) இவர் தமிழ் இசையின் பக்கவாத்தியங்களின் ஒலிவடிவங்களையும் அவை வெளிப்படுத்தும் முறைகளையும் விஞ்ஞான

ரீதியில் விளக்கிவைத்தவர்; வெளியீடாகவும் உருவாக்கி வைத்தவர். பெளதிகவியலில் அடங்கும் ஒலிவடிவங்கள் இசைக்கருவிகளில் எப்படி இனங்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்ற நுண்ணிய ஆய்வினையும் மேற்கொண்டவர். ஒரு வாத்தியம் பெண்குரலுக்கும் ஆண்குரலுக்கும் இடையில் வேறுபட்ட இசை ஒலியை எழுப்ப வேண்டும் என்பதும் இனங்காணப்பட்டிருக்கின்றன.

1928 பெப்ரவரி 28ம் நாள் அன்றைய கல்கத்தாவில் ஒரு ஆய்வரங்கம் Indian Association for the Cultivation of Science - விவசாய விஞ்ஞானிகள் ஒன்று கூடல் அது. உள்ளூர் வெளியூர் அறிஞர்கள் எழுபத்து மூன்று பேர் கலந்து கொண்ட கூட்டம். இவரின் வயது அப்போது நாற்பது. அந்த அரங்கில் இவரது ஆய்வு பெரும் வரவேற்பினையும் 'Raman's Effect' எனப் புகழவும் பெற்றிருந்தது. அன்று வைக்கப்பட்டிருந்த பேராளர் ஏட்டில் எழுபத்திரண்டு பேரின் ஆங்கில ஒப்பங்களிடையே ஒரு தமிழ்க் கையொப்பம். அது ச.வெங்கடராமன், சென்னை என்பது. அந்தப் பெருமைக்குரிய தமிழர், விஞ்ஞானி டாக்டர் சி.வி.இராமன் அவர்கள். 'சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்' என்ற வள்ளுவ வார்த்தையின் அர்த்தம் புரிந்தது. இந்த இடத்தில் முனைவர் மு.வ.அவர்களின் ஆதங்கம் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. "திருவள்ளுவரின் தாய்மொழி தமிழ்தான் எனும் அறிதலின்றி ஆங்கிலேயன் திருக்குறளை அவனது மொழியிலேயே படித்து விட்டுப் பயனடைவானாகில். திருக்குறளால் தமிழ் வாழும் என்ற நம் கனவு என்னாகும்?" எனக் கேட்டிருந்தார்கள். இன்று தமிழுக்கு அதன் சொந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைக்கும், புலம் பெயர் நாடுகளில் நம்மொழிக்கும், பரதநாட்டியத்துக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சோதனைக்கும் மாற்று எப்படி வரும் என மனதால் அழத்தான் முடிகிறது. அப்பாவின் பெயர் சொல்லாத குழந்தையால் பரம்பரைக்குப் பாதுகாப்பு வருமா? என்ன.

டாக்டர் சி.வி. இராமன் ஆங்கில உடை அணிவதுண்டு. ஆனால் தமிழ்த் தலைப்பாகையை மறக்காமல் 'தரித்திருப்பதும் உண்டு என்கிறார்கள். இந்தியாவின் நிகழ்வுகளில் இவர் பஞ்சகச்சமும் தலைப்பாகையுமாகத்தான் இருந்திருக்கிறார். இறுமாப்பு எதுவும் அற்றவர். இனப்பற்று மிக்கவர். எதையும் ஏன்! என்று கேட்டுக்கொள்ளும் சீர்திருத்தக்காரர். காரியம் முடிகின்றவரை கலக்கம் அடையாதவர். தன்னுடன் உழைத்தவர்களை உள்ளத்துள் வைத்துப் பூசிப்பவர். தன்னுடைய நோபல் விருதின் பாராட்டின் போதுகூட தன்னுடன் உழைத்தவர்களைக் குறிப்பிட்டு நெகிழ்ந்து பேசியவர். தேடி வந்த பதவிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தே அமர்ந்தவர். இவர்தான் விஞ்ஞான மேதை சி.வி.இராமன்.

சந்திரசேகரம் வெங்கடராமன் பிறந்த இடம் திருவானைக்காவில் - திருச்சிக்கு அண்மையது. நீருக்குள் லிங்கரூபமாக நிமலன் இருக்கும் கோயில் கொண்டது. அப்பா சந்திரசேகரம் ஐயர்- ஒரு கணித விரிவுரையாளர். அம்மா பார்வதி அம்மாள். ஐந்து குழந்தைகளுள் இவர் இரண்டாமவர். சிறுவயதிலேயே ஆந்திரப் பிரதேசத்தே உள்ள புனித அலோசியஸ் அங்கிலோ- இந்தியப் பாடசாலையில் கல்வியைப் பெற்றவர். தந்தையார்

பௌதிகவியலும் படிப்பிப்பதுண்டு. உயர் கல்வியைச் சென்னை பிரசிடெண்ட் கல்லூரியில் கற்கத் தொடங்கினார். அப்பாவும் அங்குதான் விரிவுரையாளர். 1902ல் சேர்ந்தவர் 1904ல் தனது பதினாறாவது வயதில் B.A முதல் வகுப்பில் தேறினார். 1907 இல் M.A தேர்வில் உயர்புள்ளிகள் பெற்றார். அந்தத் தேர்வில் பௌதிகவியல் பாடத்திற்கான தங்கப் பதக்கத்தினையும் தவறாது பெற்றிட்டார். அதே ஆண்டில் திருமணம் நடந்தேறியது. துணைவியார் லோகசுவந்தரி அம்மாள். இவர்களின் இல்லறத்தில் இரண்டு புதல்வர்கள்; சந்திரசேகரன், இராதாகிருஷ்ணன் என்று. தனது சமயம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது தன்னை ஒரு 'Agnostic' உலோகாயதவாதிகள் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது 'காணாய் பொருளைக் கண்டறிய முடியாது' என்ற கொள்கை ரீதியானது எனலாம்.

1917ல் இராமன் தனக்கு வழங்கப்பட்டு இருந்த அரச பணியை விட்டு வெளியேறுகிறார். அதன் பின்னான நாட்களில் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் 'பௌதிக புரோபசர்' ஆனார். அந்த நாட்களிலேயே Indian Association for Cultivation of Science உடன் இணைந்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளுகிறார். அந்த அமைப்பின் கௌரவ செயலாளராகவும் பணியாற்றுகிறார். இவரது பதவிக்கால நாட்கள் அக்கழகத்தின் பொற்காலங்கள் எனப் புகழப்பட்டதாம். அந்தக்கழகத்திலும், பல்கலைக் கழகத்திலும் எப்போதும் இவரைச்சுற்றி ஒரு மாணவர் கூட்டம் நிறைந்திருக்குமென்கிறார்கள். குறிப்புகளும் அப்படியே கூறிநிற்கின்றன. இந்த இடைவெளிக்குள்ளேயே 1928 ஆய்வரங்கம் நடைபெற்றிருந்தது. இயற்கை வெளிச்சத்தின் பரிணாமம் (Quotation - nature of Light) இந் நாட்களியே நிரூபிக்கப்பட்டது. இதிலேயே இராமன் நோபல் விருதுக்கான முதல் தடைக்கோட்டைத் தாண்டிய வெற்றி இருந்தது. இந்த ஆய்வில் தன்னுடன் ஒத்துழைத்த K.S.கிரிசான் என்பவரை, தனது நோபல் விருது பெற்ற மேடையில் நெகிழ்வுடன் நினைவு கூர்ந்தார் இராமன்.

1929ல் நடைபெற்ற இந்தியன் ரோயல் சொசைட்டியின் கருத்தரங்கத்தில் இவர் தலைமையேற்று ஆற்றிய சொற்பெருக்கு 'இராமன் நிறப்பிரியைகளில் ஏற்படும் நிறமாலை' (Spectroscopic behavior of Crystals) என வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 'ஏன்ஸ் ருத்தர் போர்ட்' என்ற விஞ்ஞானி இவ்வரையினை மேற்கோள்காட்டிப் பாராட்டியிருக்கிறார். இதே ஆண்டில் இந்திய விஞ்ஞான காங்கிரஸ் நடத்திய ஒன்றுகூடலிலும் இவர் தலைமையுரை ஆற்றினார். அந்த ஆய்வுரை இவருக்கு Knight hood - பிரபு என்ற கௌரவத்தைப் பெற்றுத்தந்தது. இதன் பின் பெற்ற கௌரவ டாக்டர் பட்டங்கள் ஏராளம். பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்தும் பட்டங்களை அள்ளிச் சொரிந்தன. இதன்பின் இராமன் நோபல் பரிசு பெறுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இவரை ஏமாற்றிய நோபல் பரிசு 1928ல் 'றிச்சாட்சன்' என்பவருக்கும் 1929ல் 'புரொக்கி' என்பவருக்கும் அளிக்கப் பட்டிருந்தது. எனினும் இவர் சேர்ந்துவிடாது பணி தொடர்ந்தார். 1930ல் தனக்குப் பரிசு கிடைக்குமென்ற திடமான நம்பிக்கை அவருள் நிறைந்திருந்தது. நவம்பர் மாதம் அறிவிக்கப்படுமுன்பே யூலை மாதம் தனது பிரயாணச் சீட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆயத்தமானார். அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டுப்

போனார்கள். ஆனாலும் அவர் திடமாக நம்பினார். இவர் எதிர்பார்த்தபடியே நவம்பரில் தெரிவு வெளியானது. 1930 நவம்பரில் இராமன் அவர்கள் நோபல் விருதினைப் பெற்று இந்திய மண்ணையும் தமிழினத்தையும் ஏற்றம் பெறச் செய்திட்டார். இப்பரிசு ஒளிச்சிதறல்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கும் இராமன் பாதிப்புக் (Raman's Effect) குமானது.

இவ்விருது ஆசியாவைச் சார்ந்தவரும், வெள்ளையர் அல்லாதவருமான ஒருவர் பெற்ற முதல் பரிசாகும். மீண்டும் ஒளியின் 'ஊடுருவல்' பற்றிய ஆய்வினை 'பாகவந்தம்' என்பவரின் துணையுடன் இணைந்து 1932ல் வெளிப்படுத்தினார் இவர்.

இதன்பின்பே தமிழ் இசை வாத்தியங்களின் ஒலிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் ஆரம்பமாகின. முதலில் மிருதங்கம், தபேலா என்பவைகளே ஆய்வுக் குட்படுத்தப்பட்டன. இக்காலத்து இவரது ஆய்வுகள் ஒலி - ஒளி என்று கதிர் வீச்சுக்களின் முறைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் ஏற்பட்ட தாக்கமாக, 1934ல் பெங்களூரில் இயங்கிய இந்தியன் விஞ்ஞானக் கழகத்தின் உதவிப்பணிபாளர் நாயகமாகப் பணியேற்க நேரிடுகிறது. அடுத்த இரண்டாண்டுக்காலத்தில் இவர் 'Professor of Physics' என உயர்பட்டம் அளிக்கப்படுகிறார். அடிக்கடி வெளியிடப்பட்ட இவ்வகை ஆய்வுகள் Ultrasonic, Hybersonic என்று விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காலத்திலேயே (1934 - 1942) இந்த ஒளிக்கற்றைகளின் ஊடாக X-Ray கருவிக்கான ஒளி அமைப்பு துல்லிய வெளிப்பாடானது. 1943ல் இவர் டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவருடன் இணைந்து 'CV Chemical and Manufacturing Co.Ltd என ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குகிறார். இந் நிறுவனம் அறுபது வருடகாலம் இயங்கி தென் இந்தியாவில் நான்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கியிருந்தது.

1944ல் இந்திய விஞ்ஞானக் கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்றவர் பெங்களூரில் 'இராமன் ஆய்வுக் கழகத்தை' நிறுவுகிறார். தன்னுடைய இறுதி நாள்வரை (1970-82வயது) இதைக் கட்டிக்காத்தார். இராமன் 1947ல் இந்திய முதல் சுதந்திர ஆட்சியால் National Professor of India எனக் கௌரவிக்கப்பட்டிருந்தார். 1948 துல்லியமான பளிங்கு போன்ற நிறப்பிரியைகளினால் ஏற்படும் நிறமாலை ஊடாக ஒரு புதிய வகை அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தினார். இராமன் சாதாரண மக்களிடம் தனது பணிகளின் பலன்கள் சென்றடைய வேண்டுமென - அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டுமென்ற சிந்தனையுடன் திறமாகச் செயற்பட்டவர். அதற்காகச் சற்று அதிகமாகவே உழைத்திருந்தார்.

இராமன் சாதனைகள் நூல்களாக ஆறு 'வொலியூம்கள்' வெளிவந்திருக்கின்றன. விருதுகள் அவர் பெற்ற அளவு இந்தியாவில் எவரும் பெற்றதில்லை. 1924ல் நோயல் சொசைட்டி கௌரவம், 1929ல் 'பிரபு' விருது, 1930ல் நோபல் பரிசு, 1941ல் 'பிராங்ளிள்' மெடல், 1954ல் 'பாரதரத்னா', 1957ல் 'லெனின்' விருது, 1998ல் (மறைவின் பின்) அமெரிக்க கெமிகல் சொசைட்டியின் கௌரவம் அத்துடன் இந்தியாவில் அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களும் அளித்திட்ட கௌரவ டாக்டர்'

பட்டங்கள் என எண்ணில் அடங்கா. 1928ல் இருந்து பெப்ரவரி 28ம் நாள் வருடந்தோறும் 'இந்திய விஞ்ஞான தினம்' எனக் கொண்டாடப்படுகிறது. இவரால் வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுகள் அறுபத்து மூன்று என்பதை அறியும்போது பிரமிப்பாக இருக்கிறது. இதில் இசை வாத்தியங்களின் ஒலி மாற்றங்கள் - இயல்புகள் பற்றிய ஆய்வுகள் பதினான்கு ஆகிறது. இதில் மிருதங்கம் தபேலா என்பன ஆண் பெண் குரல்களுக்கான வேறுபட்ட ஒலியளவை அறிமுகப்படுத்தியதும் அடங்கும். மேலைத்தேய வயலின் வாத்தியத்தின் கீழைத்தேய மென்மைக்கான ஒவ்வொரு நரம்புகள் பற்றிய விளக்கமும் இராமன் ஆய்வுகளின் பெறுபேறாகும். 'Roman's Effects'ல் இவை அடங்குகின்றன.

குறிக்கோள்களை எண்ணிச் சாதிக்க விரும்புகிறவர்கள் அவ்வாறு தாம் எண்ணியவற்றை நிறைவேற்றும் வழிகளில் அசைவிலா மனத்திண்மை படைத்தவர்களாக இருந்தால் நினைத்தவற்றை நினைத்தவாறே அடைவார்கள் என 'வள்ளுவம்' வரையறுத்திருக்கிறது. குறள் இதோ:

“எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துவ வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின”

(குறள் 666 - வினைத்திட்டம்)

சுதந்திரம்

- வெலிப்பன்னை அந்தாள்

அதோ! அந்த எறும்புக் கூட்டம்
சார் சார்பாகச் செல்கின்றனவே
கீத்துள் பாண் காய்ச்சி போத்தலல்
அடைத்த இடத்தல் காணும் இன்புத்துள்கள் ஆங்கே!

வண்டுகளின் ரீங்காரம் - மணம் வீசும்
சோலை முழுதும் இரைச்சல் - செவ்வளவு நுழைகின்றன.
வண்ண மலர்களில் உள்ள அமுதைச் சுவைக்கத்தான்
வந்துமே வண்டுகள் தம்மை மறந்து குதூகல்க்கின்றன.

வாலைக்குமரிகள் பயின்றும் நர்த்தன கூடம் அருகே
போந்து இளைஞர் ஆங்காங்கே நிற்கின்றனர்.
கனவுக் கண்டகளைக் காணும் நோக்கம்தான்
எறும்பும் வண்டும் அனுபவக்கும் சுதந்திரம்
இவர்க்கல்லலை மதல் இருக்கலும் வேல் ஓரத்தலும்
கண்வைத்துப் பார்த்து ஏக்கம் தான் கொள்கின்றனரோ?

மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச் சொற்கள் பட்டியல்- XI

மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனப்படுவது வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே குமுக்கன் ஆற்றையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக்கடலையும் மேற்கே ஊவாமலைக்குன்றுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும். தற்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கென இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே

வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்காக இப்பகுதியில் மாதாமாதம் தொடர்ந்து தொகுத்துத் தருகிறார் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருமான திரு.செ.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

151. சவடால் - தம்பட்டம்
152. கழிப்பு - இல்லாமல் செய்தல் (பேய் ஓட்டல்)
153. தாவாரம் - வீட்டின் ஓரம்
154. தொப்பட்டம் - முழுவதுமாக (நனைதல்)
155. சவுப்பு - சோம்பல், இயலாமை
156. கிண்டுதல் - தோண்டுதல்
157. மண்டி - அடிப்பட்டது
158. வெட்டயால - வெளியில்
159. புறத்தால - பின்பக்கம்
160. அறுத்துக்கழுவுதல் - ஒன்றுமில்லாமல்
161. தோண்டித்துருவி - அலசிப்பார்த்தல்
162. அடிப்பிடிச்சு - கருகி, தீஞ்சுபோதல்
163. ஆல்வாடுதல் - உலர்த்தி எடுத்தல்
164. தோலுரித்தல் - தண்டனை
165. சன்னதம் - உணர்ச்சிவயப்படல், ஆக்ரோஷம்

கொஞ்சம்.... கொஞ்சம்....

இது கொஞ்சம் 'ஓவர்'

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மனைவி மகள்மாருடன் இந்தியா சென்றிருந்தேன். என் பிள்ளைகளின் பயண அட்டவணையில் ஆக்ராவில் தாஜ்மகால் தொடங்கி ஆலப்லாவில் படகு வீடுவரை பல ரசனைக்குரிய இடங்கள் அமைந்திருந்தன. தந்தை மகள்களுக்கு ஆற்றும் உதவியாக அவர்களை அவர்கள் விரும்பிய இடங்களுக்குச் கூட்டிச் சென்றாலும் நிழல்போல்திரியும் இலக்கியமும் இலக்கியக் கூட்டங்களும் என்னை நாமக்கலலுக்கு இழுத்துச் சென்றது.

சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையினரின் 4வது வருட பரிசளிப்புவிழா.

விழா நன்குதான் போய்க் கொண்டு இருந்தது. இந்த ஆண்டின் முதன்மைப்பரிசு ஒன்றரை இலட்சம் தினமணி ஆசிரியர் வைத்தியநாதனுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. அடுத்து 16 துறையைச் சார்ந்த 16 எழுத்தாளருக்கு தலா பத்தாயிரம் என பணமுடிப்பும் கேடயமும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டன. அதுவும் நன்கே சென்றது.

திடீரென ஒரு மலேசியநண்பர் பெரியமலர் முடியொன்றையும் ஆளுயர மாலையையும் கொண்டுவந்து திரு. வைத்தியநாதனுக்கு அணிவித்தார். வைத்தியநாதனும் கூனிக்குறுகி நெளிந்து அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார். (வீரவாள் கொடுக்கப்படவில்லை). அடுத்ததாக இன்னோர் மாலையையும் மலர் முடியையும் அந்த மலேசியாக்காரர் தனது கைகளில் எடுத்துக் கொண்டார். இது திரு. சின்னப்பாரதிக்கு என நினைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் கட்டுரைப் பகுதியில் 10,000 பரிசு பெற்ற தனது மனைவிக்குத் தானே அணிவித்து மனைவிக்கும் வைத்தியநாதனுக்கும் இடையில் நின்று இருவரையும் அணைத்தபடி பலபடங்கள் பிடித்துக் கொண்டார். சபையின் கால்களுக்கு நடுவே ஒருமலைப்பாம்பு நகர்ந்து சென்றது. ஆனால் சபை கலையவில்லை. (நிச்சயமாக அந்த இரு மாலைகளினதும் மலர் முடிகளினதும் பெறுமதி 10,000 ஆகியிருக்கும். இந்தப் புகைப்படம் அடுத்த நாள் தினமணியில் வரவில்லை. நிச்சயம் மலேசியாப் பத்திரிகை ஒன்றின் முன்பக்கத்தில் வந்திருக்கும் என நினைக்கின்றேன்.)

“இது கொஞ்சம் 'ஓவர்'ப்பா... நாங்கள் ஒருநாள் முதலே கேரளாக்குப் போயிருக்கலாம் எனச் சொன்னதை நீங்கள் கேட்டீங்களா” என இடதும் வலதுமாய் இருந்த என் இரு மகள்மாரும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பிள்ளைகள் சொல்வதும் சிலவேளைகளில் நியாயம்தானே!

விருதுகள் என்பது எழுத்துகளுக்குக் கிடைக்கும் அங்கீகாரமே தவிர எழுத்தாளருக்குக் கிடைக்கும் மணிமகுடம் இல்லை என நானும் பதினாறு வயது சப்பாணியாக திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றேன்.

யாரு கேக்கிறான்கள் மயிலு....?

இது கொஞ்சம் பெருமை

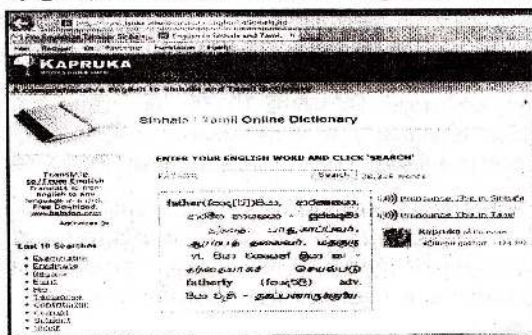
விரும்பியோ விரும்பாமலோ காகிதப் பெட்டியினுள் வந்து விழும் தபால்கள் போலவே இந்த மின்னஞ்சலும் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தது. அதனைத் திறந்து பார்த்த பொழுது உண்மையில் மனம் மகிழ்ந்தது. இன்றும் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு வேண்டி வந்த LIFO DICTIONARY ஐப் புரட்டிப் புரட்டி அதன் நிறங்களும் போய் வலிமையும் போயிருக்கும் இந்த வேளையில் இந்த இணையத்தள முகவரி உண்மையில் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

இருபத்தெட்டாயிரத்து முன்னூற்றுமுப்பத்தைந்து (28,335) ஆங்கிலச் சொற்களுக்குத் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அதனைப் பயன்படுத்தும் வசதி செய்யப்பட்டு இருந்தது மனதுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியே. அது மட்டுமில்லை, அந்தச்சொல்லைத் தமிழில் அல்லது சிங்களத்தில் உச்சரிக்கும் முறைமைக்கும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. (தமிழ் 100 வீதமும் முழுமையடையவில்லை)

என் நண்பர் ஒருவருக்குப் பெருமையாகச் சொன்ன பொழுது ஆக 28,335 சொல்லுக்கு மட்டுமா எனக் கேட்டார். 75 வீதக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற இருந்த வாய்ப்புகளை முற்றாக இழந்த தமிழ் இனத்தின் தலைவிதி இதுதான் என என்னுள் நினைத்துக் கொண்டேன். அந்த மின்னஞ்சல் இதுதான்.

<http://www.lanka.info/dictionary/EnglishToSinhala.jsp>

அதனுள் நுழையும் பொழுது அது பின்வருமாறு தோற்றமளிக்கும். இதற்குமேல் கணனிபற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்லித்தரத் தேவையில்லை. இரு மொழிகளும் உங்களைச் சிலவேளை சிரமப்படுத்தலாம். ஆனால் தாண்டிக்குளத்தில் இருந்து கொழும்புவரை செல்லும் புகை வண்டியில் இருமொழிக் கலந்துரையாடல்கள் காதில் விழுவது போல் இதனையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது எங்களில் யாரோ இதுமாதிரியான இணையத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்கனவே இருந்தால் தயவு செய்து எனக்குச் சொல்லவும். மற்றவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

இதுகொஞ்சம் சுயபுராணம்தான்

அதிசுமகச்சொன்னால் சுயபுராணம். எனவே கொஞ்சமாகவே பதிவு செய்கின்றேன். எங்களைப் பற்றிய... எம் இனம் பற்றிய... எங்கள் போராட்டங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் பிறநாட்டவருக்குச் சொல்வதற்கு என்றோ ஒருநாள் வீதியில் கொடிகளுடன் நின்றுபோடும் கோசங்களும் வெளிநாட்டவருக்குப் புரியாத பகிஸ்கரிப்புகளும் மட்டும் போதாது. எங்கள் பிரச்சனைகள் அவர்களின் வாசிப்பறைகள் வரை, படுக்கையின் தலைமாட்டு வரை செல்லவேண்டும். பிள்ளையைப் பாடசாலையால் அழைத்துவரும் அவசரத்தில் செல்லும் ஒருதாயிடம் கையளக்கும் நோட்டீஸ் பல சந்தர்ப்பங்களில் அடுத்த சந்தின் குப்பைத் தொட்டியுள் போய் விழுதலே பல சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தியமாய் இருந்திருக்கின்றது.

அதை மாற்றி அவற்றை அவர்களின் வீடுவரை கொண்டு செல்ல வேண்டுமெனில் எம் படைப்புகள் அவர்களின் மொழியில் அவர்கள் வீட்டின் வரவேற்பறைக்குள் செல்லவேண்டும். இந்தப் பெரும் பணியின் ஒரு சிறிய பகுதிதான் தற்பொழுது இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் திருமதி. கலாநிதி ஜீவகுமாரன் டெனிஷ் மொழியில் எழுதிய 'இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா' தற்பொழுது ஆங்கிலத்திலும் ஹிந்தியிலும் மலையாளத்திலும் வெளியாகியது. அவ்வாறே எனது 'சங்கானைச் சண்டியன்' ஹிந்தியிலும் மலையாளத்திலும் சிங்களத்திலும் வெளியாகியது. ஆங்கிலத்தில் வர இருக்கின்றது. இலண்டனின் உதயணனின் 'பனிநிலவு' ஹிந்தியிலும் மலையாளத்திலும் சிங்களத்திலும் வெளியாகியது. இளங்கோவனின் 'இளங்கோவன் கதைகள்' ஹிந்தியிலும் உபாலில்லாரத்தனாவின் நூல் ஒன்று மலையாளத்திலும் வெளியாகியது.

நல்லபல நூல்கள் பிறமொழியில் வருதல் வேண்டும் என பாரதி கண்ட இந்தக் கனவுமெய்ப்படும் நேரத்தில் அந்தமேடைகளில் அமர்ந்திருந்த போதும் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றிய ஆவலை மக்கள் நேரடியாக நுகர்ந்த போது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியும் பெரிய ஒரு பயணக்களை மறக்கடித்து விட்டிருக்கின்றது.

இந்த மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியவடிவங்களில் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்கள் ஏற்கனவே கவனம் செலுத்திவருகின்ற பொழுதும் இதன் தேவை அதன் சமூகப் பங்களிப்பு மிகமிக அவசியம் என்பதை அனைத்து எழுத்தாளர்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் ஆகும். உலகத் தமிழ் இலக்கிய மகாநாடுகள் பற்றியும் ஆளுக்கு ஆள் பொன்னாடைகள் போற்றிக் கௌரவப்படுத்தலிலும் உள்ள பங்களிப்பில் ஒரு பகுதியையாவது இவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் செலுத்தினால் எம் இலக்கியங்கள் வேறு ஒரு தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் என்பதில் எந்த ஐயுறவும் கொள்ளாத தேவையில்லை.

-அன்புடன் வி.ஜீவகுமாரன்(டென்மார்க்)
நினைவு நல்லது வேண்டும்.

வாழ்க்கைத் தடம் - 09

- அன்புமணி

06.03.2010 அன்று பவளவிழாக்கண்டு அகவை எழுபத்தைந்தைத் தாண்டியும் தினந்தும் கலை திகழும் செயற்பாடுகளில் சுறுசுறுப்பாக தியங்கீக் கொண்டிருக்கும் ஞாந்த எழுத்தாளர் அன்புமணி (இரா.நாகலிங்கம்) அவர்கள் தனது வாழ்க்கை வரலாற்றை 'வாழ்க்கைத் தடம்' என்ற தலைப்பில் திங்கை 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்கு வழங்கித் தருகிறார்.

சில பயணங்கள்

ஸ்ரீபாதமலைப் பயணம்

நான் மட்/கல்வித்திணைக்களத்தில் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அவ்வப்போது சில பயணங்கள் மேற்கொண்டேன். இதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியது ஸ்ரீபாதமலைப் பயணம் ஆகும். அப்போது சி.எஸ்.பாக்கியம் என்ற ஆசிரியர் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றவராக இருந்தார். மிகவும் துடிப்பானவர். சிறந்த கணித ஆசிரியர். பாடசாலைப் புறக்கிருத்திய நடவடிக்கைகளில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஈடுபடுவார். அவர் ஒரு சுற்றுப்பயணம் ஏற்பாடு செய்தார். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், உத்தியோகத்தர்கள் எனப்படும் இதில் அடங்குவர். இலங்கையின் முக்கிய இடங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பதே இச்சுற்றுலாவின் நோக்கம்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து புறப்பட்டு பொலன்னுவை, கண்டி, மாத்தளை, நுவரேலியா, ஸ்ரீபாதமலை என இப்பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இதற்கென விசேட பஸ் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுமார் 40 பேர் இதில் பங்குபற்றினர். என்னுடன் கல்வித்திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த சேதுகாலவர், சில இ.போ.ச. ஊழியர்களும் இதில் பங்குபற்றியதாக ஞாபகம். ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு நாள் மலை மல்கேலியாவைச் சென்றடைந்தோம். அங்கிருந்து கால் நடையாகவே ஸ்ரீபாதமலையில் ஏறவேண்டும். மலைப்பாதையில் ஆங்காங்கே தேநீர்க்கடைகள் தங்குமிடங்கள் இருந்தன. ஏராளமான சிங்கள யாத்திரீகர்கள் இம்மலையில் ஏறினர். இக்கூட்டம் கதிர்காம யாத்திரீகர்களை எனக்கு நினைவூட்டியது.

மலை ஏறித்திரும்புதல்

மலையில் ஏறும் சிங்கள யாத்திரீகர்கள் "சுமண சமன் தெவி பீட்டாய்" (ஸ்ரீபாதமலைத் தெய்வமே துணை) என ஓயாது சொல்லிக் கொண்டே ஏறினர். நடுச்சாமம் அளவில் கடுங்குளிரில் வெடவெட என உடல் நடுங்கியது. ஒரு தங்கும் மடத்தில் தங்கினோம். நெருப்பு மூட்டி இருந்தது. அதில் பலரும் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்தனர். நாங்களும் அதில் சேர்ந்து கொண்டோம்.

விடியச்சாமம் எழுந்து மீண்டும் மலை ஏறத் தொடங்கினோம். சூரியோதயத்தைப் பார்ப்பதற்கென ஒரு இடம் இருந்தது. அதில் நின்று சூரியோதயத்தைப் பார்த்தோம். மேலும் ஏறி ஸ்ரீபாதமலை கோயிலை

அடைந்தோம். மலையைச் சமன்படுத்திய ஒரு இடத்தில் பிரமாண்டமான இருபாதங்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. சுற்றவரக் கம்பிக்குழாய்கள் (வேலி) பொருத்தப்பட்டிருந்தன. அதில் சுற்றிவர நின்றபடியே பக்தர்கள் நாணயங்களை அப்பாதங்களின்மீது போட்டனர். இரண்டு பிக்குகள் பிரார்த்தனை ஓதினர்.

அங்கு சிறிதுநேரம் இருந்துவிட்டு, மலையின் கீழ் இறங்கத் தொடங்கினோம். இறங்குவது சுலபமாக இருந்தது. மலையின் கீழே ஒரு நீரோடையில் குளித்ததாகவும் ஞாபகம். இச்சுற்றுப்பயணத்தில் இறுதியாகக் கதிர்காமத்துக்கும் சென்றோம். இச்சுற்றுப்பயணம் ஒரு வாரம் நீடித்தது. சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பினோம். இச்சுற்றுப்பயணத்தின்போது கலந்து கொண்ட பலர் இன்று இல்லை. சி.எஸ்.பாக்கியம், சேது காவலர் முதலியோர் அமரராகிவிட்டனர்.

கண்டிப்பயணம்

அடுத்ததாகக் கண்டிப் பயணத்தைக் குறிப்பிடவேண்டும். மட்கச்சேரியில் நான் தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தபோது இப்பயணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்துசமய கலாசார திணைக்களத்தின் பணிப்பின் பேரில் ஒரு புத்தகக் கண்காட்சியை நடாத்துவதற்காக இப்பயணத்தை மேற்கொண்டேன். என்னுடன் அப்போது கலாசார உத்தியோகத்தராக இருந்த செல்விக.க.தங்கேல்வரி, ஆசிரிய சிரோமணி த.செல்வநாயகம் முதலியோர் என்னோடு பயணம் செய்தனர். நூல் கண்காட்சி கண்டி ட்ரினிறி (Trinity) கல்லூரியில் நடைபெறுவதாக இருந்தது.

கண்காட்சிகளுக்கு முதல்நாளே அங்கு சென்று விட்டோம். ஏற்பாட்டாளர்கள் எங்களை நன்கு உபசரித்தனர். மறுநாட்காலை நூல்கண்காட்சி நடாத்தும் இடத்திற்குச் சென்று நீளமான மேசைகளை இணைத்து அவற்றின்மேல் பொலித்தன் சீற்றுக்களை விரித்து அதன்மேல் புத்தகங்களைப் பரவி வைத்தோம்.

நூற்கண்காட்சி அன்று இரவு 9 மணிவரை நீடித்தது. வேறுபல நிறுவனங்களும் இக்கண்காட்சிக்கெனப் புத்தகங்களை வைத்திருந்தனர். எங்களுடைய நிலையத்தில் ஓயாது பார்வையாளர்கள் வந்த வண்ணமிருந்தனர். நூல் கண்காட்சி நிலையத்திலேயே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டி இருந்ததால் பிறர் நடாத்திய நிலையங்களுக்குச் சென்று பார்க்கக் கூட எங்களால் முடியவில்லை. கண்காட்சி நிறைவடைவதற்கு சற்று முன்னால் வேடிக்கையான சம்பவம் நடந்தது.

நூல் கண்காட்சியில் ஒரு சம்பவம்

கௌரவ அமைச்சர் தொண்டமான் (அமரர்) தனது பரிவாரங்களோடு எங்கள் கண்காட்சி நிலையத்துக்கு வந்தார். பல நூல்களையும் பார்வையிட்ட பின்னர் ஒரு நூலின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அந்தப் புத்தகம் இல்லையா என்று கேட்டார். எங்களுக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரிய வில்லை. அவருடன் கூடவந்தவர் ஒருவர், ரகசியமாக மற்றொரு கண்காட்சி நிலையத்திற்குச் சென்று அவர் கேட்டபுத்தகத்தை எடுத்துவந்து எங்கள் கண்காட்சி மேசையில் ஒரு பக்கமாக வைத்துவிட்டார். பின்னர் நூல்களைப்

பார்வையிடுவதுபோல் பாவனை செய்துவிட்டு “ஐயா நீங்கள் கேட்ட புத்தகம் இதோ இருக்கிறது.” என்று சொன்னார். தொண்டமான் அவர்களும் மிகத்திருப்தியோடு அந்தப்புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்.

நாங்கள் எங்களுக்குள் சிரித்துக் கொண்டோம். அரசியல் தலைவர்களைத் திருப்தி செய்ய அவரது அடிவருடிகள் எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று வியப்படைந்தோம்.

அன்று இரவு கண்காட்சி முடிந்ததும் நூல்கள் அனைத்தையும் ‘கார்ட்போட்’ பெட்டிக் குள் நிறைத்து எங்கள் வாகனத்துக்குள் வைத்துவிட்டு தங்குமிடத்திற்குச் சென்றோம். மறுநாட்காலை மட்டக்களப்பை நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

கொழும்பில் ‘அல்லி’ தென்மோடிக் கூத்து

அடுத்ததாகக் கொழும்புப் பயணம் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். கொழும்புக்குப் பலமுறை சென்றிருந்தாலும் இது ஒரு விசேடமான பயணம் என்பதால் இதைப்பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

கொழும்பு இந்துசமய கலாசாரத்திணைக்களம் மட்டக்களப்புக் கூத்து ஒன்றைக் கொழும்பில் அரங்கேற்ற விரும்பியது. அதற்காக மட்டக்களப்புத் தென்மோடிக் கூத்து ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொழும்புக்குக் கொண்டு வரும்படி அப்போது கலாசார உத்தியோகத்தராக இருந்த செல்வி. க.தங்கேஸ்வரிக்கு அறிவித்தது. கூத்தைத் தெரிவுசெய்வதில் எங்களுக்குச் சிரமம் இருக்கவில்லை. ஏற்கனவே கூத்துக்கலை ஆவணப்படுத்தலுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ‘அல்லி நாடகம்’ தென்மோடிக் கூத்து, ‘சுபத்திரை கல்யாணம்’ வடமோடிக் கூத்து என்பன எங்களிடம் ஆயத்தமாக இருந்தன. ‘அல்லி நாடகம்’ தென்மோடிக் கூத்தைத் தெரிவு செய்து திணைக்களத்துக்கு அறிவித்தோம்.

திணைக்களம் ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் அக்கூத்தைக் கொழும்பில் அரங்கேற்றுவதற்கென சகல ஏற்பாடுகளையும், முக்கியமாக பிரமுகர்களுக்கு அழைப்பிதழ்களையும் அனுப்பி விட்டது. பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியில் இக்கூத்து அரங்கேறுவதாக இருந்தது.

அல்லி நாடகத்துக்குக் கிடைத்த பாராட்டு

மட்டக்களப்பிலிருந்து ஒரு ‘வேனி’ல் கூத்துக்கலைஞர்கள் முதலியோரை ஏற்றிக் கொண்டு நாங்கள் கச்சேரி வாகனம் ஒன்றில் ஏறிக் கொண்டு புறப்பட்டோம். கூத்து அரங்கேற்ற வேண்டிய அன்று காலை பாலகப்போடி அண்ணாவியாரும் பிறரும் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரிக்குச் சென்று வட்டமான கூத்துக்களரி ஒன்றை அமைத்தனர்.

அன்று மாலை திரளான ரசிகர்கள் சேர்ந்துவிட்டனர். கலாசார அமைச்சின் செயலாளர், திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அனைவரும் கூத்துப்பார்க்க வந்திருந்தனர். திணைக்கள நிர்வாக உத்தியோகத்தரான விக்கிரமராஜா ஓடி ஓடி எல்லா ஏற்பாடுகளையும் கவனித்தார். அன்று மாலை கூத்து ஆரம்பமானது.

கூத்துக்களரியில் நிசப்தம். அனைவரும் கூத்து ஆட்டத்துடன் ஒன்றிப் போய்விட்டனர். அமைச்சின் செயலாளர் (சிங்களவர்) இறுதிவரை இருந்து கூத்தை ரசித்தார். கூத்து நிறைவடைந்ததும் எங்கள் அனைவரையும் வெகுவாகப் பாராட்டினார். இப்படியான ஒரு கலைப்படைப்பைத் தான் இதற்குமுன் பார்த்ததில்லை என உணர்ச்சி பொங்கக் கூறினார்.

இந்த நிகழ்வு திணைக்களப்பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசனுக்கும், கலாசார உத்தியோகத்தர் செல்வி. க.தங்கேஸ்வரிக்கும் நல்ல மதிப்பைத் தேடித்தந்தது. கூத்துக்கலைஞர்களும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். மறுநாள் மட்டக்களப்புக்குத் திரும்பினோம்.

திருமலைப் பயணம்

அடுத்ததாகத் திருகோணமலைப் பயணம் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். திருகோணமலைக்குப் பலமுறை சென்றிருந்தாலும் இது ஒரு விசேடமான பயணம். செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி 2004 பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரான பின் ஏற்பட்ட பயணம். இதில் ஒரு வேடிக்கை கச்சேரியில் நான் தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றியபோது தங்கேஸ்வரி எனக்குக் கீழ் கலாசார உத்தியோகத்தராகக் கடமை ஆற்றினார். ஆனால் அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினரானதும் நான் அவரது செயலாளர் ஆனேன். அவருடன் பலமுறை கொழும்பு சென்றிருக்கிறேன். செயலாளர் கடமைகளைக் கவனித்திருக்கிறேன். இப்போது திருகோணமலை சுற்றுப்பயணம் ஒன்றைத் தமிழர் கூட்டமைப்பு ஏற்பாடு செய்தது. அதை முன்னின்று நடத்தியவர் திருகோணமலை மாவட்ட பா.உ.துரைராட்சிங்கம் ஆவார். அநேகமான கூட்டமைப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மாவை சேனாதிராஜா உட்பட இச் சுற்றுப் பயணத்தில் கலந்து கொண்டனர். மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான தங்கேஸ்வரி, கனகசபை, அரியநேந்திரன், மற்றும் செல்வம் அடைக்கலநாதன், ரவிராஜ், ஜோசப் பரராசசிங்கம், ஈழவேந்தன் மற்றும் பல தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்கள் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

திருமலையில் உள்ள ஹோட்டலொன்றில் நாங்கள் அனைவரும் தங்கியிருந்து மறுநாட்காலை சுற்றுப்பயணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

தமிழ்ப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் திருகோணமலைக் கிராமங்களில் உள்ள மக்களைச் சந்தித்து அவர்களது வாழ்வியல் பற்றி நேரில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இச்சுற்றுப்பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த வகையில் திருகோணமலையில் உள்ள பின்வரும் கிராமங்களுக்கு நாங்கள் சென்றோம். புடவைக்கட்டு, திரியாய், குச்சுவெளி, ஈச்சிலம்பற்றை, சம்பூர், மூதூர், கிண்ணியா மற்றும் பல கிராமங்களுக்குச் சென்றோம். ஒவ்வொருகிராமத்திலும் பாடசாலை மண்டபத்தில் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுந்தது. ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் அந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஒரு பிரமுகர் தமது பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம். அதன் பின் கூட்டமைப்பு பா.உ. ஒருவர் (பெரும்பாலும் மாவை சேனாதிராஜா அதற்குப் பதில் அளித்து) உரையாற்றுவார். மேலும் சில உரைகள் தொடரும்.

பலர் எழுத்துமூலமான கோரிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தனர். மாவை சேனாதிராஜா அவற்றைச் சேகரித்துக் கொண்டார். பல கிராமங்களில் மக்கள் இவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே திரண்டிருந்தனர்.

இப்பிரதேசத்தில் தமிழ்க்கிராமங்களும், முஸ்லிம் கிராமங்களும் கலந்து இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ ராமேஸ்வரம்

இத்துடன் உள்ளூர்ப் பயணங்களை நிறுத்திக் கொண்டு சில இந்தியப் பயணங்களைப் பார்ப்போம்.

1953 முதல் 1982 வரையிலான காலப்பகுதியில் நான்கு தென்னிந்திய சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டேன். இப்பயணங்களை ஏற்பாடு செய்தவர் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட அரசினர் கல்லூரி விஞ்ஞான கூட உதவியாளர் (Lab attendant) திரு. இ.வேதநாயகம்தான். அவர் குடும்பத்துடன் புறப்படுவார். என்னையும் சேர்த்துக் கொள்வார்.

ஒவ்வொரு முறையும் தமிழகத்தில் உள்ள முக்கிய ஆலயங்களைத் தரிசிப்பதே எங்கள் நோக்கமாக இருக்கும். ஆனாலும் வேறு நிகழ்வுகளும் சேர்ந்து கொள்ளும். குறிப்பாக சினிமா ஷூட்டிங் பார்ப்பது தவறாது இடம்பெறும். நாங்கள் தரிசித்த சில இடங்கள் பற்றிப்பார்ப்போம்.

எங்கள் ஒவ்வொருபயணமும் கப்பல் பயணம். ஆகையால் முதலில் தரிசிப்பது ஸ்ரீ ராமேஸ்வரம் ஆலயம்தான். அதன் பிரமாண்டமான அமைப்பு ஆச்சரியம். இராமேஸ்வரத்தில் எங்காவது ஒரு சிறு விடுதியில் தங்கிக் கொள்வோம். அதிகாலையில் ஆலயத்தைத் தரிசித்து விட்டுக் கடற்கரைக்கு வந்து பிராமணர்கள் நடாத்தும் கிரியைகளில் கலந்து சமுத்திர ஸ்னானம் செய்துவிட்டு மீண்டும் ஆலயத்துக்கச் சென்று பூசையைக் கண்டுவிட்டு விடுதிக்குத் திரும்புவோம். அநேகமாக அன்றே புறப்பட்டு விடுவோம்.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில்

மண்டபம் காம்ப் என்னுமிடத்தில் விலாவாரியாகப் பரிசீலனை செய்வார்கள். பாஸ்போட் - வீசா எல்லாம் பார்ப்பார்கள். அதை முடித்துக் கொண்டு அடுத்த ஆலயத்துக்குப் புறப்படுவோம். இவ்வாறு நாங்கள் தரிசித்த சில ஆலயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயம் - மற்றொரு பிரமாண்டம். ஆலயத்துக்குள்ளேயே சிறு வியாபாரம் நடக்கும். சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படும். ஒன்றிரண்டு பொருட்களை வாங்கிக் கொள்வோம். பிரகாரங்களைச் சுற்றி வருவோம். கருங்கல்லில் பொழிந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள் ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம். ஒரு பிரகாரத்தில் கருங்கல்லில் 7 ஸ்வரங்களும் வெளிப்படும் வகையில் பொழிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். கல் ஒன்றை எடுத்து இந்த இசைத் தூணில் உள்ள கருங்கல் தந்திகளில் தட்டினால் 7 தந்திகளிலும் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி, சி என்ற நாதம் கேட்கும். இந்தக் கருங்கல் இசைக்கருவியைத் தயாரித்த சிற்பி உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியவர்தான்.

ஒவ்வொரு பிரகாரத்திலும், வரிசையான கருங்கற்தூண்கள் இம்மியும் பிசகாது அமைந்திருப்பது மற்றொரு அதிசயம். அந்தக்காலத்து சிற்பிகளை மனதுக்குள்ளேயே பாராட்டிக் கொள்கிறோம். இந்த ஆலயம் நாயக்கர்

காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. நான்கு புறமும் கோபுரங்கள் அமைந்திருப்பது மற்றொரு விசேடமாகும்.

தமிழகச் சிறப்புகள்

மதுரையில் உள்ள மற்றொரு அற்புதம் 'நாயக்கர் பலஸ்' என்னும் அரண்மனையாகும். நாற்புறமும் பிரமாண்டமான தூண்கள் வரிசையாக உள்ளன. 20 அடிக்கு மேற்பட்ட உயரம். நாற்புறமும் உள்ள மண்டபங்களும் மேற் கூரையில் உள்ள சித்திரவேலைப்பாடுகளும் ஆச்சரியமே. இவ்வாறே திருச்செந்தூர், திருப்பரங்குன்றம், பழநி, பழமுதிர்ச்சோலை, சுவாமிமலை, திருத்தணிகை முதலிய அறுபடை வீடுகளும், நாள்தோறும் அங்கு நடைபெறும் பூசைகளும் மக்களைப் பக்திப் பரசுவதத்தில் ஆழ்த்துகின்றன.

அறுபடை வீடுகளைப் போலவே திருப்பதியும், சிதம்பரமும் மக்களைப் பரவசப்படுத்தும் இடங்களாகும். திருப்பதிலட்டு உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. திருப்பதி ஆலயத்தில் நாளாந்த காணிக்கை பல கோடி ரூபாய்களாகும். காணிக்கை நாணயங்களை எண்ணி மாளாது. அதனால் நிறுத்து எடுப்பார்களாம். திருச்சி மலைக்கோட்டை மற்றொரு முக்கியமான தலமாகும். ஆலயத்துக்குச் செல்லும் படிகளில் நிதானமாக ஏறி, ஆலயத்தை அடைந்து இறைவனைத் தரிசிப்பது மறக்கமுடியாத அனுபவம் ஆகும்.

சென்னையில் பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் பல இருந்தாலும் பிற்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வள்ளுவர்கோட்டம் பலரையும் கவர்கிறது. அங்குள்ள கலரதம் அபாரம். இவ்வாறே வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற மாமல்லபுரம், மற்றும் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் (ராஜராஜசோழன் கட்டியது) என்பன மறக்கமுடியாத அற்புதங்களாகும்.

தமிழகப் பிரதேசங்கள்

பலமுறை 'சினிமா ஷூட்டிங்' பார்க்கிறார்களோம். அவற்றுள் ஒன்றைப் பற்றியாவது குறிப்பிடவேண்டும். ஒரு 'ஷூட்டிங்' - நம்பியார் ஏதோ வரைந்து கொண்டிருக்கிறார். சாவித்திரி அவரிடம் ஏதோ கெஞ்சிக் கேட்கிறார். தனது அண்ணனுக்கு(சிவாஜி) நம்பியாரின் சகோதரியை(எம்.என்.ராஜம்) திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. அப்போது படத்துக்குப் பெயர் வைக்கவில்லை. பின்னால் இப்படத்துக்குப் 'பாசமலர்' என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.

சென்னையில் சில எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்தேன். 'கல்கி' அலுவலகம் சென்று கி.ராஜேந்திரன், கோபுலு முதலியோரைச் சந்தித்தேன். சிலருடன் புகைப்படமும் எடுத்துக் கொண்டேன். அவ்வாறே 'கல்கண்டு' அலுவலகம் சென்று தமிழ்வாணன், ஜாம்பவான் ஆகியோரைச் சந்தித்ததுடன் அவர்களுடன் புகைப்படமும் எடுத்துக் கொண்டேன்.

மற்றும் கி.வா.ஜகந்நாதன், தமிழ்ப்பிரியா முதலியோரையும் அவர்கள் வீட்டில் சந்தித்துள்ளேன். மட்டுநகரைச் சேர்ந்த பாலமகேந்திராவைச் சந்தித்தது மறக்கமுடியாத அனுபவம். சென்னையில் (கோடம்பாக்கத்தில்) 'ஷூட்டிங்' பார்க்க உதவியவர்கள் ஈழத்துரத்தினம், இரா.பத்மநாதன் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும் தமிழகப் பயணங்களை விரிவாக எழுதவேண்டும் அதற்கு இங்கே இடமில்லை.

(தொடரும்.....)

செந்நீர் கால சூதியோடே....!

(திருக்கோவில் யோகா யோகேந்திரன்)

பெற்றோரை மதிக்க வேண்டும்
பிரியமாய்ப் பேண வேண்டும்
பிள்ளைகள் உயர்வுக்காக
பெற்றோரே உழைத்தாரென்று
பெரிதாக வேண்டுகோள்கள்!
வேண்டுகோள் விடுப்பதனால்
வேண்டிப் பெறும் பொருளா பாசம்?
பிள்ளைகளுக்காக வாழ்ந்து
பிள்ளைகளே உலகென்றெண்ணி
அரும்பாடு பட்டோரான
பெருந்தகைகளே பெற்றோர்கள்!
சுமைதாங்கிகளான பெற்றோரைச்
சுமைகளெனச் சலிப்பதும்
விரும்புவதைக் கேட்கும் வேளை
வெறுப்பாகப் பேசுவதும் தப்பேதான்!
அவ்வாறான பிள்ளைகளை
எவ்வாறும் மன்னிக்க முடியாதுதான்
ஆனாலும் கூட பெற்றோரை மதித்து
அன்பாகப் பேணிக்காத்து
பேறான இந்த வாழ்வு
பெற்றோரிடம் பிச்சையென்று
பாசமுடனவரைப் பராமரிக்கும்
பண்பான பிள்ளைகள்
பெருமளவு உள்ளாரென்று
பெருமையுடன் கூறிடலாம்.
நாணயத்திற்கு இருபக்கமிருப்பது போல
நாமிப்போ பார்ப்போம் மறுபக்கமொன்றை.
பிள்ளைகளில் சிலர் பிழைகள் செய்வது போல
பெற்றவர்களும் செய்கிறார்கள் பெரும்பிழைகள்.
வீட்டில் பிள்ளைகள் சீரழிய
நாட்டை விட்டுப் பணமுழைக்க

அம்மா சென்று விட்டபின்
 அவளனுப்பும் பணத்தில்தான்
 அப்பா குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ
 அன்பின்றி பாசமின்றி படிப்பின்றி
 அவலமாய் வாழ்ந்த பிள்ளை
 பின்னாளில் பெற்றோரை
 பிரியமாய்ப் பேணுமா சொல்வீர்?
 சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகளைத் தவிக்கவிட்டு
 'சின்ன வீடு' தேடிச் சென்ற அப்பா
 ஆடிக்களைத்து முதுமையில் வந்தால்
 ஓட விரட்ட மாட்டாரோ பிள்ளைகள்?
 குஞ்சும் குளுவானுமாய்ப்
 பிஞ்சுக் குழந்தைகளை
 அம்போவென விட்டு விட்டு
 அயலாலொருவனுடன்
 அன்னையவள் ஓடிச் சென்றால்
 அந்திமக் காலத்திலவளைச்
 சிந்தைக் கெடுப்பரோ பிள்ளைகள்?
 வறுமையுடன் போராடி மகளின்
 திருமணத்துக்காக
 சிறுகச் சிறுகச் சேமித்த பணத்தை
 திருடிக் கொண்டு 'கம்பி நீட்டிய' அப்பா
 வருடங்கள் பல கடந்து வந்து சேர்ந்தால்
 மதித்து மரியாதை செய்ய
 மகளைன்ன தெய்வப் பிறவியா?
 எனவே தான் கேளுங்கள்
 எதிர்கால முதியோர்களே!
 வினையை விதைத்து விட்டு
 தினைக்காக ஏங்க வேண்டாம்!
 பிள்ளைகள் தேவைவெல்லாம்
 பிசகின்றி நிறைவேற்றி
 பரிவுடன் பராமரித்து
 பண்புடையோராய் வளர்த்திட்டால்
 முதியோராயாகும் போதெம்மை
 முதுசொ மாயவர்கள் காப்பர்!

சின்னது

சிரிப்பானது

உண்மையானது

10

வில்பிரட் பிறந்தது மட்டக்களப்பில் என்றாலும் வாழ்ந்தது சிறுவயது காலம் முதல் தனது சகோதரர்களுடன் கொழும்பில்தான். இதனால் சரமாரியாக சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் பேசுவார். வெள்ளை நிறக்காற்சட்டையும் வெள்ளை நிற நீட்டுக்கைசேட்டும் முகம் தெரியுமளவிற்கு 'பொளிஸ்' பண்ணிய சப்பாத்தும் அணிந்து அவர்காலையிலே கையிலே உள்ள திறப்புக் கோர்வையைச் சுற்றியபடி நடந்து போவதைக் காண்பவர்கள் இவர் ஒரு 'ஸ்டாப் ஆபீசர்' என ஏமாந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

அந்தக்காலத்திலே மட்டக்களப்பில் இருந்து கொழும்புக்கு வேலை தேடி வருபவர்களும் 'இன்டர்வியூ'வுக்கு வருபவர்களும்தான் இவரின் இலக்கு.

ஊரவர்களை எப்படியும் இனம் கண்டு கதையைக் கொடுத்து வலையிலே மாட்டவைத்துவிடுவார். அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு இவர்போவது அப்போது உயரமான சிலிங்கோ கட்டிடத்துக்குத்தான். அங்குதான் இவரது நாடகம் ஆரம்பமாகும். 'எஸ்கலேட்டரில்' போவதானால் ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு ரூபாயும் 'லிப்டிலே' போவதானால் பதினான்காம் மாடிவரை போக ஐந்து ரூபாயும் இறங்க ஐந்து ரூபாயும் சார்ஜ் பண்ணுவார்.

பதினான்காம் மாடிக்குச் சென்றதும் அவர்களை நிற்கச்சொல்லிவிட்டு 'வாத்ருமு'க்குச் சென்று தன் கடமைகளை முடித்துவிட்டு வந்துவிடுவார். "லீவு இல்ல எண்டுட்டாங்க. எப்படியும் சொல்லி ஒருமாதிரியா எடுத்திட்டன்" என்பார். வந்தவர்களும் நம்பிடுவாங்க. அதன் பின் பக்கத்திலுள்ள பழைய 'பார்ளிமெண்டு'க்குப் பின்னால் உள்ள சுகாதார அமைச்சுக்கு அழைத்துப்போவார். அங்கு போய் 'டிரக்டரி'ன் அறையின் முன் உள்ள 'வோட்டி'லுள்ள பெயர்ப் பலகையைப் பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்று 'பியனிடம்' 'டிரக்டரின்' பெயரைச் சொல்லி எத்தனை மணிக்கு வருவார் எனக்கேட்டு ஐந்து நிமிடம் அவரிடம் பேசிவிட்டு வெளியே வருவார். கையை நீட்டியபடியே வருவார். வேலைதேடி வந்தவரிடம் கையைக் குலுக்கி கூடிய சீக்கிரம் கடிதம் வரும். 'டிரக்டர்' என்ற கூட்டாளி என்று நம்பவைத்துவிடுவார். இவரின் நடைமுறைகளைக் கண்டவர்கள் இவரை நம்பாமல் இருக்கமுடியாது. அன்று பகல் 'றிங்ஸ்', சாப்பாடு எல்லாம் அவர்களின் செலவுதான். இரண்டு நாட்கள் அவர்களில் மேய்ந்துவிட்டு ஊருக்கு அனுப்புவார். கடிதம் அங்கேதான் வரும் என்று.

அதன் பின் வேறுயாரையும் தேடி எப்படியும் மடக்கி விடுவார். முன்வந்தவர்கள் விசயம் தெரியாமல் வேறு யாரையும் அனுப்புவதும் உண்டு.

பலகாலமாக இப்படி வாழ்ந்தவர் சில வேளைகளில் படங்களிலே வடிவேல் அடிவாங்குவது போல் அடிவாங்கியுமுள்ளார். ஒருமுறை இவரைக் காரிலே ஏற்றிச் சென்று சேட்டுமில்லாமல் பஸ்ஸிலே அனுப்பி விட்டார்கள். அது எப்படி என்று கற்பனை பண்ணிப் பாருங்கள்.

- பாலமீன்மடு கருணா-

பல சிறந்த அம்சங்களை ஒருங்கிணைத்து பெரு முயற்சி எடுத்து செங்கதிரை வெளியிட்டு வருகின்றீர்கள். இதற்கு எனது பாராட்டுக்கள். வெளியீட்டில் இடம் பெறும் ஆங்கிலம் தொடர்பாகச் சில குறிப்புகளைத் தர விரும்புகிறேன்.

சீ பிற்சின் (SEABREEZ) (வீச்சு 55,ப.23) இதை sea breeze என்று எழுதுவதுதான் சரியாகும். தொழில்நுட்பச் சொற்கள் (technical terms in science) 55, ப.19) என்பதை 'விஞ்ஞான தொழில் நுட்பச் சொற்கள்' என்று தருதல் பொருத்தமாக இருக்கும்.

சாதாரண வழக்கில் செல்(cell) என்பது மறியற்கூடம் என்பதை உணர்த்துவதையும் அறிவோம். (வீச்சு 55, ப.19). ஆனால் செல் (cell) என்பது மறியற் கூடத்தில் உள்ள சிறு அறையைக் குறிக்கும் என்பதுதான் சரியாக இருக்கும்.

“அப்போது எங்களுக்கு ஆங்கில மொழிப் பாடத்திற்கு Practical English, wren and martin ஆகிய நூல்கள் பாட நூல்களாக இருந்தன. ஆங்கில இலக்கியத்திற்கு kid napped (R. L. Stevenson) Tale of two cities Treasury of english verse (கவிதைத் தொகுப்பு) Poets Way (கவிதைத் தொகுப்பு) Julius Caesar ஆங்கில நாடகம் (William Shakespeare) ஆகியன பாட நூல்களாக இருந்தன.” (வீச்சு52, ப.38) என்பது,

அப்போது எங்களுக்கு ஆங்கில மொழிப் பாடத்துக்கு Practical English by Samaranayake., English Grammar by Wren and Martin ஆகிய நூல்கள் பாட நூல்களாக இருந்தன. ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு kidnapped (R. L. Stevenson) Tale of two Cities., Treasury of English verse (கவிதைத் தொகுப்பு) Poets Way (கவிதைத் தொகுப்பு) Julius Caesar ஆங்கில நாடகம் (William shakespeare) ஆகியன பாட நூல்களாக இருந்தன என்று அமைதல் வேண்டும்.

அந்தக் கால கட்டத்தில் Julius Caesar என்ற நாடகத்தை எங்கள் இலக்கிய மன்றத்தில் அரங்கேற்றினேன். அதில் ஜூலியஸ் சீசராக நான் நடித்தேன். அதனால் பல வரிகள் எனக்கு மனப்பாடம். ஒரு சில வருமாறு:

"cowards die many a time - but

The valiant die but once

சுவாமி விபுலாநந்தர் இந்நூலின் சில பகுதிகளை தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தார். மேற்படி வரிகளுக்குக்கான அவர் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு

**“அஞ்சினர்க்கு சத மரணம்
அஞ்சாத நெஞ்சத்து ஆடவர்க்கு
ஒரு மரணம்”**

(வீச்சு 52 - ப . 38) என்று தரப்பெற்றுள்ளது.

ஆனால் சேக்ஸ்பியரின் முழு படைப்புத் தொகுப்பில் (Complete Works of Shakespeare) இவ்வாறு கூறப்பெற்றுள்ளது.

“Cowards die many times before their death:

The valiant never taste of death but once “(Complete Works of Shakespeare p,980)

“சுவாமி விபுலாநந்தர் இந்நூலின் சில பகுதிகளை” என்பது சுவாமி விபுலாநந்தர் இந்த நாடகத்தின் சில பகுதிகளை என்று அமைதல்தான் சரியாகும். சுவாமி விபுலாநந்தரின் ‘மதங்கஞ்ஞாமிணி’யில் அவரது மொழி பெயர்ப்பு இவ்வாறு தரப்பெற்றுள்ளது.

**“அஞ்சினர்க்குச் சதமரண மஞ்சாத நெஞ்சத்
தாடவனுக் கொருமரண மவனிமிசைப் பிறந்தோர்
துஞ்சுவரென் றறிந்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்குந்
துன்மதிழு டரைக்கண்டாற் புன்னகைசெய் பவன்யான்”**
(ப. 72)

அதாவது ஆடவனுக்கு ஒரு மரணம் என்று விபுலாநந்தர் கூறுவது நோக்கத் தக்கது. ஏனெனில் ஒரு மரணம் ஒருவனுக்குத்தான் ஏற்படும். மேலும் Valiant (வேலியன்ற) என்பதும் ஒருமையாகும்.

Et to brute (புருடஸ் நீயுமா) எனக் கூறி எதிர்ப்பைக் கைவிடுகிறான். (வீச்சு 52 , ப.39) இல் தரப்பெற்றுள்ளது. ஆனால் Et tu brute - Then fall Caesar dies என்று நாடகத்தில் தரப்பெற்றுள்ளது. (Complete works of Shakespeare p . 983)

“மிஸ் வைத்தியலிங்கம் என்ற பெண் ஆசிரியை ஆங்கில ஆசிரியையாக இருந்தார். Botany பாடத்திற்கு நடராசா என்னும் ஆசிரியர்” (வீச்சு 55, ப.37) என்பதை மிஸ். வைத்தியலிங்கம் ஆங்கில ஆசிரியையாக இருந்தார். தாவரவியல் (Botany) பாடத்துக்கு திரு.நடராசா என்னும் ஆசிரியர் என்று எழுதினால் நன்றாக அமையும்.

NOOLAHAM
FOUNDATION

நூலக நிறுவனம்
No: 7, Colombo Tamil Sangam Lane,
Colombo - 06, Srilanka
Tel: +94112363261
E.mail: noolahamfoundation@gmail.com
Web: www.noolahamfoundation.org

எமது நூலக நிறுவனம், 2013ம் ஆண்டில் தனது எட்டாவது நிறைவை முன்னிட்டு தனது ஆண்டு விழாவுடன் கூடியதாக 'தமிழ் ஆவண மாநாடு 2013' ஐயும் நடாத்தவிருக்கின்றது. 'ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் ஆவணப்படுத்தலும் பேணிப் பாதுகாத்தலும்' எனும் தொனிப்பொருளில் நடைபெறவுள்ள இம் மாநாடு எதிர்வரும் 2013 ஏப்ரல் மாதம் 27 மற்றும் 28ம் திகதிகளில் நடைபெறும். தங்களது துறைசார்ந்த ஆய்வுக்கட்டுரையை இம் மாநாட்டிற்காகச் சமர்ப்பிப்பதன் மூலம் மாநாட்டினைச் சிறப்பிக்குமாறு தங்களைக் கோருகிறோம். கீழ்வரும் விடயப்பரப்புகளுக்கு அமைவான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆய்வுக்கான விடயப்பரப்புகள்:

1. வரலாறு, தொல்லியல் ஆவணங்களும் மரபறிவுப் பதிவுகளும்
2. ஒலி, ஒளி, புகைப்பட ஆவணங்கள்
3. தனிமனித ஆளுமைகள், நிறுவனங்கள்
4. சமூகத்தை ஆவணப்படுத்தல்
5. மொழி இலக்கியப் பதிவுகள்
6. அறிவுப்பகிர்வும் கல்வியும்
7. ஆவணப்படுத்தலில் தொழிநுட்பப் பயன்பாடுகள்
8. எண்ணிம நூலகங்கள் (Digital Libraries), இணையத்தளங்கள், தரவுத் தளங்கள்
9. நூல் விபரப்பட்டியலும் நூலகவியலும்
10. கலை பண்பாடு நினைவுகளும் ஆவணப்படுத்தலும்

400 சொற்களுக்கு மேற்படாத வண்ணம் அமையப்பெற்ற, ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கான முன்வரைபுகளை 15.01.2013 க்கு முன்னதாக எதிர்பார்க்கின்றோம். இவை தமிழ் ஒருங்குறி (Unicode) எழுத்துருக்களில் தட்டச்சிடப்பட்டு மின்னஞ்சலில் (noolahamfoundation@gmail.com) அனுப்பப்படுவது விரும்பத்தக்கது. அதேவேளை தபால் மூலமாகவும் அனுப்பலாம். தெரிவு செய்யப்பட்ட முன்வரைபுகளுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தமது இறுதி வடிவத்துடன் 01.03.2013 அன்று அல்லது அதற்கு முன்னர அனுப்பி வைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் இறுதிவடிவம் 5000 சொற்களுக்கு மேற்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

மாநாட்டு அமர்வுகளில் சமர்ப்பிக்கப்படவிருக்கும் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நூலக நிறுவனம் தனது ஆண்டு விழாவில் வெளியிடவுள்ள ஆய்விதழில் இடம்பெறும். கட்டுரையாளர்கள் மற்றும் பதிவு செய்த பங்குபெறுவோர் அனைவருக்கும் மாநாடு நடைபெறும் நாட்களில் மாநாட்டுச் சிறப்புமலர், வெளியீடுகள், கோப்புக்கள் போன்றவை வழங்கப்படும். மாநாடு தொடர்பான அனைத்து விபரங்களையும் நூலக

நிறுவனத்தின் இணையத்தளத்தில் (www.noolahamfoundation.org) இருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். முழுப்பெயர், மின்னஞ்சல், வதிவிட முகவரி ஆகிய விபரங்களுடன் ஆய்வுக்கட்டுரைகளுக்கான முன்வரைபுகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை அனுப்புதலுக்கும் பிற தொடர்புகளுக்கும் கீழ்க்கண்ட முகவரியை உபயோகிக்கலாம்,

நூலக நிறுவனம் சிந்தூரி யோகலிங்கம், செயலாளர்,
 'தமிழ் ஆவண மாநாடு 2013' ஒழுங்கமைப்புக்குழு.
 No:7, Colombo Tamil Sangam Lane
 Colombo - 06, Srilanka.
 E.Mail: noolahamfoundation@gmail.com
 Web: www.noolahamfoundation.org

- சிந்தூரி யோகலிங்கம், செயலாளர்,-
 'தமிழ் ஆவண மாநாடு 2013' ஒழுங்கமைப்புக்குழு

தெற்கதிர்-38

ஏ.எம். ரிகான்
 233/B, பெண்பாடசாலை வீதி
 சாய்ந்தமருது - 09

'செங்கதிர்' சுமந்துவரும் அனைத்து ஆக்கங்களும் மிகவும் அருமையானவை. சாய்ந்தமருதூர் தபால் அதிபர் தீரன் ஆர்.எம்.நெளஷாத் அவர்கள் அண்மையில் வெளியிட்ட 'வெள்ளி விரல்' எனும் சிறுகதைக்கு - இச்சிறுகதையை விசுவாமித்திர பக்கமும் அறிமுகப்படுத்தியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் - ஒரே ஆண்டில் தேசிய சாஹித்திய விருதும், கிழக்கு மாகாண சாஹித்திய விருதும் கிடைத்துள்ளமையயிட்டு எனது மகிழ்ச்சியையும், பாராட்டுக்களையும் தீரன் ஆர்.எம். நெளஷாத் அவர்களுக்குச் 'செங்கதிர்' சார்பாகத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நெளஷாத் அவர்கள் எழுதும் சிறுகதைகள் மிகவும் அருமையானவை. அண்மையில் 'ஞானம்' சஞ்சிகையில் வெளிவந்த 'ஓய்தா மாமா' என்ற சிறுகதையும். 'யாத்ரா'வில் வெளியான 'அணில்' என்ற சிறுகதையும் 'வண்ணவானவில்' பத்திரிகையில் வெளியான 'ரபீக் மாஸ்டர் சந்தைக்குப் போகிறார்' என்ற சிறுகதையும் அருமையிலும் அருமை. 'செங்கதிர்' வாசகர்களுக்காகவேண்டிச் சிறுகதைகளை ஆர்.எம்.நெளஷாத் அவர்கள் செங்கதிருக்கும் அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று கூறியவனாக,

நூல் அறிமுகப்படுத்தியில் அந்த நூலினைப் பெற எழுத்தாளரின் முகவரியினையும் இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் தரவேண்டும். இல்லாதுவிடின் இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் செலவில் 'செங்கதிர்' வாகர்களுக்குப் பிரதிகளை அனுப்பி வைக்குமாறு நகைச்சுவையாகக் கூறி செங்கதிர் வெற்றி நடைபோட வேண்டும் எனும் வாழ்த்துடன் முடிக்கின்றேன்.

சர்வதேச கணித விஞ்ஞான ஒலிம்பியாட் போட்டி

விஞ்ஞானப் போட்டி

பெயர்:- வைஷ்ணவி ஜெயக்குமார்

கல்வி கற்கும்

பாடசாலை:-

மட்/புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
7

வகுப்பு:-

மாவட்ட மட்டம்:-

முதலிடம்

மாகாண மட்டம்:-

முதலிடம்

தேசிய மட்டம்:-

வெண்கலப்பதக்கம்

சர்வதேச மட்டம்:-

வெண்கலப்பதக்கம்

கடந்த ஒக்டோபர் மாதம் 30, 31ம் திகதி (2012) புதுடில்லியிலிருந்து வடக்கே நேபாளத்திற்கு அருகில் Lucknow என்னும் நகரத்தில் RDSO பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற எழுத்து, செய்முறைப் பரீட்சையில் சர்வதேச மாணவர்களிடையே போட்டியிட்டு வெண்கலப்பதக்கம் பெற்றார். இதற்கான வரவேற்பு வைபவம் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் கல்வி அமைச்சின் விஞ்ஞானப்பிரிவைச் சேர்ந்த பணிப்பாளர்களால் மேற்கொள்ளப் பட்டது. பின்னர் அலரி மாளிகையில் கௌரவ திருமதி ஷிராந்தி ராஜபக்ஷ, கல்வி அமைச்சர் கௌரவ பந்துல குணவர்த்தனா மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்களால் கௌரவிப்பு வைபவம் இடம்பெற்றது.

மார்ச் 31, 2012இல் நடைபெற்ற தேசியமட்டப் பரீட்சையில், வெண்கலப்பதக்கம் பெற்றதுடன் [தேசிய மட்டத்தில் அதிகபடிய புள்ளிகளைப் பெற்ற முதல் 12 மாணவர்கள் சர்வதேச மட்டப் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் தகமை பெறுவர்] சர்வதேச மட்டப் பரீட்சைக்குத் தகமை பெற்றிருந்த செல்வி. வைஷ்ணவி ஜெயக்குமாரை 'சொங்கதிர' ஆனி 2012 (வீச்சு 54) இதழில் பாராட்டி மகிழ்ந்திருந்தோம். தற்போது இவர் சர்வதேச மட்டத்திலும் வெண்கலப்பதக்கம் ஈட்டித் தனது பாடசாலைக்கும் - மட்டக்களப்பு மண்ணுக்கும் - இலங்கைக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். இவரைச் 'சொங்கதிர' மீண்டும் பாராட்டி மகழ்கிறது.

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தவர்கள் நாம். கொழும்பில் தேர்தல் வைத்து தமிழ் வளர்த்து வருகிறோம். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நடப்பு வருடத்துக்கான ஆட்சிக்குழுத் தெரிவில் மாபெரும் தேர்தல் பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டனர் போட்டியிட்டவர்கள்.

தலைநகரில் தனது 'மேல் துண்டுக்குள்ளே' கழகங்களையும் அமைப்புகளையும் வைத்துக் கொண்டு 'நம்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே' என்று சிலர் பூச்சாண்டி காட்டுகின்றனர். கனவிலும் கூட தேர்தல் நடத்த அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அவ்வாறான சில கழகங்களோடும் அமைப்புகளோடும் ஒப்பிடும்போது கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தை எத்தனை தடவைகள் பாராட்டினாலும் தகும். ஆனாலும் தலைநகரத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நடப்பு வருடத் தேர்தலில் சிலர் மேற்கொண்ட பிரச்சார முறை(கேடு)களில் எமக்கு உடன்பாடில்லை. முக்கிய பதவிகளுக்குத் தேர்வு பெற்ற சிலர் இந்த விடயத்தில் கௌரவமாக நடந்து கொண்டுள்ளனர். எந்தவொரு பிரச்சாரத்தையும் மேற்கொள்ளாது ஓர்மத்துடன் இருந்து வெற்றி பெற்ற கிருஸ்ணர்களும், ராசாக்களும் உள்ளனர். வேறு சிலரோ ஒருவகையான அநாகரிக தேர்தல் பிரச்சாரத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தின் சங்கையான நீண்டகால வரலாற்றிற்குக் கரும்புள்ளி குத்தியுள்ளனர். எதிர்காலத்தில் கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் பல சவால்களை எதிர்நோக்க நேரிடும். அவற்றைச் சமாளிக்கும் திறனும் அனுபவமும் தலைவர் என்ற முறையில் முனைவர் சபா.ஜெயராசா அவர்களுக்கு உண்டு என்ற நம்பிக்கைதான் இந்த இதழின் முன்னீடு.

நோக்கல்

- நூல் - 'கூடுகள் சிதைந்தபோது'
 நூல்வகை - சிறுகதைகள்.
 நூலாசிரியர் - அகில்.

கதைத்துவழும் கலைத்துவழும் கைகோர்க்கும் அபூர்வம் புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியமானது உந்நதமான வகிபாக மொன்றினை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. பல காரணிகள் இதற்கு உந்து சக்தியாக அமைந்துள்ளன. கற்பனையிலும் பார்க்க

யதார்த்தமாக இலக்கியப் படைப்புகள் அமைந்து விடுவது இதில் முக்கியமானது. நெஞ்சையழுத்தும் பாரங்களும் - வெப்பிசாரங்களும் - மரணபயங்களும் - குண்டு வீச்சுகளும் - புலம்பெயர்வுகளும் - நிறைவேறாமலாகும் கனவுகளும் - குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படும் எதிர்காலங்களும் என்று அந்தப்படைப்புகளின் பேசுபொருட்கள் உயிரோட்டமானவை. இதனால் புனைவு இலக்கியங்கள் குறிப்பாக சிறுகதை வடிவம் புலம்பெயர்தோர் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் முதன்மை பெற்றவையாக விளங்கி வருகின்றன. அதற்கென வீச்சுமிக்க புதிய எல்லைகள் வரையப்படுகின்றன. அதன் முகப்பு சர்வதேசத்தை நோக்கியுள்ளது.

நான்கு தலைமுறைகாலமாக சளைக்காது எழுத்தாழியத்தில் ஈடுபட்டு தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எ.ஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் இந்திராபார்த்தசாரதி அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு 1994 இல் வெளியிட்ட 'பனியும் பனையும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதிதான் முதன்முதலாக புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாக அடையாளம் காணப்பட்டது. இதுபோலும் பணிகளினால் படைப்பிலக்கியம் ஈழத்தவர்களால் தலைமை தாங்கப்படுமென்ற கோசம் பயிலப்பட்டது. தற்போது இதனை வலுவூட்டும் வகையில் அகில் அவர்களின் 'கூடுகள் சிதைந்த போது' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது.

அகில் எனவே அறியப்படும் அகிலேஸ்வரன் அவர்கள் இலங்கையாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். 1991 இல் புலம் பெயர்ந்து இந்தியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் சில காலம் வாழ்ந்து தற்போது கனடாவில் வசிப்பவர். ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபட்டு 'நமது வீரதங்களும் பலன்களும்', 'இந்துமதம் மறைபொருள் தத்துவ விளக்கம்' ஆகிய நூல்களை எழுதியவர். பின்னர் புனைவு இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தவர். கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், நூல்ஆய்வு ஆகிய பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரது ஆக்கங்கள் இலங்கை, இந்தியா மற்றும் புலம் பெயர் நாடுகளில் வெளியாகும் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளிலும் சில இணையத்தளங்களிலும் வெளியாகியுள்ளன. 'திசை மாறிய தென்றல்', 'கண்ணின்மணி நியெனக்கு' ஆகிய இரு நாவல்களையும். 'மனம் படைத்தேன் உன்னை நினைப்பதற்கு' என்ற குறுநாவலையும் வெளியிட்டவர். 'கூடுகள் சிதைந்தபோது' என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்காகப் பல தரப்பினரிடமிருந்து பரிசுகளும் பாராட்டுக்களும் பெற்றவர். ஊடகவியலாளராகவும் புனைகதையாளராகவும் நன்கு அறியப்பட்ட அகில் அவர்கள் தற்போது tamil authors.com என்ற இணையத்தளத்தினூடாக மேலேழுந்து தமிழ் இலக்கிய உலகினருடன் தொடர்ந்தும் தொடர்பிலிருப்பவர்.

இத் தொகுதியில் மொத்தம் பதினான்கு கதைகள் அடக்கம். அவை வாழ்வின் யதார்த்தங்களைத் துல்லியமாகப் படம் பிடிப்பன. அனைத்துக் கதைகளும் ஏதோவொருவகையில் சமூக முக்கியத்துவ மையத்தை நோக்கியவை. போரியல் வடு, சாதிய எதிர்ப்புணர்வு, உயிர்களின் சமத்துவம், செல்வாக்கிழந்துவரும் முதுமை, குடும்ப வாழ்வின் சூட்சுமம் போன்ற கருத்தாடல்களினூடாக கதைகள் நகர்த்தப்படுகின்றன. புலம்பெயர்

வாழ்வின் ஊடாக பண்பாட்டு மாற்றமொன்றின் முகையவிழ்ப்பும் கதைகள் சிலவற்றின் தொனியாக உள்ளன.

தொகுதியில் உள்ள கதைகளில் 'வலி' வாலாயமான போக்கிலிருந்து வேறுபட்டது. இதன் தளமும் தமிழுக்குப் புதிது. புலம்பெயர்ந்தபோது அனுபவித்த சித்திரவதைகள் மற்றும் உயிர்களின் சமத்துவம், அபுலால் உணவுமுறை என்று பன்மைத்துவக் கருத்துப் பாய்ச்சலாக இக்கதை அமைந்துள்ளது.

'கூடுகள் சிதைந்தபோது' 'கண்ணீர் அஞ்சலி' 'பெரிய கல்வீடு' ஆகியன போர்க்கால ஆக்கினைகளையும் அழிச்சாட்டியங்களையும் வெவ்வேறு தளங்களில் நின்று விளக்கும் கதைகள். மூன்றும் மூன்று வகைத்து. 'கூடுகள் சிதைந்த போது' தலைப்புக்கதை. ஒரு பறவையின் இறப்பில் அதன் இணையன் அடையும் தவிப்பை போர்க்காலப் புலம்பெயர்வின் போது தனது இளம் மனைவியை இழந்த துயரத்தோடு மீட்டிப் பார்க்கும் கதை. இக்கதையில் கதைத்துவமும் கலைத்துவமும் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. இவ்வாறே யுத்தத்தின் கோரமுகத்தை 'கண்ணீர் அஞ்சலி' என்ற கதை படம் பிடிக்கின்றது. தனது நாடு, தனது மண், தனது மக்கள் என்று மனித நேசிப்புகளோடு வாழ்ந்து புலம்பெயர் மறுத்த ஒரு டாக்டருக்கு மனைவியையும் ஒரேயொரு மகனையும் காப்பாற்ற முடிந்த அவலம் கதையின் கருவாகின்றது. ஆபத்தில் உதவ முன்வராத குடும்ப உறவு முறையைத் தூக்கி வீசுகின்றது 'பெரிய கல்வீடு' என்ற கதை. படைப்பாளனின் கதை சொல்லும் உத்தி இக்கதைகளுக்குத் கனிதி சேர்க்கிறது.

'அம்மா எங்கே போகிறாய்?' 'இது இவர்களின் காலம்', 'ஓர் இதயத்திலே', 'உறுத்தல்' ஆகியன புலம்பெயர் நாடுகளில் ஏற்பட்டுவரும் பண்பாட்டு மாற்றத்தைச் சொல்லும் கதைகள். உழைப்பையும் பண்பாட்டையும் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு சீவியம் நடத்திய காலம்போய் இன்று அந்த வாழ்க்கையைப் புலம்பெயர் நாடுகளில் தொலைத்துவிட்டு அதன் பிரதிபலிப்புப் பிரதியீடுகளான மனப்போராட்டங்களையும் சவால் களையும் ஏற்று அவதியுறும் வாழ்வை அடையாளம் காட்டும் கதைகள் இவை. புலம்பெயர்ந்த பின்னர் புதிய சூழ்நிலையில் இரண்டறக் கலந்து வாழ முயற்சிசெய்யாமல் இன்னமும் பண்பாட்டுத் திமிரோடு வாழாதல் அவசியமா? என்ற கேள்வியை இக்கதைகள் பிரேரிக்கின்றன.

காலாவதியாகாமல் இன்னமும் புனைவுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் உள்ளடக்கங்களில் சாதித்துவமும் ஒன்று. 'பெரிய கல் வீடு', 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' ஆகிய இரண்டு கதைகளில் இந்த விடயப்பொருள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' என்ற கதையில் 'சாதியென்றால் என்னவென்று கேள்விகேட்கும் புலம்பெயர்ந்தோரின் பிள்ளைகள்' என்று சொன்னதன் மூலம் சாதி வேறுபாட்டின் எதிர்கால இருப்பை கதைசொல்லி கேள்விக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். மேலும் யுத்தப் பாதிப்புக்கு உள்ளான பிரதேசங்களில் புலம்பெயர்வு காரணமாக பல வீடுகள் அரைகுறைப் பாதிப்புக்களுடன் ஆட்கள் வெருமின்றிக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான ஒரு வீட்டை மையமாக வைத்து 'பெரிய கல்வீடு' கதை பின்னப்படுகின்றது. இந்த வீட்டோடு உதவியாகவும் தொடர்பாகவுமிருந்த வேற்றுச் சாதிக்

குடும்பமொன்று வேறுவழியில்லாமல் இந்த வீட்டைப் பயன்படுத்த முனைந்த பொழுது சாதியைக் காட்டி அதனைக் கையகப்படுத்த முனையும் உறவுகாரர்களைப் புறந்தள்ளி சாதிவேறுபாடு பாராமல் உதவி செய்தவர்களுக்குச் சாதகமாகக் கதையை முடித்தமை இக்கதைக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றது. யுத்தகால விதைப்புகளின் அறுவடைதான் இதுபோன்ற பெரிய கல்வீடுகள். அவை இன்று ஆளில்லாமல் வெறுச் சோடிக் கிடக்கின்றன. இப்பிரச்சினைக்கு இக்கதை ஒரு தீர்வை முன்வைத்துள்ளது. அதன்மூலம் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் படைப்பு உபாயங்கள் வெறுமனே இரைமீட்டல்களாக மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் நிகழ்காலப் பிரச்சினைக்கான எதிர்வினைகள் படைப்புகளினூடாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதை இக்கதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கணவன் மனைவி உறவின் மகோன்னத தரிசிப்பு 'ரேடியோப் பெட்டி' கதை எனின், குடும்ப வாழ்வின் முரண் தோற்றத்தின் விளைவு 'தேடல்' என்ற கதை... 'பதவி உயர்வு' என்ற கதை இனவிரோத மனப்பான்மையிலும் மானிட உறவு மேதமையானது. என நிறுவுகின்றது. யதார்த்த வாழ்வின் எல்லைகளை கைநீட்டிக் காட்டும் இக்கதைகள், சொல்லும் பாங்கினால் ஈர்ப்புப் பெறுகின்றன.

உருவம், உள்ளடக்கம், உத்தி என்பன மாத்திரம் ஒரு சிறுகதையின் மேன்மைக்குப் போதுமானதல்ல. படைப்பு மொழியும் பாத்திர வார்ப்பும் சமமான பங்களிப்பினை வழங்க வல்லன. யதார்த்த வாழ்வின் பிரதிபலிப்புகள் இயல்பான மொழிப்பிரயோகத்தினால் மனித உணர்வுகளைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திச் சாதிக்கவல்லவை என்பதை இத் தொகுதிக் கதைகள் நிறுவுகின்றது. 'கூடுகள் சிதைந்த போது' கதை இதற்கான ஒரு பதச்சோறு எனலாம்.

உயிர்ப்புள்ள பாத்திரங்களும் இத்தொகுதிக்குப் போசணை வழங்கியுள்ளன. விசாலாட்சி (அம்மா எங்கே போகிறாய்?), தங்கம் (பெரிய கல்வீடு), கௌரி மற்றும் தீபா (இது இவர்களின் காலம்) போன்ற பாத்திரங்களின் வாயிலாக அழியாத சோகங்களையும் விடுபட முடியாத ஏக்கங்களையும் பண்பாட்டுப் பெருமையினையும் எதிர்காலக் கனவுகளையும் விம்மலையும் பொருமலையும் நம்மால் அனுபவிக்க முடிகின்றது. துயர வாழ்வின் இந்த அனுபவிப்புக்களை கதைகளின் வழியாகக் கலாநேர்த்தியோடு படைப்பாக்கிப் பகிர்ந்தளித்துள்ளார் அகில் அவர்கள்.

சிறுகதையுலகம் பற்றிய அவரின் புதிய எண்ணங்களினாலும் அது தொடர்பிலான எத்தனங்களினாலும் புதிய தளங்களை அறிமுகம் செய்யும் பாங்கினாலும் சூழலில் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களினாலும் சமூக முக்கியத்துவம் நோக்கிய தேடலாலும் வகைக்கொண்டு வண்ணத்துக்கொன்றுமான வெளிப்பாடுகளாலும் உயிர்ப்புமிக்க மொழி நடையாலும் 'தனது சிறுகதைகளுக்காக நட்சத்திர அந்தஸ்துகோரி ஒரு பயணத்தை' ஆரம்பித்து வைக்கின்றது 'கூடுகள் சிதைந்தபோது' சிறுகதைத் தொகுதி.

-இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்-

பேராசிரியர் மௌனகுரு பக்கம்....

பதினொரு வயது மாணவனிடம் நான் கற்றேன்.

நாடகமேடைகள் பல. அதில் புறசீனியம் எனப்படும் நாங்கள் தற்சமயம் பாவிக்கும் மேடையும் ஒன்று. புறசீனியம் அரங்கு முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்டு இருக்கும். ஒரு பக்கம் திறந்து இருக்கும். திறந்திருக்கும் பக்கத்தில் திரை போட்டிருப்பார்கள். இத்திரை பார்வையாளர்களையும் நடிகர்களையும் பிரித்து வைக்கும்.

ஐரோப்பாவில் 19ம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய அரங்குகள் பிரபல் யமாயின. இவ்வரங்குகளில் யதார்த்த நாடகங்கள் மேடையேறின.

முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில் ஒருபக்கச் சுவராக இருக்கிறார்கள் பார்வையாளர்கள் என்று நாடக விமர்சகர்கள் இதனை விமர்சித்தார்கள். புகழ்பெற்ற நாடக ஆய்வாளர்கள், நாடகமேதைகள் நாடக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அனைவரும் இதனை முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடை என்றே அழைக்கிறார்கள்.

1986ம் ஆண்டில் நான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் பிரசித்தி பெற்ற பாலர் பாடசாலையான யாழ் சென்ற ஜோன்ஸ் பொஸ்கோ அதிபர் சிஸ்ரர் ஸ்ரனிஸ்லாஸ்மேரி தமது பாடசாலைக்குச் சிறுவர் நாடகம் ஒன்று பழக்குமாறு என்னை அழைத்திருந்தார்.

சட்டதிட்டங்களுக்குப் பெயர்போன பாடசாலை அது. முதல்நாள் மாணவர்களுடன் பழக ஆரம்பித்தேன். 'சேர்' என்று என்னை அழைத்த மாணவர்களை "நான் உங்களின் மாமா" என்று கூறி அவ்வண்ணமே அழைக்க வைத்தேன். முதல் ஓரிரண்டு நாட்களும் விளையாட்டும் குதூகலமுமாகக் கழிந்தன. மாணவர் என்னோடு ஓட்டிக் கொண்டனர்.

மாமா மருமக்கள் ஆனோம்.
எல்லோருக்கும் வயது பதின்ஒன்று; இளம் குருத்துக்கள்.

ஒரு வாரத்தின் பின்னர் அவர்களுக்கு நாடகம் நடக்கவிருக்கும் மேடைபற்றி கரும்பலகையில் ஒரு விளக்கமளித்தேன். மேடையை வழமையோல 9 பிரிவுகளாகப் பிரித்துக்காட்டி அதன் வலது இடது

மேல் புறங்களைக் கோடிட்டு இது ஒரு முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடை, நாலாவது அடைப்பாக அல்லது சுவராக இருந்து பார்வையாளர் பார்ப்பார்கள் என்றேன்.

எல்லோரும் உன்னிப்பாகக் கரும்பலகையை உற்றுப்பார்த்தபடி இருந்தனர். ஒரு பையன் வாயில் கையை வைத்துச் சிரித்துக் கொண்டு என்னைக் குறும்புடன் பார்த்தான். அவன் சிரிப்பும் பார்வையும் அவன் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறான் என்பதை எனக்கு உணர்த்தியது.

“என்ன சொல்ல நினைக்கின்றாய்” என்று அவனிடம் கேட்டேன். தலையை ஆட்டி வன்மையாக மறுத்து விட்டான்.

நான் அவனுக்கு உற்சாகமூட்டி அவன் ஏதோ சொல்ல வருகிறான் கேட்போம் என ஒரு பின்னணி கொடுக்க “சொல்லும்” என்றேன். “நீங்கள் சொன்னது பிழை மாமா” என்றான். அவனது சிந்தனைப் போக்கை அறிய என் மனம் துருதுருத்தது. “என்ன பிழை. பிழையைப் பயமில்லாமல் சொல்லும் மருமகனே” என்றேன். அவன் தயங்கித் தயங்கி “இது மூன்று பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையல்ல. நான்கு பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடை” என்றான்.

“சரி உமது ஞாயத்தை விளக்கும்” என்றேன். வலப்புறம், இடப்புறம் பின்புறமுடன் மேற்புறமும் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மேடையின் உச்சியைக் காட்டினான் அவன். அவன் சிந்தனை வேகமும் திறனும் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியூட்டியது. முப்புறமும் அடைக்கப்பட்ட மேடை என இதுவரை நாடகப் புலமையாளர் கூற இச்சிறு பிஞ்சு நாற்புறமும் அடைக்கப்பட்ட மேடையெனக் கூறியது எனக்குப் பெரு வியப்புட்டியது.

அப்புலமையாளர்கட்கு மேற்புறம் அடைக்கப்பட்டது தெரியாத ஒன்றல்ல. முப்புறங்களையும் சுவராகக் கொண்ட அவர்கள் நான்காவது சுவராக பார்வையாளரைக் கொண்டனர்.

இவனோ இன்னொரு அடைக்கப்பட்ட பக்கம்பற்றிக் கூறுகிறான். அப்பத்து வயதுப் பையனிடமிருந்து அன்று நான் கற்றுக் கொண்டேன்.

இப்போது நான் புறசீனியம் அரங்கு பற்றிப் படிப்பிக்கையில் நாடகப் புலமையாளர் கூறியபடி படிப்பித்தாலும் அம்மாணவனையும் நிகழ்ச்சியையும் நினைவு கூர்ந்து நாலுபக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடை எனச் சொல்லவும் தவறுவதில்லை.

மாணாக்கரின் சிந்தனைத் திறன் அளப்பரியது. அவற்றைத் தூண்டுவது ஆசிரியர் கடனாகும். மாணவர்களிடமிருந்தும் ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொள்ளலாம். ■

விளாசல வீரக்குட்டி

மதுனன்

மனிதஉரிமை அதுஇதென்று என்ன
வோல் லாம் கதைக்கிறாங்க!
பேசிறாங்க, எழுதுறாங்கெலுவா
சின்னவா? அதப்பத்தி உனக்
கென்னவும் தெரியுமாடா?

போச்சிடா! உனக்கும் தெரியாதா?
எனக்கும் முழுசாத்தெரியா! அப்பிடி
தெரியாம இருக்கிறதும் ஒண்டுக்கு
நல்லதுதான். நான் இந்த விளாசல
வீரக்குட்டியெண்டு ஊருக்குள்ள
கொஞ்சம் பேரெடுத்ததால ஆரும்
வந்து கேட்டா என்னெண்டாலும்
சொல்லவேணுமே. அதனாலதான்
உன்னட்டக் கேட்டனான்.

மனிதருக்கு என்னென்ன உரிமைகள்
இருக்கு? அத நாடுகள் சரியாகக்
கடைப்பிடிக்குதா? எந்தெந்த உரிமைகள் மீறுது எண்டுற விசயமெல்லாம்
இதுக்குள்ள கிடக்கு. இத அக்கியநாடுகள் சபைதான்
தீர்மானிக்கிறதெண்டு எனக்கொரு கேள்வி!

கொஞ்சநாளா நம்மட இலங்கையிலயும் இதுபத்தியெல்லாம் கதைகள்
அடிபட்டுதே! பிள்ளைகள், பெண்டுகள், குஞ்சிகுருமானெண்டு
எல்லாருக்கும் இந்த உரிமைகள் இருக்கிறதாச் சொல்லுறாங்க. இதுகள்
ஆர்மீறி நடந்தாலும் தண்டனதான்.

இந்த விசயமெல்லாம் நல்லதுதான். ஆனா எல்லாம் ஒழுங்காகவா
நடக்கிது? அப்பிடி நடந்தாத்தான் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லாம சனங்கள்
வாழுமே! இண்டைக்கு எந்தப்பக்கம் திரும்பிப்பார்த்தாலும் குத்தும்,
வெட்டும், குலையுமாத்தானிருக்கு! நம்மட நாட்டில மட்டுமல்லம்பி,
இந்த உலகம்முரா இதே பிரச்சினதான்.

அவரவர் அவரவர பாட்டுக்கு வாழ்ந்தா ஒரு பிரச்சினையும் வராது,
ஒருவண்ட உரிமையில அடுத்தவன் கைய வைக்கிறதாலதான்
எல்லாமே. இந்த மனிதஉரிமை எண்டுற விசயத்தில ஆகமோசம்
பெண்டுகள் உரியில தலையிடுற விசயம்தாண்டா சின்னவா. அக்கிய
நாடுகள் சப இதையெல்லாம் கணக்கிலெடுக்காம சும்மா இருந்திருக்கலாம்.
தூக்கியெடுத்து வெளியால சொன்னதாலதான் எல்லாருக்கும் விசயம்
தெரிஞ்சி இண்டைக்கு நாடுநாடா மல்லுக்கட்டிக் கொண்டு தெறிக்குது
இந்த உலகம்!

சரி சின்னவா, நமக்கேன் இதெல்லாம்? நான் வரப்போறன். புறகு
உரிமமீறி இந்த வீரக்குட்டி விளாசிறானெண்டு என்னையும் துலச்சிப்
போடுவானுகள்.

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

✧ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தூங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

✧ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.: 11 31001 38588996 - For bank deposit

அல்லது

✧ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

✧ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடுக **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

புதிவு இல: DS/ MN/C/BR/1659

ஏஞ்சல்ஸ்

பியூட்டி நீடமென்ட் சென்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

- 👑 பேர்சியல் (கோல்டன், பேர்ல்)
- 👑 முடி (எர்ரெய்ட்னிங், கலரிங்)
- 👑 பொடி கெயார்
- 👑 மினி கெயார்
- 👑 முகப்பரு. அனாவசிய முடி நீக்கல்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற பியூட்டிசியன்

ஏஞ்சல் கருணா

இல.29, தண்ணீர் கிணற்றடி வீதி,

பாலமீன்மடு,

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 077 9761 880 065 490 8000

Organized by Nishitham Foundation
www.nishithamfoundation.org

வணிக நகர திருண்டாம், 126/1, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு, தொ.பே.இல. : 0652227170